

1

4

# מדינת ישראל

משרדי המנושלה

3/3' ב' י' ג' ר

משרד

ביקור נאט (נחמט)   
 בארה"ב 4-13.12.90

א/ 4575 מג 1   
 ~~12~~

תיק מס'

6/1

מחלקה

שם תיק: ביקור בארה"ב

מזהה פנימי: **4575/1-א**

מזהה פריט: R0002y13

כתובת: 2-111-2-3-7

תאריך הדפסה: 28/07/2020





ארכיון המדינה

משרד ראש הממשלה

## טופס מראה מקום להוצאת תעודות יחידות\*

חטיבה מס': \_\_\_\_\_  
מיכל מס': 4575/א  
תאריך התעודה: \_\_\_\_\_  
שם מתבר התעודה: 13/12/90  
סוג התעודה (סמן ✓ במקום המתאים):  
תיק מס': 1  
שם הנמען: \_\_\_\_\_

- מכתב
- מברק
- תזכיר או מוזכר
- דין וחשבון או זכרון דברים משיחה או דיון
- פרוטוקול של שיחה, דיון או ישיבה

\*הטופס ימלא בשני עותקים. העותק הירוק יוכנס לתיק במקום התעודה שהוצאה, העותק הלבן יצורף לתעודה שהוצאה.

11.12.90

הנדון: שיחת רוה"מ שמיר עם הנשיא בוש בווינגטון  
(נוכחים: הגנרל סקוקרופט והסגריר שובל),

הנשיא: ברך את רוה"מ והסגריר, חשוב שרוה"מ כאן בזמן קריטי זה - אנו מבינים את הדאגה שחייבת להיות בישראל בשעה זו. אני רוצה להעלות כמה דברים רגישים, ואני שמח שאנו לבד. אני מדגיש את רגישות הדברים באזורכם, לא רק בגלל הקואליציה, אלא גם בגלל מה שאנו מתכוונים לעשות נגד סאדם חוסיין, אנחנו מתכוונים to take him out (לחסל) אם לא יעשה מה שאנו דורשים ממנו, לא בטוח אם הוא מבין, אבל אנחנו נפעל בכוח אם יהיה צורך - אנו נחושים לגמרי, כל מה שאנו מדברים אתכם יישאר ביננו, אנחנו נפעל אם יהיה צורך. לא יהיה trade off בין ידידותנו עם ישראל, בטחון ישראל, איזה שהוא ענין הנוגע לישראל - כדי לרצות את סאדם חוסיין. לא יהיה trade off שיפחית דבר מה מישראל. איש גם לא מציע trade off, כולנו נזכה מכך אם סאדם יפסיד - ולהיפך.

נקודה נוספת: אני מבין את הבעיות באזור ואת הסכנה הנשקפת לכם מעיראק - ואני מודה לכם על הפרופיל הנמוך, וזה לא קל עבורכם, (אני יודע שהוא מאיים עליכם). אנחנו מבינים שאתם לוקחים אותו ברצינות. אם הוא יתקוף אתכם, או אם התקפה נראית קרובה, יש לנו היכולת להשמיד את כל מצבור הנשק שלו, טילים וכו' - זה מבצע רציני וכבר מתוכנן היטב, אנחנו מתכוונים למשהו שיערער אותו (demoralize him) לנצח, אינני שם למלחמה, אבל מנהיג צריך לדעת לקבל החלטות קשות, יש לנו היכולת לעשות זאת. מכת מנע (preemptive strike) מצד ישראל עלולה להזיק, אני מכיר את עמדתכם בקשר לתגובה מיידיה על התקפה - אבל אם תהיה פרובוקציה נגדיכם - ואני מכבד זאת (כלומר, תגובה ישראלית על כך) - אבל הייתי רוצה שתודיעו לנו קודם לכן ושחננו לנו אפשרות לפעול נגדם. יש לנו יעדים משותפים, אני מאמין שאם נגיב מיד על התקפה על ישראל, הקואליציה שלנו לא תפגע - כלומר, אם תהיה פרובוקציה עיראקית ברורה (ואנחנו נגיב עליה) הקואליציה לא תתפרק.

אנחנו מוכנים לתת לכם הודעה מראש על כל החלטה שלנו לפעול בכוח - כדי שתוכלו לנקוט אמצעי התגוננות בעוד מועד. נזהיר אתכם מראש כדי שתוכלו לשמור על עצמכם. אני שמח שאחה פה, ואני רוצה להעלות את היחסים בינינו על פסים חדשים; לא אהבתי את הידיעות הבלתי נכונות כאילו אין יחסים תקינים בינינו, ידידותנו עם ישראל לא השתנתה. רוה"מ: מוקירים את מנהיגותך ואת מצבך, אנחנו נחמוך בך ואנחנו נהיה מוכנים לחמוך בך ולתרום לקידום מטרותיך. מה שחשוב לנו זו הדאגה לבטחון ישראל, אין לי יעדים אחרים. אני חומך בכל מה שאחה אומר, יש לנו מידע על הכוונות התוקפניות של עיראק - נגדינו ונגד כוחותיכם, יש לנו מידע מודיעיני (מסך פרטי),

הנשיא: (בתגובה לפרטים שנמסרו), לא ידענו זאת, רוה"מ: אם הם יתקפו אותנו, כוונתם לתקוף ריכוזי אוכלוסייה אזרחית, לגביכם, זה צבא, ויש הבדל כמובן, ואנחנו מודאגים, מה שאמרת על תגובתכם, מעודד - אבל אם נותקף, אנו חייבים להתגונן ולגמול למתקיפים.

הנשיא: האם הסכנה היחידה הם הטילים המחוקמים במערב עיראק? רוה"מ: זה הסיכון העיקרי, אך יש גם איום דרך ירדן, אנחנו מודאגים מהמצב בירדן. (הנשיא: גם אנחנו), אנחנו מעוניינים לשמור על הסטטוס-קוו בירדן.

הנשיא: אנחנו מאוכזבים מחוסיין, אך אי אפשר לוותר עליו, רוה"מ: אנחנו מעוניינים לשמור על קשר הדוק איתכם (בקשר לאפשרות תגובה צבאית) ויכולה להיות תקשרות סודית ביננו וללא הדלפות, יש קשר טוב בין אנשי הצבא של שני הצדדים. חשוב שיהיה קשר הדוק, כדי להתייעץ וכו'.

הנשיא: אם אנחנו נפעל נגד הטילים, אולי אתם לא תצטרכו לפעול.

רוה"מ: We shall consult

הנשיא: Let us consult, we'll have <sup>to</sup> consult immediately

רוה"מ: איננו חושבים כלל על מכה מנע. רצוי שתהיה התייעצות מראש בין אנשי הצבא לגבי השאלה איך לפעול למקרה של התקפה.

הנשיא לסקורופט: צריך להנחות את צייני לגבי ה - mechanism שיחאים לכם בענין זה.

רוה"מ: אם תהיה לכם אינפורמציה, תנו לנו אותה מהר - וגם אנחנו נפעל באותה צורה.

צריך להתייעץ מראש.

הנשיא: אם תהיה פעולה צבאית, אנחנו מעוניינים בשיתוף פעולה הדוק עם ישראל - אנחנו

יודעים שיש לכם חלק בזה.

רוה"מ: סדאם מעונין למשוך אותנו לתוך הענין - לכן הפרופיל הנמוך משרת את האינטרסים

של שנינו, אני מתעודד מדבריך שלא יהיה trade off

הנשיא: הודה לרוה"מ על נאומו ב- Great neck בתמיכת מדיניות ארה"ב וחזר והוסיף:

לא יהיה trade off, לא יהיה linkage.

רוה"מ: הסכנות הנובעות מהפונדמנטליזם, העדר הדמוקרטיה באיזור והעובדה של הימצאות

כמות גדולה של נשק מתוחכם בידי הערבים, מחייבים אותנו לכוננות מהמדת, אנא קח זאת

בחשבון. גם לגבי סוריה, שאותה איננו יכולים לראות באותו אור כמוכס. לגבינו אין הבדל

בין אסאד לסדאם, (הנשיא: בקשר לאיום על ישראל) אסאד חולם על תפקיד של מנהיג ערבי גדול

שיביא להשמדתה של ישראל, אין זאת אומרת שלא נהיה מוכנים לנהל מו"מ איתו, אנו מוכנים

לנהל מו"מ עם כל מנהיג ערבי, אבל הוא מסוכן לנו לא פחות מעיראק.

הנשיא: אנחנו מבינים את עמדתכם,

רוה"מ: אם נדדקק לתקשורת הדוקה בין הנשיא לבין רוה"מ - אני אהיה אחראי אישית לסודיות.

הנשיא לסקוקרופט: איך עושים זאת?

רוה"מ: מציע קשר ישיר בין סקוקרופט לבין שגרירנו בושינגטון.

סקוקרופט: אפשר לעשות זאת בדרך זו (רק בייקר ידע על כך, אבל לא הבירוקרטיה).

השגריר: גם אנחנו נוכל לפעול במתכונת דומה,

רוה"מ: מודאגים מהמצב בירדן, אם נצטרך לפעול נגד עיראק, כמעט בטוח שנצטרך לעשות

זאת דרך ירדן,

הנשיא: זה יערער את יציבות ירדן,

רוה"מ: נכון, לכן חשוב שירדן תהיה נטרלית, כדי שלא נצטרך להילחם בירדנים, כלומר,

למקרה שעיראק תחליט להשתמש בירדן כמעבר לישראל, לכן, אם אפשר להשפיע על ירדן לשנות

את עמדותיה (בענין עיראק), אולי באמצעות סיוע כלכלי מצד סעודיה... דבר זה יחליש

את הסכנות מירדן,

הנשיא: סעודיה מאד כועסת על ירדן, הם סבורים שהיו שותפים לקנוניה של עיראק. כבר

ניסינו להשיג סיוע כלכלי לירדן מארצות אחרות, אני מסופק אם המלך חוסיין מסוגל להתרחק

מעט מסדאם חוסיין בשעה זו, אך אם סדאם חוסיין יעלם, זה עשוי להשתנות.

ננסה למתן את עמדת ירדן ע"י השגת סיוע כלכלי, אם כי המלך חוסיין הרחיק לכת.

סקוקרופט: האם מדובר בחיל אויר או בפעולה יבשתית (כלומר, אם ישראל הצטרך לפעול

בירדן) ?

רוה"מ: בעיקר חיל אויר.

הנשיא: מתי יכולה להיות אפשרות של פעולה יבשתית.

רוה"מ: אם צבא עיראק יעבור דרך ירדן בכיוון לישראל.

הנשיא: אנו שותפים לדעתכם בקשר לירדן (כלומר, הצורך ביציבות השלטון בירדן), נמשיך

לפעול בכיוון זה, כי אנו שותפים לדעתכם, שעדיפה ירדן מלוכנית מירדן בשלטון רדיקאלי.

רצינו לדבר איתו - ואז הוא יצא בנאום קיצוני.

לא ויתרנו על ירדן ונעמוד איתכם בקשר בענין זה. הסעודים לא יעניקו סיוע כספי לירדן.

הם כועסים מדי.

אחרי המשבר, אם סדאם מפנה את כוויית וכו', אבל יישאר עם כל הכושר המלחמתי שלו הבלתי

קונבנציונלי וכו', אז צריך יהיה לנקוט אמצעים - peacefully - להביא לפרוק אמצעיו

הבלתי קונבנציונליים, זה איננו כלול, אמנם, בהחלטת מועבי"ט, אבל זו מטרתנו.

נשמח לקבל את מחשבותיכם בסוגיה זו; אסור שינתן לו פרס כלשהו על תוקפנותו, אבל

הבעיה הנ"ל עדיין קיימת.

רוה"מ: מדינות האיזור תהיינה מודאגות אם יישאר בידי הפוטנציאל הגרעיני וכו'.

אם ידובר על הסדרי שלום, צריך שיהיו שיחות לפרוק נשק באיזור.

הנשיא: לא נסכים לשום דבר שיפגע ביחרון האיכותי של ישראל.

רוה"מ: אנחנו מודאגים מהמצב במועצת הביטחון,

הנשיא: אנחנו רוצים להוציא את הנושא (הר הבית וכו') לגמרי ממועצת הביטחון ואולי

יהיו לנו תשעה הקולות הנחוצים, יש לנו בעיות גם עם הצרפתים, אבל אנחנו משתדלים, רוה"מ: הייתי רוצה לאמר כמה מילים על עסקה הנשק עם סעודיה, אנחנו מבינים את עמדתך, אבל זה יהווה סכנה עבורנו, אין לנו גם מבחינה כספית אפשרות להתמיד במרוץ הזה, הנשיא: אנחנו מתכננים "חבילה", אך נבקש את צייוני לדבר איתך על זה, כפי שאמרתי, אנחנו רוצים לשמור על יתרונכם האיכותי, אתם חוששים מכך שהנשק הזה יופעל נגדכם - אך ניראה אילו הסדרים נוכל לעשות, או על מה נוכל לדבר עמכם בהקשר זה במשך הזמן.

רוה"מ: (בפנותו לשגריר) האם ישנם נושאים נוספים?

השגריר: רוה"מ ירצה להעלות בחלק השני של הפגישה מסי נושאים חשובים אחרים כגון: קליטת העליה ותהליך השלום,

הנשיא: גם לי יש כמה נקודות אחרות, ואני מציע שאעלה אותן בחלק השני של הפגישה.

סגירות ישראל / וושינגטון

טופס פרוק

קד: \_\_\_\_\_

פתוח: \_\_\_\_\_

דחיות:

סוג: כהול / סודי

תאריך וזמן העבור:

אל: \_\_\_\_\_

מצפ"א

כס' פרוק:

דד: \_\_\_\_\_

הפסד:

205A

כאת: הציר, וושינגטון

פנישות רה"מ עם הנשיא בוש :-

לפגישה היו שני חלקים, החלק הראשון נמשך שעה ופרס לנשיא ולרה"מ השתתפו בה רק סקורופט והשגריר שובל, חלק זה ידווח כנפרד.

החלק השני נמשך 50 דקות והשתתפו בו הפמליות, (הצד האמריקני: בוש, סוננו, סקורופט, איגלברג, גייסס, בראון, האס וקלי. הצד הישראלי: רה"מ, שובל, בן-אהרון, רובינשטיין, שילה, פזר, נבו אחימאיר).

הנשיא פתח בכך שהגדיר את ~~הפגישה~~ <sup>הפגישה</sup> כגלויה ופרודוקטיבית והביע את תקוותו שכל הבקור יאופיין ככזה. חזר והודה לרה"מ על האופן שבו נוהגת ישראל במשבר המפרץ וגילה הבנה לכך שלישראל רגישות מיוחדת בעניין זה.

רה"מ הסכים שהשיחה הראשונה הייתה טובה, חזר והביע הערכתו למנהיגותו של בוש למען השגת שלום ויציבות והביע תקווה שתהיה היררכות טובה ושיהיה לה ביטוי בשטח. פגישה זו קידמה את הידירות בין שתי מדינותינו וגילינו שנקודות ההסכמה רבות בהרבה מנקודות אי-ההסכמה. ניצב מולנו איום גדול ואנחנו שמחים שארה"ב עומדת מול האיום.

רה"מ ביקש להרחיב בנושא העלית. לנשיא אישית ולממשלים קודמים יש חלק בהישג זה. מספר העולים גדול והבעיות אדירות. מדובר בתופעה אנושית מופלאה שאינה מיוחדת רק ליהודי בריה"מ, גם יהודי אתיופיה מגיעים ובקשר לכך אנו זוכרים את ~~ההסכמה~~ <sup>המיוחדת</sup> של הנשיא בנושא הפלאשים. כנקודה זו שאל הנשיא כמה שאלות הבהרה על מספר היהודים שנתרו בארץ, קצב יציאתם וכיו"ב. רה"מ הבהיר שלא נוכל לעמוד לבד במערכה גדולה זו. הוא הודה לנשיא על העיבוד לשיכון אך אמר שנצטרך לשוב ולפנות אליהם. הנשיא התעניין בקוליסתם הלשונית של העולים ורה"מ נתן כמה הסברים על תהליך הקליטה ולימוד השפה. בוש שאל אם עדין מפרטים יהודים המגישים בקשה להגירה ורה"מ השיב שאין לנו טענה על מנהגם של שלטונות בריה"מ בשעה זו ושלמעשה אנחנו ממליצים בפניו על השעית חוק ג'קסון - וואניק.

תפוצה: 8



שגרירות ישראל / וושינגטון

קד: 21

דחיות:

טופס פרוק

כתוב:

סוג: בהול / סודי

תאריך וזמן העבור:

אל: מצפ"א

כס' פרוק:

דצ:

הפסד:

2057

כאת: הציר וושינגטון

- 2 -

אמנם היינו רוצים לכונן עם יחסים דיפלומטיים, אך זו פרשה אחרת ורה"מ הוסיף שידון על כך בפגישותיו עם ה"ה שכרנרזה ובייקר. בוש שאל על אנטישמיות כבריה"מ ובענה שזו אמנם קיימת. הנשיא אמר כי ארה"ב חסיייע בקליטת העלייה הגם שיש לה כידוע קשיים תקציביים, ניישם את הסכם 400 המליון אבל צריך להיות ברור שגם הסכם לוי-בייקר ייושם. איננו יכולים לחמוך בהתחייבות חד צדדית, אנחנו מאוד מעוניינים לתמוך בסך-הכל העלייה וקליטה ולכן עלינו לדאוג שענין ההתנהלויות יוסר מסדר היום. דה"מ השיב שאנחנו מקיימים את הבטחותינו בכל ענין, גם בתשלום חובותינו, הבטחנו שלא נשלח יהודי בריה"מ להתחל בשטחים והבטחנו זאת גם לרוסים וההסכם הזה מיושם. (כשלב זה נתן השגריר מתנה לבוש, קלטח עם סרטון על קליטתה של משפחה רוסית בארץ).

בוש ביקש לעבור לעסקת הנשק הסעודית. זו היתה תמיד בעיה בינינו. עלינו לאפשר ליורדינו להתגונן כשהם מאוימים אבל אני רוצה שתדעו שאנחנו מחויבים ליתרון של ישראל ולא ניכנס לעסקת שתסכנה את ישראל. יש לנו מחויבות לתמוך באותם ערכים שתורמים לכטחון האזור. מציע שתדינו בכך עם מזכיר ההגנה.

מכאן עבר הנשיא למשבר המפרץ ואמר שיש אנשים הסבורים שהוא מושפע ממשאלים אבל, אפילו אם הדושינגטון פוסט יגיד שרק אחוז אחד תומך בו, לא ישפיע הדבר על נחישותו למלא את כל הנאיו ותנאי - האו"ם במשבר המפרץ. הקונסטיטוציה מוכרת לי ואני רוצה את הקונגרס לצידי, אבל היו מאתדים מלחמות שארה"ב היתה מעורבת בהן ורק בחמישה מקרים הוכרזה מלחמה. יש היואגים שהיה זו ויאטנאם ביה אבל אני מבטיח לכם שזו לא תהיה ויאטנאם, גם אם נצליח ויהיה לנו ערוך בעיה כי איננו מוכנים לקבל את הטסטוס-קרו של ה-1 באוגוסט בכל הנוגע לעוצמתה של עירק. אני יודע שלישראל ענין עמוק בשאלה זו.

3/...

תפוצה:

|              |  |                   |
|--------------|--|-------------------|
| דף: <u>3</u> | שגרירות ישראל / וושינגטון<br>טופס פבוק | דתיפות:           |
| כתוב: _____  |  | סוג: בהול / סודי  |
| אל: _____    | מצי"א                                  | תאריך וזמן תעבור: |
| דצ: _____    | מס' כביק:                              | הפסרד:            |
| פאת: _____   | הציר ושגרונטון                         | 2057              |

- 3 -

סקורופט שאל על תהליך השלום ורה"מ השיב שזהו יסוד מוסד במדיניותנו ונשמח להתקדם לשלום הן עם ערבים והן עם פלשתינאים. קשה יהיה להתקדם עכשיו אבל אחרי גמר המשבר נתקדם ואני שמח שמגיע ארצה שליח של הממשל ובכדוק יחד איך להתקדם. בוש השיב שהוא מסכים שכשעה זו קשה להתקדם. יש דברים מעודדים, כמו למשל השינויים בכריה"מ. כריה"מ כמצבה וכעמדתה היום תהיה פחות מכשול לתהליך משהיתה בעבר. אני יודע שאתם חושבים כסורים אבל אפילו הם אמרו לי שהם מעוניינים בהתקדמות. הפלשתינאים התייצבו על הצד הלא נכון, אבל אולי זה יחליש את אש"ף. מאידך, מוכאק חזר לזירה הערבית והוא מתנהג בצורה סבירה מאוד. אני יודע מה אתם וחסכים על האו"ם שאפילו לא אישר את כתבי האמנה שלכם, אבל, בעניין המשבר מילא האו"ם תפקיד חשוב. ולכן יש לי תקווה שאולי זה יהיה פעם יותר פוזיטיבי. סאדם מנסה להרוס את הקואליציה שלי על ידי יצירת לינקג'. אבל הכסחתי ואני חוזר ומכטיח שבשום אופן לא ארשה לינקג'. רה"מ אמר שאש"ף הוכיח כי אינו יכול להיות פרטנר, וכי ברגע שסאדם הודיע שישרוף את מחצית ישראל, הפכו אנשי אש"ף לאוהדיו המושבעים. אשר לאו"ם עדיין תלונות ועומדות החלטות שליליות כגון: ציננות, גזענות. אם תבוטל החלטה זו יהיה בכך סימן חיובי.

ע"י כאן סיכום השיחה שהתנהלה כולה באוירה מצוינת ידידותית וכיפוחה.



טלה

תפוצה:

|                  |                           |                      |
|------------------|---------------------------|----------------------|
| דתימות:          | שגרירות ישראל / וושינגטון | קד: _____            |
| סוג: בהול / סודי | טופס פרוק                 | כתוב: _____          |
| תאריך וזמן העור: |                           | אל: _____            |
| כס' פרוק:        |                           | מצפ"א                |
| הפסד:            |                           | דצ: _____            |
| 2057             |                           | כאת: הציר, וושינגטון |

פגישות רה"מ עם הנשיא בוש :-

לפגישה היו שני חלקים, החלק הראשון נמשך שעה ופרט לנשיא ולרה"מ השתתפו בה דק סקורופט והגדיר שובל, חלק זה ידווח בנפרד.

החלק השני נמשך 50 דקות והשתתפו בו הפמליות, (הצד האמריקני: בוש, סובונו, סקורופט, איגלברגר, גייטס, בראון, האט וקלי. הצד הישראלי: רה"מ, שובל, בן-אהרון, רובינשטיין, שילה, פזר, נבו אחימאיר).

הנשיא פתח בכך שהגדיר את ~~הפגישות~~ כגלוי <sup>דק אר רה"מ</sup> ופרודוקטיביות והביע את תקוותו שכל הבקור יאופיין ככזה. חזר והודה לרה"מ על האופן שבו נוהגת ישראל במשבר המפרץ וגילה הבנה לכך שלשאל רגישות מיוחדת בענין זה.

רה"מ הסכים שהשיחה הראשונה היתה טובה, חזר והביע הערכתו למנהיגותו של בוש למען השגת שלום ויציבות והביע תקווה שתהיה הידברות טובה ושיהיה לה ביטוי בשטח. פגישה זו קידמה את הידירות בין שתי מדינותינו וגילינו שנקודות ההסכמה רבות בהרבה מנקודות אי-ההסכמה. ניצב מולנו איום גדול ואנחנו שמחים שארה"ב עומדת מול האיום.

רה"מ ביקש להרחיב בנושא העליה. לנשיא אישית ולממשלים קודמים יש חלק בהישג זה. מספר העולים גדול והבעיות אדירות. מדובר בתופעה אנושית מופלאה שאינה מיוחדת רק ליהודי בריה"מ, גם יהודי אתיופיה מגיעים ובקשר לכך אנו זוכרים את ~~המיוחדת~~ <sup>המיוחדת</sup> של הנשיא בנושא הפלאשים. בנקודה זו שאל הנשיא כמה שאלות הבהרה על מספר היהודים שכותרו בארץ, קצב יציאתם וכיו"ב. רה"מ הבהיר שלא נוכל לעמוד לכד במערכה גדולה זו. הוא הורה לנשיא על הערבות לשיכון אך אמר שנצטרך לשוב ולפנות אליהם. הנשיא התעניין בקליטתם הלשונית של העולים ורה"מ נתן כמה הטורים על תהליך הקליטה ולימוד השפה. בוש שאל אם עדין מפטרים יהודים המגוישים בקשה להגירה ורה"מ השיב שאין לנו טענה על מנתנם של שלטונות בריה"מ בשעה זו ושלמעשה אנחנו ממליצים בפניו על השעות חוק ג'סטון - וואנין.

כתובת: \_\_\_\_\_

טופס כבוד

פונד: כהול / סודי

|                   |                     |
|-------------------|---------------------|
| מאריך וזמן העבור: | אל: מצפ"א           |
| כס' כבוד:         | דצ:                 |
| הפסד:             | כאת: הציר ווסינגטון |

2057

- 2 -

אמנם היינו רוצים לכונן עם יחסים דיפלומטיים, אך זו פרשה אחרת ורה"מ הוסיף שידון על כך בפגישותיו עם ה"ה שכרנדזה ובייקר. בוש שאל על אנטישמיות בכריה"מ ונענה שזו אמנם קיומת. הנשיא אמר כי ארה"ב תסייע בקליטת העליה הגם שיש לה כידוע קשיים תקציביים, ביישם את הסכם 400 המליון אבל צריך להיות ברור שגם הסכם לוי-בייקר ייושם. איננו יכולים לתמוך ~~במסגרת~~ <sup>במסגרת</sup> חד צדדית, אנחנו מאוד מעוניינים לתמוך ~~במסגרת~~ <sup>במסגרת</sup> קעליה וקליטה ולכן עלינו לדאוג שענין ההתנהלויות יוסר ~~מסדר~~ <sup>מסדר</sup> מה"מ השיב שאנחנו מקיימים את הבטחותינו בכל ענין, גם בחשלום חובותינו, הבטחנו שלא נשלח יהודי כריה"מ להתנחל בשטחים והבטחנו זאת גם לרוסים וההסכם הזה מיושם. (בשלב זה נתן השגריר מתנה לבוש, קלטת עם סרטון על קליטתה של משפחה רוסית בארץ).

בוש ביקש לעבור לעסקת הנשק הסעודית. זו היתה תמיד בעיה בינינו. עלינו לאפשר לידידינו להתגונן כשהם מאוימים אבל אני רוצה שתדעו שאנחנו מחויבים ליתרון של ישראל ולא ניכנס לעסקות שתסכנה את ישראל. יש לנו מחויבות לתמוך באותם ערכים שהורמים לבטחון האזור. מציע שתדונו בכך עם מזכיר ההגנה.

מכאן עבר הנשיא למשבר המפרץ ואמר שיש אנשים הסבורים שהוא מושפע ממשאלים אבל, אפילו אם הוסינגטון פוסט יגיד שרק אחד תומך בו, לא ישפיע הדבר על נחישותו למלא את כל תנאיו ותנאי - האו"מ במשבר המפרץ. הקונסטיטוציה מוכרת לי ואני רוצה את הקונגרס לצידו, אבל היו מאתיים מלחמות שארה"ב היתה מעורבת בהן ורק בחמישה מקרים הוכרזה מלחמה. יש חרואים שהחיה זו ויאטנאסניה אבל אני מבטיח לכם שזו לא תהיה ויאטנאס. גם אם נצליח תהיה לנו עדין בעיה כי איננו מוכנים לקבל את הסטטוס-קוו של ה-1 באוגוסט ככל הנוגע לעוצמתה של עירק. אני יודע שלישראל ענין עמוק בשאלה זו.

3/...

תפוצה:

|                  |  |                    |
|------------------|--|--------------------|
| דחיפות:          | שגרירות ישראל / וושינגטון<br>טופס פבוק | דף: 3              |
| סוג: בהול / סודי |  | כתוב: —            |
| תאריך ושפת העבר: |  | אל: מצפ"א          |
| כס' כבוק:        |  | דצ: מעמד יחסי      |
| הפסד:            |  |                    |
| 2057             |  | כאת: הציר ושינגטון |

- 3 -

סקורופט שאל על תהליך השלום ורה"מ השיב שזהו יסוד מוסד במדיניותנו ונשמח להתקדם לשלום הן עם ערבים והן עם פלשתינאים. קשה יהיה להתקדם עכשיו, אבל אחרי גמר המשבר נתקדם ואני שמח שמגיע ארצה שליח של הממשל ונבדוק יחד איך להתקדם. כוש השיב שהוא מסכים שבשעה זו קשה להתקדם. יש דברים מעודדים, כמו למשל השינויים בכריה"מ. כריה"מ במצבה ובעמדתה היום תהיה פחות מכשול לתהליך משהיתה בעבר. אני יודע שאתם חושבים בסורים אבל אפילו הם אמרו לי שהם מעוניינים בהתקדמות. הפלשתינאים התייצבו על הצד הלא נכון, אבל אולי זה יחליש את אש"ף. מאידך, מובארק חזר לזירה הערבית והוא משנהג בצורה סבירה מאוד. אני יודע מה אתם **מאמינים** על האו"ם שאפילו לא אישר את כתבי האמנה שלכם, אבל, בעניין המשבר מילא האו"ם תפקיד חשוב. ולכן יש לי תקווה שאולי יהיה פעם יוחר פוזיטיבי. טאדם מנסה להרוס את הקואליציה שלי על ידי יצירת לינקג'. אבל הכטחתי ואני חוזר ומכתיח שבשום אופן לא ארשה לינקג'. דה"מ אמר שאש"ף הוכיח כי אינו יכול להיות פרטנר, וכי כרגע ססארט הודיע שישרוף את מחצית ישראל, הפכו אנשי אש"ף לאוהדיו המושבעים. אשר לאו"ם עדיין תלויות ועומדות החלטות שליליות כגידן: ציונות, גזענות. אם תבוטל החלטה זו יהיה בכך סימן חיובי.

ע"י כאן סיכום השיחה שהתנהלה כולה באזירה מצוינת ידידותית וניכוחה.



שלמה

תפוצה:

|                               |  |                      |
|-------------------------------|--|----------------------|
| דתיקות: בהול                  | : שגרירות ישראל / ווסינגטון<br>טופס פרוק | 1                    |
| סוג: סודי                     |  | 2                    |
| תאריך וזמן העבור:<br>12.12.90 |  | אל: מצפ"א            |
| כס' פרוק:<br>הפסיד:           |  | דע:                  |
| 2059                          |  | כאת: הציר, ווסינגטון |

שיחת רה"מ עם צ'יינזי

הפגישה נערכה בארוחת צהריים מצידם השתתפו: צ'יינזי, וולפוביץ, היוד, סגניתו, נספח הצבאי בח"א והשגריר בראון. מצידנו: רה"מ, השגריר, בן-אהרון, רובינשטיין, שילה, נספח צה"ל, קוננובסקי, נבו.

רה"מ סיפר בקצרה על פגישת הבוקר עם הנשיא אותה הגדיר כמצויינת והודה לצ'יינזי על שיחוף הפעולה הטוב בין שני משרדי ההגנה. צ'יינזי השיב שכבר שמע מסקורופט על הפגישה וכי קשריו עם שהבי"ט ועם המנכ"ל עברי מצויינים. רה"מ חזר ושיבח את הצלחתם להקים את הקואליציה במפרץ אלא שיש לשמור על הפרופוציות ואיש כאסד אינו זכאי ל"פרס שלום".

יהיה צורך לחשוב על מצב הבטחון וסוגי הנשק באזור לאחר תום המשבר. הצרה שלנו היא שיש לנו דיספרופורציה בין הצרכים לבין האפשרויות. רה"מ הדגיש שיש לנו עסק עם מטטרים סוטליטרים ובסביבה כזאת יש לשמור על בטחון וקור רוח. אנחנו מעריכים את עמדתכם ועזרתכם. צ'יינזי אמר שישנה התקדמות בקשר ל"פטריוט", שצוותים ישראלים מתאמנים להפעלתו. עומדת שאלת "פטריוט - דגם אחו" או דגם שתיים, בנקודה זו התערבו נספח צה"ל וקוננובסקי וחזרו והבהירו שהסיכום היה שאנחנו מקבלים דגם שתיים ומוטב לנו להסתכן זמן מה מלהתפטר בנקודה דה. צ'יינזי אמר שהוא מבין שאנו קרובים להסדר ענין ההצבה מראש והנספח אישר שאנו מצפים להעברה ציוד מגרמניה בסוף ינואר.

בנקודה זו עברה השיחה להתנהגותם של הפלסטינאים. וולפוביץ שאל אם ישנה הקרה בקרב הפלסטינאים שערפאה התייצב לימין הצד המפסיד. רה"מ הסביר שהטרור גורם לכך שאנשים פשוט מרוחזים לומר מה הם חושבים וכי יש בשטחים הרבה איומים ואינטימידיציה. עם זאת אולי יש כאלה שפבורים שסאדם יצא מהענין כגיבור, בין אם ינצח ובין אם יפסיד (שאו יהיה המרטייר של הענין הערבי...).

הפלסטינאים מקשיבים לרדיו בגדד ושומעים שסאדם מדבר על הירס - ישראל וזה גורם להם שיבהגו כמסוממים. צ'יינזי השיב שהיה בקהיר ביום סותו של נאצר וראה איך מביאים עם שלם להתפרצות אמוציונלית. וולפוביץ שאל אם לטובארוק יש המיכה במצרים בעמדתו האנטי-עיראקית ורה"מ השיב שקשה מאד לדעת שהרי

|                   |  |         |
|-------------------|--|---------|
| דתיפות:           | שגרירות ישראל / וושינגטון<br>טופס פרוק | קד: 2   |
| סווג:             |  | כתוך: 2 |
| תאריך וזמן העבור: |  | אל:     |
| פס' פרוק:         |  | דע:     |
| הפסד:             |  |         |
| 2059              |  | פאת:    |

העמדות אינה חופשית.  
 כאן חזרה השיחה לנושאי בטחון ורה"מ אמר כי אנשינו במטהב"ט היו רוצים לראות זרז  
 יישומם של הדברים שכבר הוחלט עליהם, ציינייני אמר שאנו עובדים עכשיו על פטריוט, הצבה  
 מראש ועודפים, יהיה קשה לפעול מיד על המאחיים מיליון הנוספים של הצבה מראש בגלל צרכים  
 אמריקנים של ניוע ציוד למפרץ. לכן זה יכול לקחת זמן מה.  
 רה"מ עבר לדבר על מרוץ החימוש ואמר כי ישנה סכנה שהנשק הרב המוזרם לאזור יופנה נגדנו.  
 אמר שהצבא הסעודי קטן ויקשה עליו לעכל את כל הציוד הזה ויש לזכור את נסיון כוויית  
 כשנסק שהיה בידם נמצא עכשיו בידי העיראקים. ציינייני השיב שיש לתת אפשרות למדינות אלו  
 להתגונן ולו רק כדי להרויח זמן כשיותקפו. הסעודים השקיעו את הסיוע שקיבלו בשכל ובצורה  
 רציונאלית. אינני רואה שהם מאיימים על ישראל אך נבדוק זאת כשיגמר המשבר. הנוכחות  
 האמריקנית היא חשובה ולמעשה אני פחות מודאג מנטחונה של ישראל משהייתי אלמלא היה המשבר.  
 השגריר שאל אם כשהם נותנים נשק לסעודים הם גם אומרים להם שעליהם לעשות שלום עם ישראל.  
 וולסוביץ ענה שכך עשו אבל ללא הצלחה גדולה. רובינשטיין אמר שהביליונים המושקעים בחימוש  
 הסעודים אינם מאפשרים לישראל להתחרות וציינייני השיב שסכנה לישראל לא יכולה להימדד על  
 ידי חישוב של הערך הדולרי של העסקות.  
 עד כאן השיחה המסוטפת.  
 לאחר מכן נערכה שיחה בארבע עיניים בין רה"מ למזכיר ההגנה שנמשכה כעשרים דקות.



שילה

תפוצה:

|                 |                 |              |              |
|-----------------|-----------------|--------------|--------------|
| תאריך: 12.12.90 | מס' חשבון: 2059 | מס' חשבון: 2 | מס' חשבון: 1 |
| מס' חשבון: 2059 | מס' חשבון: 2059 | מס' חשבון: 2 | מס' חשבון: 1 |
| מס' חשבון: 2059 | מס' חשבון: 2059 | מס' חשבון: 2 | מס' חשבון: 1 |
| מס' חשבון: 2059 | מס' חשבון: 2059 | מס' חשבון: 2 | מס' חשבון: 1 |

שיחת רה"מ עם צ'ייני

הפגישה נערכה בארוחת צהריים מצידם השתתפו: צ'ייני, וולפוביץ, היוז, סגניתו, נספחם הצבאי בת"א והשגריר בראון. מצידנו: רה"מ, השגריר, בן-אהרון, רובינשטיין, שילה, נספח צה"ל, קוחנובסקי, נבו.

רה"מ סיפר בקצרה על פגישת הבוקר עם הנשיא אותה הגדיר כמצויינת והודה לצ'ייני על שיתוף הפעולה הטוב בין שני משרדי ההגנה. צ'ייני השיב שכבר שמע מסקורופט על הפגישה וכי קשריו עם שה"ט ועם המנכ"ל עברי מצויינים. רה"מ חזר ושיבח את הצלחתם להקים את הקואליציה במספר אלא שיש לשמור על הפרופוציות ואיש כאסד אינו זכאי ל"פרס שלום".

יהיה צורך לחשוב על מצב הבטחון וסוגי הנשק באזור לאחר תום המשבר. הצרה שלנו היא שיש לנו דיספרופורציה בין הצרכים לבין האפשרויות. רה"מ הדגיש שיש לנו עסק עם מטורים טוטליטריים ובסביבה כזאת יש לשמור על בטחון וקור רוח. אנחנו מעריכים את עמדתכם ועזרתכם. צ'ייני אמר שישנה התקדמות בקשר ל"פטריוט", שצוותים ישראליים מתאמנים להפעלתו. עומדת שאלת "פטריוט - דגם אחז" או דגם שתיים. בנקודה זו התערבו נספח צה"ל וקוחנובסקי וחזרו והבהירו שהסיכום היה שאנחנו מקבלים דגם שתיים ומוטב לנו להפתין זמן מה מלהתפשר בנקודה זו. צ'ייני אמר שהוא מבין שאנו קרובים להסדר ענין ההצבה מראש והנספח אישר שאנו מצפים להעברת ציוד מגרמניה בסוף ינואר.

בנקודה זו עברה השיחה להתנהגותם של הפלסטינאים. וולפוביץ שאל אם ישנה הקרה בקרב הפלסטינאים טערתא התייצב לימין הצד המפסיד. רה"מ הסביר שהטרור גורם לכך שאנשים עוזבים פתחים לומר מה הם חושבים וכי יש בטחנים הרבה איומים ואינטימידיציה. עם זאת אולי יש כאלה שסבורים שסאדם יצא מהענין כגיבור, בין אם ינצח ובין אם יפסיד (שאו יהיה המרטיר של הענין הערבי...). הפלסטינאים מקשיבים לרדיו בגוד ושומעים שסאדם מדבר על הרס - ישראל וזה גורם להם שינהגו כמסוממים. צ'ייני השיב שהיה בקהיר ביום שבתו של נאצר וראה איך מביאים עם שלם להתפרצות אמוציונלית. וולפוביץ שאל אם למנביאק יש תמיכה במצויים בעמדתו האנטי-עיראקית ורה"מ השיב שקשה מאד לדעת שהרי

2059: 8 + 01 20



שגרירות ישראל / וושינגטון

טופס פרוק

דתיקות:

סוג:

תאריך וזמן העבור:

כס' פרוק:

המסרד:

2059

ג:

ד:

פאת:

העתונות אינה חופשית.

כאן חזרה השיחה לנושאי בטחון ורה"מ אמר כי אנשינו במטהב"ט היו רוצים לראות זרוד ייטומם של הדברים שכבר הוחלט עליהם, צ'ייני אמר שאנו עובדים עכשיו על פטריוט, הצבה מראש ועודפים. יהיה קשה לפעול מיד על המאיתיים מיליון הנוספים של הצבה מראש בגלל צרכים אמריקנים של ניוע ציוד למפרץ. לכן זה יכול לקחת זמן מה.

רה"מ עבר לדבר על מרוץ החימוש ואמר כי ישנה סכנה שהנסק הרב המוזרם לאזור יופנה בגדבר. אמר שהצבא הסעודי קטן ויקשה עליו לעכל את כל הציוד הזה ויש לזכור את נסיון כוויית כשנסק שהיה בידם נמצא עכשיו בידי העיראקים. צ'ייני השיב שיש לחת אפשרות למדינות אלו להתגונן ולו רק כדי להרויח זמן כשיוחקפו. הסעודים השקיעו את הסיוע שקיבלו בשכל ובצורה רציונאלית. אינני רואה שהם מאיימים על ישראל אך נבדוק זאת כשיגמר המשבר. הנוכחות האמריקנית היא חשובה ולמעשה אני פחות מודאג מבטחונה של ישראל משהייתי אלמלא היה המשבר. השגריר שאל אם כשהם נותנים נשק לסעודים הם גם אומרים להם שעליהם לעשות שלום עם ישראל. וולסוביץ ענה שכך עשו אבל ללא הצלחה גדולה. רובינשטיין אמר שהביליונים המוסקעים בחימוש הסעודים אינם מאפשרים לישראל להתחרות וצ'ייני השיב שסכנה לישראל לא יכולה להימדד על ידי חישוב של הערך הדולרי של העסקות.

עד כאן השיחה המשוטפת.

לאחר מכן נערכה שיחה בארבע עיניים בין רה"מ למזכיר ההגנה שנמשכה כעשרים דקות.

שילה

תפוסה

א' בטבת תשנ"א  
18 בדצמבר 1990  
סימוכין 7-116-2

ביקור הה"מ בארה"ב  
לישיבת ממשלה ביום א' - 16/12/90

א. הביקור נערך על רקע הנסיבות האזוריות המיוחדות, שבהן מוצאת ארה"ב עצמה לראשונה ניצבת בכוחות צבאיים גדולים במזרח התיכון ומונהל בתוכה ויכוח פנימי באשר לדרך לטיפול במשבר; ומבחינתנו גם על רקע הנסיבות המיוחדות של העליה הגדולה מבריה"מ וממקומות אחרים ואתגר קליטתה.

ב. הפגישה המרכזית היתה, כמובן, עם נשיא ארה"ב, ומלבדה נערכו פגישות עם מזכירי המדינה וההגנה, נערכה ארוחה על-ידי סגן הנשיא וכן היו פגישות עם מנהיגות הסנט ובית הנבחרים ועם ועדות החוץ שלהם (היתה השתתפות שרה, הגם שהקונגרס בפגרה). בנוסף, כמובן, פגישות עם הקהילה היהודית והתקשורת. ארוחת הערב אצל השגריר.

ג. הפגישה עם הנשיא - כזכור נערכה הפגישה על רקע פרסומים בדבר מתיחות ביחסים וכדומה. לא היה באוירת הפגישה דבר מכל אלה. היא נערכה באווירה חיובית וידידותית, ונחלקה לשניים: חלק ביחידות בהשתתפות רשמים וחלק במפגש משלחות. הנשיא איפיון, במפגש המורחב, את פגישתנו הממושכת ביחידות כפרודוקטיבית, והביע רצון כי הביקור יאופיין כפרודוקטיבי.

נסקרו בפגישה נושאים אלה:

1. משבר המפרץ - אין חילוקי דעות בינינו לבין ארה"ב והדבר בוטא הן על-ידי הנשיא הן על-ידי, לרבות בפגישות בקונגרס ובתקשורת. ארה"ב, מתוך הבנה למצבה המיוחד של ישראל בקשר למשבר, בגלל האיום העיראקי, מעריכה את גישתה של ישראל והדרך שבה נקטה. בענין זה נדונו כמובן גם דרכי התקשורת הרלבנטיות. הנשיא הדגיש בדבריו כי ארה"ב תפעל לפי החלטות האו"ם ואם תיאלץ ללכת למלחמה לא תהא זו ויאטנאם נוספת; כמו כן חזר על שלילת הזיקה בין משבר המפרץ לסכסוך הערבי-ישראלי. דובר על הדיונים במועצת הבטחון, על המצב בירדן, ועל סוריה, התאור הסביבה בה אנו היום.

2. העליה מבריה"מ - תוארו באוזני הנשיא העובדות בקשר לנס העליה ועם זאת אתגר הקליטה, המחייב מאמצים עצום והשקעות עצומות. לפיכך נתבקש - מן הנשיא וגם ממזכיר המדינה - סיוע ארה"ב, בדרכים שלא יכבידו על משלם המסים האמריקני אך יהיו לנו לעזר רב; והכוונה בראשונה לערבויות. הנשיא גילה הבנה לכך וכן המזכיר. שניהם הזכירו את המשאלה כי העולים לא יושבו ביו"ש ועזה, וכי ההתייבויות שבמכתב שה"ח מ-2.10 יקוימו. מזכיר המדינה בפגישה עמו, אמר כי ישתדלו לסייע, ועם זאת הזכיר את הצורך בשיפורים מבניים

בכלכלת ישראל - הבעתי הסכמתנו להשעיה זמנית של חוק ג'קסון-וויק.

3. עיסקת הנשק הסעודית - התנגדותנו לעיסקה הועלתה בפגישה עם הנשיא ומזכיר המדינה, ובמיוחד, בפגישה עם מזכיר ההגנה והוסברו הטענות כנגד העיסקה, ובהם אי יכולתנו להתחרות בסכומי הרכש העצומים של הסעודים. וגם אי יכולתם להשתמש להגנתם בכל הנשק שירכשו. הנשיא חזר על המחויבות ליתרון האיכותי של ישראל, ועם זאת על הקשרים עם מדינות ערב.

4. תהליך השלום - חזרתי על מחויבותנו ליוזמת השלום ועל רצוננו לקדמו. קידמתי בברכה את שיגורו העתיד של דניס רוס לשיחות עמנו על אפשרויות בתהליך השלום עם מדינות ערב ועם הערבים הפלסטינאים. לארה"ב ולנו ברור כי קידום מעשי של הנושא קשה כל עוד נמשך משבר המפרץ, אך שיש צורך לחשוב על המזרח התיכון שלאחר המשבר.

הממשל רואה מקום לתפקיד לסובייטים על פי התנהגותם הנוכחית. כן מעוניינים לבדוק את האפשרויות באשר לסוריה, אם כי ברורה להם גישתנו באשר לה. הממשל מעוניין, חרף האכזבה מירדן, לסייע לה לשמר את עצמאותה. יש ניואנסים בינינו לארה"ב בקשר לאו"ם, שארה"ב רואה בו כיום (ואגב, גם הסובייטים כפי שעלה בשיחה עם שברנדזה) תמורות חיוביות, ולנו ישנם באו"ם אותם קשיים כבעבר (כגון, אגב, בענין כתב האמנתנו). כזכור גם ההחלטה המשנה את הציונות לגזענות עודנה בספרים. הנשיא דיבר על צעדים חיוביים ביו"ש ועזה שארה"ב מעוניינת לראות, כמו פתיחת אוניברסיטאות.

היתה זו שיחה באוירה ניוחה וללא שמוע עימות גם בנושאים שבהם איננו רואים עין בעין, ומתוך מאמץ לדיאלוג נמשך.

ד. הפגישה עם מזכיר ההגנה צ'יני - צ'יני גילה כידוע ידידות, ויצר קשרי עבודה טובים עמנו מטבע הדברים נסבה גם השיחה עמו בחלק ניכר על משבר המפרץ בנוסף, תוארו דרכינו הבטחוניים וביקשנו החשת ביצועים של הפריטים שהובסחו בעקבות החקיקה האחרונה בקונגרס, כמו טילי הפטריוט ועוד. בשיחה עמו הוסברה, כאמור, במפורט התנגדותנו לעיסקת הנשק הגדולה עם סעודיה. כן הוסבר הרקע האזורי, בעיות העדר דמוקרטיה ופונדמנטליזם גואה. צ'יני הסביר את עמדתם בנושא עיסקת הנשק שעיקרה הצורך בהסדרי הגנה טובים יותר לסעודיה, ואינטרסים של ארה"ב במפרץ. טען שהפתרון האיכותי לא יופר. ושרצינו לשמור על איזון צ'יני הבטיח עיון בבקשותינו ואף כי הסביר את קשיי ארה"ב שעליה לצייד את צבאה בסעודיה עתה.

ה. הפגישה עם מזכיר המדינה שתתמה את הביקור

1. נסקרו נושאי המשבר ותהליך השלום. ביקר דיבר על הצורך בתהליך שלום אמין וקביל במסלול של ישראל מדינות ערב ובמסלול ישראל-ערבים פלסטינאים. הנושא יידון עם רוס בבואו. בייקר הביע אכזבה מעמדת מדינות אירופיות מסוימות בנושא המשבר.

2. נסקר נושא הערבויות למלוות. העלינו את הקשיים שישנם במימוש ערבות 400 המליון שכבר ניתנה הסכמה, והצורך בערבויות גדולות הרבה יותר לאורך השנה

הקרובה - ביקר דיבר חיובית על הצורך בסיוע, אך תהיה נחוצה עוד עבודה רבה בענין זה.

3. מועצת הבטחון - העלינו משאלה כי הענין הנוכחי יסתיים בוטו, אם נחוצ, כדי שלא תהיה הטרידה מתמדת במועב"ט; המזכיר אמר כי דבר זה ייקל עליהם יותר לאחר 15.1, המועד שקבעו ההחלטות בקשר למשבר עיראק, שאותו יש לפתור לכאן או לכאן.

4. האמריקנים העלו משאלות שלא יגורשו אנשים מיו"ש ועזה. כן עלו מספר נושאים בתחוננים רגישים.

5. באשר לנושא משבר המפרץ - לא היו חילוקי דעות.

1. בפגישות בקונגרס ובתקשורת התמקדו מרבית הדוברים בנושא משבר המפרץ, אף כי עלו גם נושאים אחרים.

2. הפגישה עם שברנדזה - הפגישה נערכה ביוזמה סובייטית שהועברה אלינו באמצעים האמריקנים יום לפני שנערכה.

1. שברנדזה אפיין את הפגישה כרצון לחילופי דעות בנושאי המזה"ת ועוד, נוכח המשבר.

2. הוא הדגיש כי הסובייטים מעוניינים במיצוי התהליך המדיני במשבר המפרץ, והביע אמונה כי ניתן לפתור את המשבר בדרכי שלום. הביע צער על שבמזה"ת טרם הגיעו רוחות השיפור באקלים הפוליטי כלאירופה. הדגיש גם את חשיבות תהליך השלום ורצונם במעורבות בגלל היות האיזור חשוב להם.

3. תיארתי את הפרספציה הישראלית באשר למשבר.

4. שברנדזה ביקש לעסוק במזה"ת שלאחר משבר המפרץ, כמו רעיונות הפירוז מנשק לא קונבנציונלי - הודגש על-ידינו שאנו הצענו הסכם פירוז אזורי בתחום הגרעיני עוד לפני שנים אך הטרגי הוא שבעולם הערבי אין התקדמות לדמוקרטיה.

5. בנושא תהליך השלום ביקש שברנדזה להבין את סיבת התנגדותנו לוועידה בינ"ל והדבר הוסבר בהרחבה, כמו כן, טען שבאוי"ש חלו שינויים והזכרנו כי הדבר עדיין לא חל על עניינינו (ציונות/גזענות ועוד). כמו כן, תחילה יש צורך ביחסים דיפלומטיים שהעדרם מקשה על הדיאלוג.

6. בנושא היחסים אמר שברנדזה כי עדיין ישנן בעיות (אפשר לשער שכוונתו ללחצי הערבים) המעכבות. דבר זה שבהמשך יבוא אם גם לא מחר.

7. העלינו נושא הטיסות הישירות ושברנדזה אמר כי זהו גם האינטרס של בריה"מ אך נחוצות הצהרות ממשלתנו. בקשר לאי יישוב עולים ביו"ש ועזה אמרנו כי

הצהרות בקשר למדינותנו ניתנו. שברנדזה ביקש מאנשיו לבדוק.

8. העלינו גם נושא האנטישמיות בבריה"מ ושברנדזה השיב כי ממשלתם תלחם בכך אך הענין לטענתו אינו מרכזי.

לסיכום הביקור; ביקור מועיל, באוירה טובה, שאיפשר להבהיר עמדות וליצור מחדש ערוצי תקשורת טובים עם הממשל. נקוב כי הדבר יתבטא בפועל.

הפגישות בקונגרס כללו את אלה:

1. עם מנהיג הרוב ומנהיג המיעוט בסנט, ה"ה מיטשל ודול.
2. עם ועדת החוץ בראשות סנטור בידן (ממ' היו"ר), בהשתתפות כתיסר סנטורים.
3. עם יו"ר בית הנבחרים פולי וראשי הבית (ה"ה גפרדט, גינגריץ, גריי ועוד) - משתי המפלגות.
4. עם ועדת החוץ בבית הנבחרים בראשות ממ' היו"ר המילטון ובהשתתפות מספר ניכר של חברי קונגרס.

בכל הפגישות היתה אוירה ידידותית ביותר. הנושא המרכזי שהאפיל על כל האחרים היה כמובן משבר המפרץ; רבים מחברי הקונגרס ביקרו בקרב חיילי ארה"ב בסעודיה והיו מעודכנים בנושא, אך ביקשו הערכותינו, תוך שהשתקפה בשאלותיהם הדילמה הקשה של ארה"ב בתקופה זו, והצורך של הנשיא בתמיכה בקונגרס. עלו גם נושאים אחרים, ובראשם תהליך השלום.

מעוז הידידות לישראל בקונגרס בעינו, אך דורש כמובן טיפוח ותשומת לב מתמידים. בימים אלה מבקרות בארץ משלחות סנט ובית הנבחרים וגם ביקורים אלה ינוצלו להעמקת היציבות.

116

אמנות ביום 4

ביקור רחמי בארבע

1. הביקור נעשה על ידי קבוצת תלמידי בית הספר, שבה נכללו גם  
צמד הילדים הנ"ל, במטרה לברר את המצב הכלכלי והבריאותי של  
הוריהם, וכן לסייע להם בכל הנוגע לטיפול הרפואי הנדרש.  
התברר שהמצב הכלכלי של ההורים קשה מאוד, והם זקוקים  
לטיפול רפואי מיידי.

2. הטיפול הרפואי - נעשה על ידי הרופא המטפל, שביצע  
בדיקה כללית, ובדק את מצב הילדים. נמצא שהילדים  
נמצאים במצב בינוני, וזקוקים לטיפול רפואי מתמשך.  
הטיפול הרפואי יבוצע על ידי הרופא המטפל, ויש להקפיד  
על היגיינה וטיפול נאות בילדים.

3. הטיפול הכלכלי - נעשה על ידי קבוצת התלמידים, שביצעו  
בדיקה כלכלית, ובדקו את מצב ההורים. נמצא שההורים  
נמצאים במצב כלכלי קשה, וזקוקים לטיפול כלכלי מתמשך.  
הטיפול הכלכלי יבוצע על ידי קבוצת התלמידים, ויש להקפיד  
על חשאינות וטיפול נאות בהורים.

4. הטיפול החינוכי - נעשה על ידי קבוצת התלמידים, שביצעו  
בדיקה חינוכית, ובדקו את מצב הילדים. נמצא שהילדים  
נמצאים במצב חינוכי קשה, וזקוקים לטיפול חינוכי מתמשך.  
הטיפול החינוכי יבוצע על ידי קבוצת התלמידים, ויש להקפיד  
על חשאינות וטיפול נאות בילדים.

5. הטיפול המשפחתי - נעשה על ידי קבוצת התלמידים, שביצעו  
בדיקה משפחתית, ובדקו את מצב המשפחה. נמצא שהמשפחה  
נמצאת במצב משפחתי קשה, וזקוקה לטיפול משפחתי מתמשך.  
הטיפול המשפחתי יבוצע על ידי קבוצת התלמידים, ויש להקפיד  
על חשאינות וטיפול נאות במשפחה.

מאת  
הו"פ















6/11/7  
ADDRESS BY THE PRIME MINISTER OF ISRAEL  
MR. YITZHAK SHAMIR

TO BE  
CONFERENCE OF PRESIDENTS  
OF MAJOR JEWISH ORGANIZATIONS

ON THURSDAY, 13 DECEMBER 1990  
AT 4:00 P.M.

MR. CHAIRMAN, DEAR FRIENDS,

WE ARE LEAVING NEW YORK TO GO HOME TO YERUSHALAYIM A FEW HOURS FROM NOW. BEFORE OUR DEPARTURE IT IS MY PLEASANT TASK TO SUM UP THIS VISIT AND TO SHARE WITH YOU THE MAIN HIGHLIGHTS OF OUR CONVERSATIONS WITH PRESIDENT BUSH, VICE PRESIDENT QUAYLE, SECRETARIES CHENEY AND BAKER, THE LEADERSHIP AND MEMBERS OF BOTH HOUSES OF CONGRESS.

I CAN SAY, WITHOUT ANY RESERVATION, THAT THE TALKS WERE CONSTRUCTIVE, POSITIVE AND HELD IN A VERY FRIENDLY ATMOSPHERE.

THESE TALKS DEMONSTRATED THE UNDERLYING STRENGTH OF THE ALLIANCE BETWEEN ISRAEL AND THE UNITED STATES AND THE WIDE RANGE OF OUR COMMON INTERESTS. ONCE AGAIN IT WAS CLEAR THAT THE AREAS OF AGREEMENT BETWEEN US ARE OVERWHELMINGLY GREATER THAN POINTS OF DISAGREEMENT.

ER 1/2  
R

EP  
2.2.1.1

21

ON THE PERSIAN GULF ISSUE, ISRAEL AND THE UNITED STATES ARE OF ONE MIND IN REGARD TO

- (A) THE ABSOLUTE NECESSITY TO PREVENT SADDAM HUSSEIN FROM GAINING ANY ADVANTAGE FROM HIS AGGRESSION, AND
- (B) THE NECESSITY TO REMOVE THE THREAT TO THE REGION AND TO ISRAEL WHICH IS POSED BY IRAQ'S MILITARY POWER.

WE ARE CONFIDENT THAT PRESIDENT BUSH WILL MAINTAIN HIS RESOLUTE POSITION IN ORDER TO ACHIEVE THESE OBJECTIVES. IN THIS ISSUE WE SUPPORT HIM TOTALLY.

WE DISCUSSED THE PEACE PROCESS AND THE CHANCES OF MOVING IT FORWARD. ISRAEL IS READY, AT ANY TIME, TO NEGOTIATE WITH ALL ITS NEIGHBORS AND ACHIEVE ACCOMODATION WITH THE PALESTINIAN ARABS. WE AGREED THAT THE GULF CRISIS PRESENTS AN OBSTACLE TO ANY IMMEDIATE ACTION. THEREFORE, WE WILL CONTINUE TO CONSULT WITH THE UNITED STATES AND PREPARE THE GROUND FOR THE RESUMPTION OF THE EFFORTS AT THE APPROPRIATE TIME.

WE STRESSED THAT, BY ITS CONDUCT IN THE GULF CRISIS, THE PLO HAS SHOWN, ONCE AGAIN, THAT IT IS NOT FIT TO PLAY ANY ROLE CONNECTED WITH PEACE AND STABILITY.

IT IS OUR SINCERE BELIEF THAT THE MIDDLE EAST SHOULD NOT BECOME THE ARENA FOR ANOTHER CYCLE OF THE ARMS RACE. ISRAEL CANNOT BEAR THE ADDED BURDEN OF COMPETING WITH SAUDI ARABIA AND OTHER ARAB COUNTRIES THAT HAVE IMMENSE FINANCIAL RESOURCES TO BUY ANY WEAPONS THEY FANCY -- EVEN THE MOST SOPHISTICATED, AND IN HUGE QUANTITIES. WE EXPRESSED THE FERVENT HOPE THAT THE MAJOR ARMS PRODUCERS WILL LIMIT THE VOLUME OF WEAPONS THEY WILL DELIVER TO THE MIDDLE EAST AFTER THE GULF CRISIS IS RESOLVED.

THE SOVIET FOREIGN MINISTER, MR. SHEVARDNADZE, EXPRESSED THE WISH TO MEET WITH ME IN WASHINGTON. WE HAD A GOOD DISCUSSION IN A FRIENDLY ATMOSPHERE. I THANKED THE SOVIET GOVERNMENT FOR OPENING THE GATES TO LET OUR PEOPLE RETURN TO OUR HOMELAND. WE HAD INFORMED THE AMERICAN GOVERNMENT THAT WE SUPPORTED THE SUSPENSION OF THE JACKSON-VANEK AMENDMENT AND SHEVARDNADZE THANKED US FOR IT. I RAISED THE ISSUE OF NORMALIZING DIPLOMATIC RELATIONS AND DIRECT FLIGHTS FROM MOSCOW TO ISRAEL. THE SOVIET FOREIGN MINISTER RESPONDED THAT BOTH MATTERS WILL BE CARRIED OUT IN DUE COURSE AND THERE WAS NO REAL OBSTACLE TO THEIR FULFILLMENT.

SHEVARDNADZE POINTED TO THE FAST-GROWING RELATIONS BETWEEN OUR TWO COUNTRIES IN THE ECONOMIC, COMMERCIAL, CULTURAL AND PEOPLE-TO-PEOPLE LEVELS. HE ALSO EXPRESSED CONCERN OVER THE PROLIFERATION OF WEAPONS OF ALL KINDS IN THE MIDDLE EAST AND ITS IMPACT IN AN UNSTABLE AND VOLATILE SETTING. HE ADDED THAT THE SOVIET UNION WOULD LIKE TO CONTRIBUTE TOWARD A SAFER AND MORE SECURE CLIMATE IN OUR REGION. IT GOES WITHOUT SAYING THAT ISRAEL IS ANXIOUS TO JOIN ANY EFFORT TOWARD ACHIEVING THIS OBJECTIVE, BUT THE SOVIET UNION WILL BE ABLE TO PLAY A ROLE IN THIS ENDEAVOR AFTER IT REGULARIZES ITS RELATIONS WITH ISRAEL.

FINALLY, WE CONCLUDED THAT THE SOVIET UNION AND ISRAEL SHOULD DEEPEN EVEN FURTHER THE EXCHANGES BETWEEN THEM SO AS TO ACHIEVE A BETTER UNDERSTANDING OF EACH OTHER'S POLICIES AND CONCERNS.

DEAR FRIENDS,

PRIOR TO MY DEPARTURE FROM ISRAEL, THE GOVERNMENT APPROVED NEXT YEAR'S STATE BUDGET. FOR THE FIRST TIME, THE OUTLAY FOR THE ABSORPTION OF IMMIGRANTS EXCEEDS OUR DEFENSE EXPENDITURE -- AND THIS IS JUST A BEGINNING.

YOU WILL RECALL THAT THE ORIGINAL PURPOSE OF MY VISIT WAS TO FOCUS ATTENTION ON THE MIRACLE OF THE GREAT ALIYAH FROM THE SOVIET UNION AND THE CHALLENGE OF ABSORBING IT SUCCESSFULLY.



I ARDENTLY WISH THAT WE COULD BE FREE OF ALL THE OTHER PROBLEMS THAT BESET US, SO THAT WE COULD CONCENTRATE ALL OUR ENERGY AND POTENTIAL FOR THIS SACRED GOAL OF SHIVAT ZION AND THE REBUILDING OF OUR LAND. THIS HAS ALWAYS BEEN ISRAEL'S PRIMARY TASK.

OUR BROTHERS FROM THE SOVIET UNION ARE NOW COMING TO THE COUNTRY AT THE RATE OF ABOUT 30,000 PER MONTH. IT IS, THEREFORE, REALISTIC TO EXPECT ONE MILLION WITHIN THREE TO FIVE YEARS.

IT MEANS THAT A QUARTER OF A MILLION NEW CHILDREN WILL ENTER OUR SCHOOL SYSTEM.

THIS REQUIRES AT LEAST 6,000 NEW CLASSROOMS.

IT MEANS THAT WE HAVE TO PROVIDE 300,000 HOMES FOR THE NEWCOMERS AND ABOUT THE SAME NUMBER OF JOBS.

THE ESTIMATED TOTAL COST FOR THIS GREAT HUMANITARIAN ENDEAVOR IS 40 BILLION DOLLARS.

I BROUGHT THESE FACTS TO THE ATTENTION OF THE PRESIDENT AND SECRETARY BAKER AND INDICATED THAT WE HAVE NO CHOICE BUT TO APPEAL TO OUR FRIENDS IN THE U.S. AND OTHER COUNTRIES TO HELP US COPE WITH THIS GIGANTIC TASK.

WE UNDERSTAND THE UNITED STATES BUDGET DIFFICULTIES AND THEREFORE BELIEVE THAT WAYS WILL BE FOUND TO MOBILIZE U.S. ASSISTANCE WITHOUT BURDENING THE TAXPAYER. THESE MATTERS WILL BE STUDIED AND DISCUSSED JOINTLY BY EXPERTS FROM BOTH COUNTRIES.

MY DEAR FRIENDS, WE ARE RETURNING TO JERUSALEM UPLIFTED AND ENCOURAGED BY THE FRIENDSHIP WE FOUND HERE, BY THE UNDERSTANDING AND SUPPORT OF THE ADMINISTRATION, AND THE SOLIDARITY AND ENTHUSIASM OF THE JEWISH COMMUNITY.

I TURN TO YOU, AS LEADERS OF AMERICAN JEWRY, TO RESPOND TO THIS UNPRECEDENTED CHALLENGE OF ENSURING THE SUCCESSFUL FULFILLMENT OF THE JEWISH DREAM. THIS CHALLENGE MUST BE MET BY THE ENTIRE JEWISH PEOPLE -- ALL OF US TOGETHER -- AND I CALL ON YOU TO MARSHALL YOUR RESOURCES AS NEVER BEFORE. HAVE YOUR ORGANIZATIONS, COMMUNITIES AND CONGREGATIONS VISIT ISRAEL -- DAYKA NOW. LET THEM SEE THE UNFOLDING OF THE MIRACLE WITH THEIR OWN EYES. I AM SURE THEY WILL RETURN FILLED WITH EXCITEMENT AND READY TO PARTICIPATE IN THIS GREAT NATIONAL EFFORT.

IT IS SIGNIFICANT THAT WE ARE MEETING IN THE DAYS OF  
CHANUKAH -- THE FESTIVAL OF LIGHTS WHOSE MESSAGE INSPIRES  
GENERATION AFTER GENERATION. IT IS THE MESSAGE OF FAITH THAT,  
EVEN THOUGH WE ARE SMALL IN NUMBER, WE CAN OVERCOME OVERWHELMING  
ODDS AND ACCOMPLISH OUR HISTORIC MISSION,

.AND P. 17/10 ED

SECRET

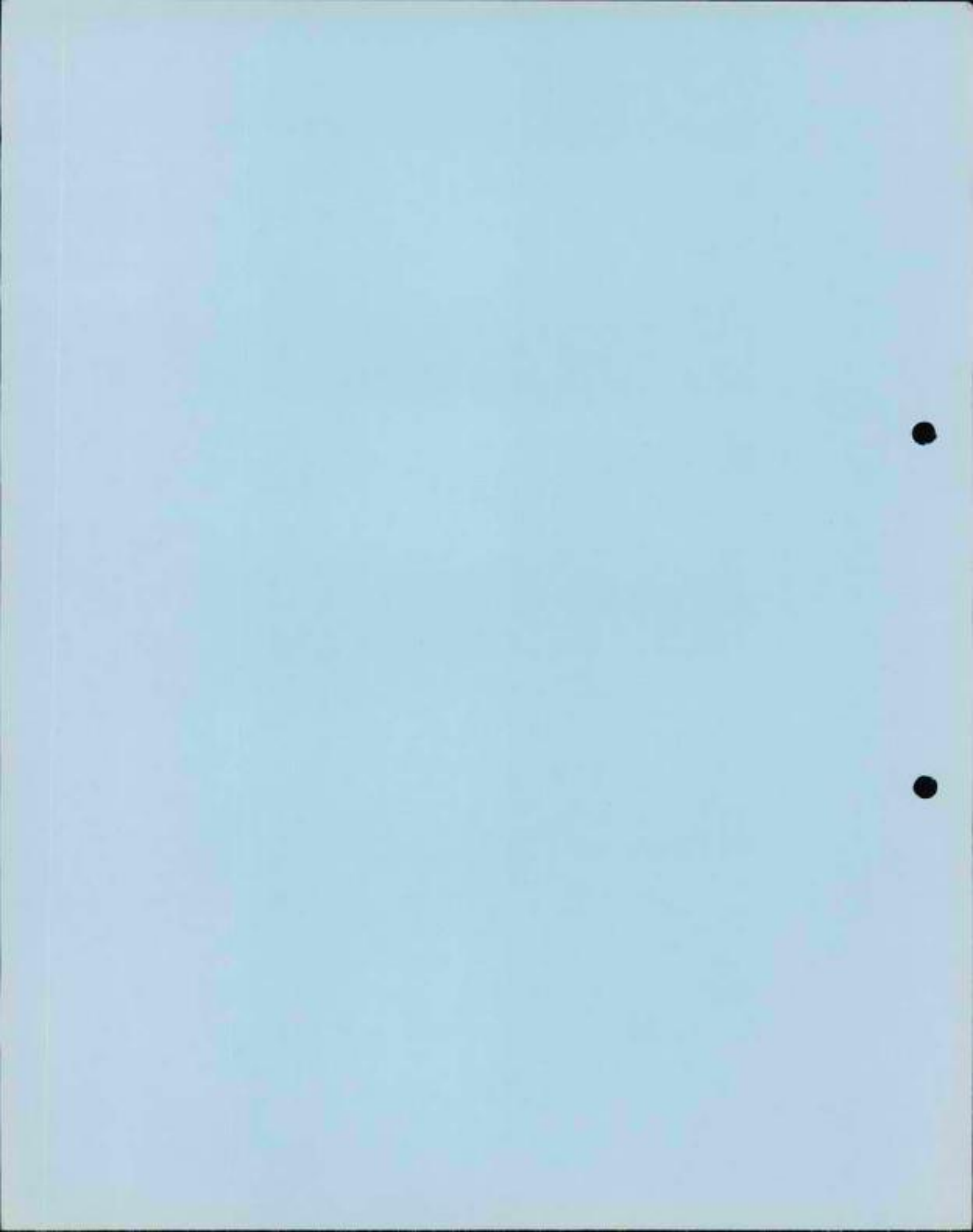
SECRET

SECRET

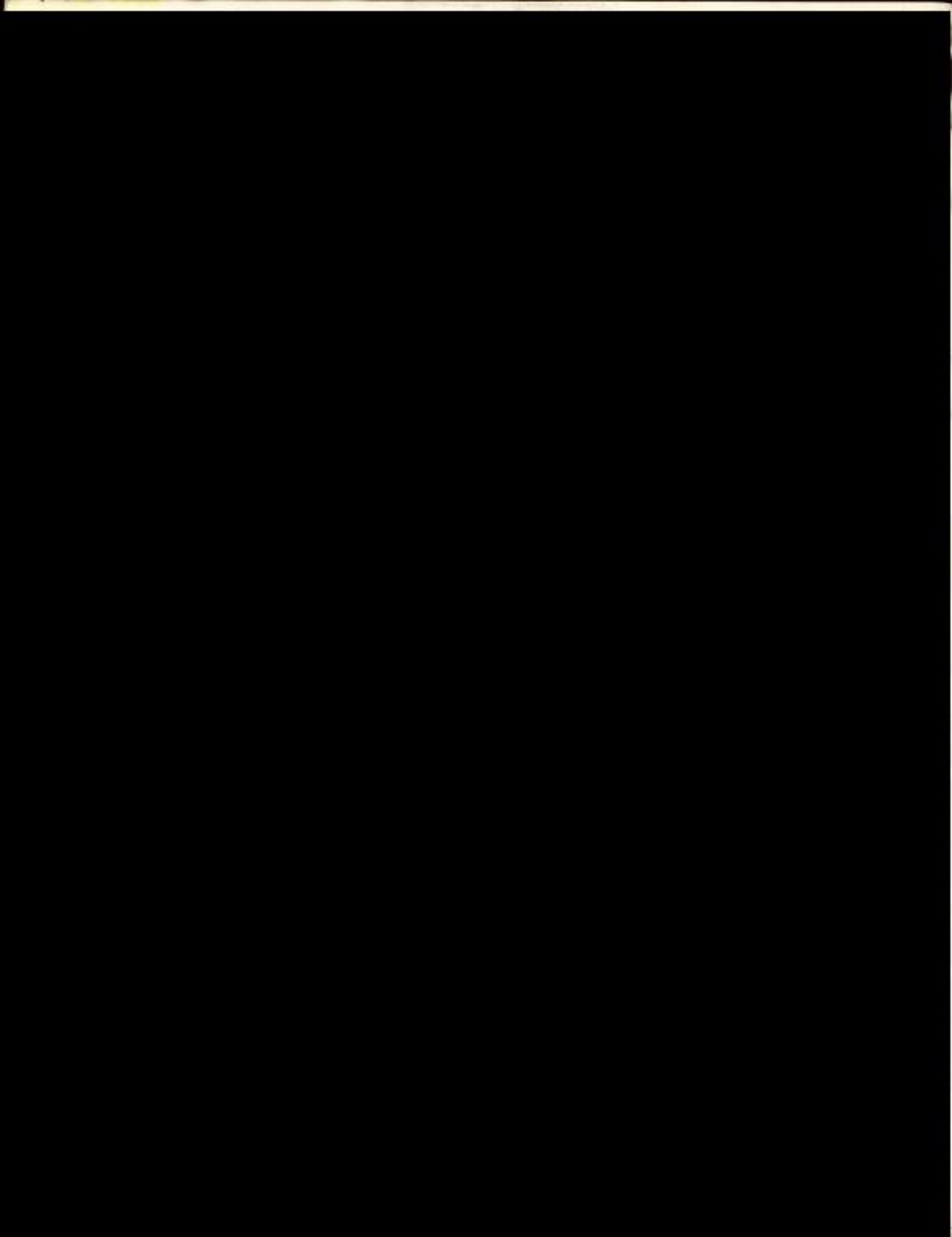
SECRET

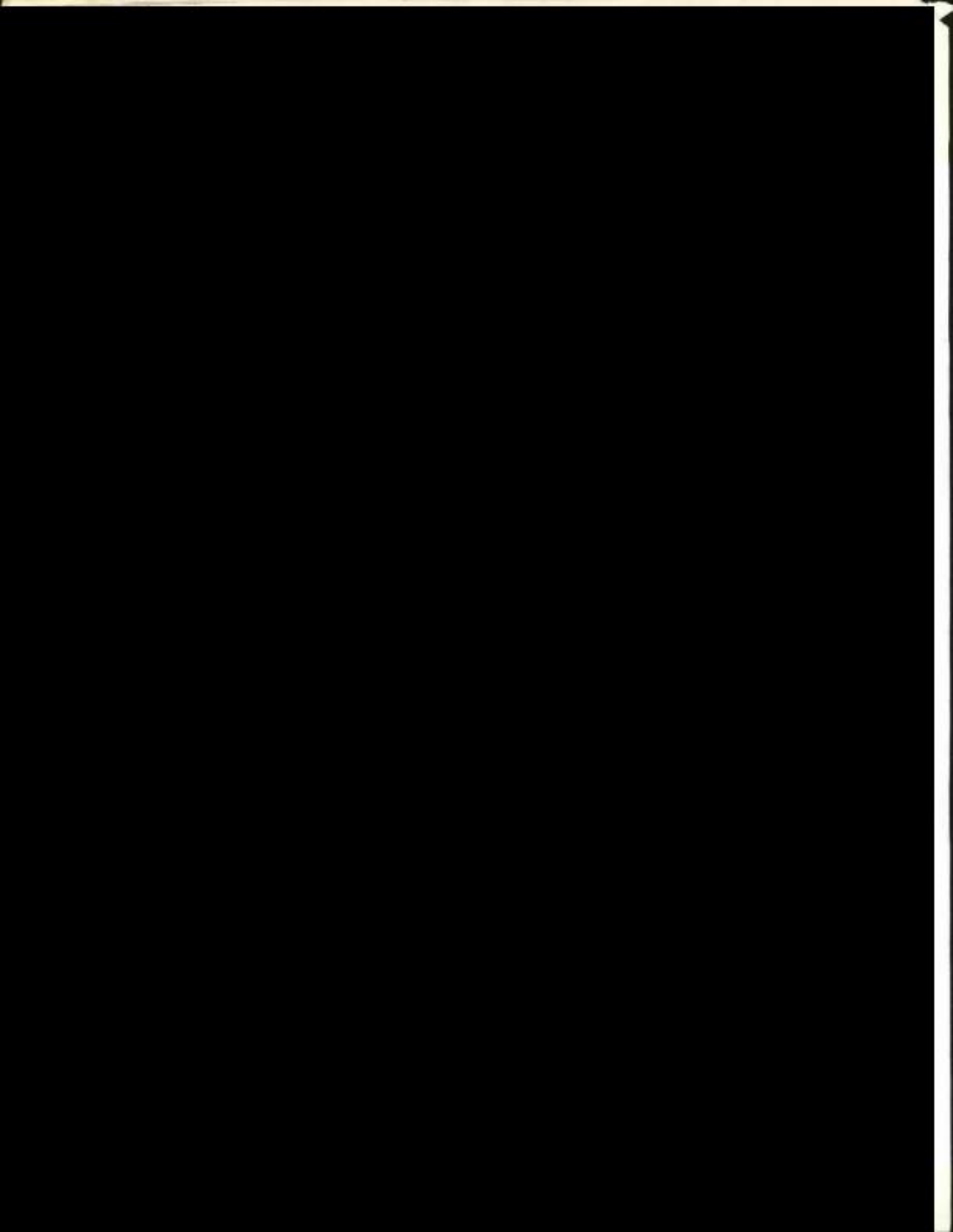
SECRET

SECRET













אאא

אל: המשרד,

מ-: רושינגטון, נר: 0168. תא: 121290, זח: 1655, דח: מ, סג: בבל,  
בכבב

בלמ"ס-מידי

תאריך: 12.12.90

זמן חיבור: 16.00

א ל: תפוצת חתקשורת

דע: ניר יורק

מאת: עתונות רושינגטון

MACNEIL/LEHRER NEWSHOUR, INTERVIEW WITH: YITZHAK SHAMIR, PRIME MINISTER,  
ISRAEL, TUESDAY, DECEMBER 11, 1990

MS. WOODRUFF: We go first tonight to a newsmaker interview with the Prime Minister of Israel, Yitzhak Shamir, following his meeting today with President Bush. It was their first get-together in a little over a year, and it followed months of strains in US-Israeli relations.

Some of the frictions stem from the crisis in the Gulf and American moves to get closer to Israel's Arab enemies, some of it from Israel's stance on the Palestinian issue.

When I spoke with the Prime Minister today at his Washington hotel, he said he was satisfied after his meeting with Mr. Bush. I asked where he believed matters now stand in the Gulf crisis.

PRIME MINISTER SHAMIR: I understand the position of the President. He is very firm, very strong. He is sure that he is right, and the demands of the United States -- rather, the decisions of the Security Council -- have to be implemented by Iraq and there is not any inclination to give up something or to look for some trade-off or for some deals. And, well, it is very encouraging, after all.

MS. WOODRUFF: But at the same time the administration is saying now that, first of all, there are going to be meetings between Secretary Baker and Mr. Saddam. Mr. Aziz is coming to Washington, there is talk of negotiation and so forth.

PRIME MINISTER SHAMIR: Yes, yes. Well, after all, it's not simple and after all it's a matter between countries, between peoples, and nobody is inclined to decide without any hesitation about some military moves. And everyone would like to settle

matters without military operations.

MS. WOODRUFF: Well, assuming that the UN -- assuming Iraq did abide by the UN resolution and did agree to pull out mostly or totally from Kuwait, would Israel be satisfied with that as a final solution?

PRIME MINISTER SHAMIR: Well, it's not a final solution but it is a solution, a certain solution of these confrontations, this conflict about Kuwait.

There are other worries and we are facing these worries together with the United States and with all the free world. But first comes first.

MS. WOODRUFF: What are the other worries? Are you referring the --

PRIME MINISTER SHAMIR: Well, there are some worries about the readiness to use military means in order to satisfy some -- some illegal demands. For instance, to invade a country. And it's very important that such a matter be solved and that there is not any silence about it and not any acquiescence about it.

Then, of course, we have other matters because we know that this man Saddam Hussein is busy with a build-up of his huge armaments of his country, with the same intention, the same goal, to utilize it against other countries. For instance, against Israel.

And therefore we are -- we will be still concerned.

MS. WOODRUFF: How will you deal with that, then? Did you discuss with President Bush today what happens at that point?

PRIME MINISTER SHAMIR: Of course, of course we have discussed it and the President is aware of it and is very conscious of it and thinks about it. And I think that the international community under the leadership of the United States will have to find answers and solutions.

MS. WOODRUFF: Future UN resolutions?

PRIME MINISTER SHAMIR: I don't know exactly because, after all, we are not participating in these decision makers, in this group of decision makers.

MS. WOODRUFF: Should Israel be participating?

PRIME MINISTER SHAMIR: I don't think -- after all, Israel is a small voice and small country and not among the most powerful in the world. We have our worries and I must say that after this experience until now with the Iraqi affair, we rely on the United States and we rely on the leadership of this President of the United States.

MS. WOODRUFF: And do you think at this point the President,

his administration, has a plan for how to -- whether it's disarm Saddam Hussein or weaken Saddam Hussein?

PRIME MINISTER SHAMIR: They have some ideas about it and they have some plans, but it is up to them to describe it.

MS. WOODRUFF: It has been reported that you and other high officials in Israel have made it very clear recently that if the United States doesn't go in militarily and do something to Iraq then Israel will.

PRIME MINISTER SHAMIR: No, it belongs here now to these kind of rumors that nobody is able to control. We have never threatened the United States to do something, if the United States doesn't do it. We have a full understanding about all these questions and we will continue to discuss it together and to share our views with the United States and I think that we will keep a common understanding about it.

MS. WOODRUFF: But can Israel feel secure if Saddam Hussein remains in power in Iraq?

PRIME MINISTER SHAMIR: Not entirely. Not entirely. We will not feel ourselves secured, and you know, it's very, very difficult to feel secured in our Middle East environment.

I think you have to know that we, Israel, we live in such a hostile environment of when totalitarian countries are surrounding us, they don't know anything about democracy. The societies of these countries are influenced by the most fanatical fundamentalism and they possess huge quantities of arms and very sophisticated arms.

' How could you be feel secure in such an environment?

MS. WOODRUFF: But meanwhile, these very countries you describe, many of them are countries the United States has been dealing with just recently in its effort to have a united front against Iraq.

PRIME MINISTER SHAMIR: Sure. Of course.

MS. WOODRUFF: Syria, Egypt.

PRIME MINISTER SHAMIR: Of course. But you cannot settle all the matters at once. We are making a distinction between the various members of this coalition whom the United States works now, but it's a matter of convenience, it's a matter of conditions and of timing.

MS. WOODRUFF: You said yesterday in a speech that you wouldn't be surprised if a number of states, not only Arab states, moved to appease Saddam Hussein at the expense of Israel. Who were you referring to?

PRIME MINISTER SHAMIR: Oh, well, I have not said it

yesterday. I will not say it today. But there is always a danger, such a danger. But I hope, and I am now, after my talk with the President, more reassured that it will not happen.

MS. WOODRUFF: As you know there is this move afoot at the United Nations to have some sort of international conference to talk about the Israel-Palestinian question. The United States doesn't want it linked to Iraq, but the United States is now for the first time saying that it's willing to support this kind of a conference once the Iraqi situation is settled.

PRIME MINISTER SHAMIR: Well, I would say it's not correct. The United States doesn't support now the idea of an international conference, and I understand that the United States support rather the way of negotiations as a way that could lead to peace.

● An international conference, it's not the best instrument for getting peace between conflicting parties.

MS. WOODRUFF: Well, then why do you think the Bush Administration is saying it will support it later on?

PRIME MINISTER SHAMIR: I don't think they say it, and it's a fact that they don't support it in the Security Council now.

MS. WOODRUFF: But they are saying they'll support it at some point down the road.

PRIME MINISTER SHAMIR: At some point. You know, it's rather theoretical, but I don't think they are going to support it. This is my impression.

MS. WOODRUFF: Do you feel increasingly isolated as you watch these events as they've unfolded in the Middle East?

● PRIME MINISTER SHAMIR: I wouldn't say it. I wouldn't say it. First of all, having such an ally like the United States, we cannot say that we are isolated. Not at all. Not at all. And you know, this alliance between us and the United States is a matter of many years.

I remember that during one of my visits in 1983 in Washington, we have concluded such an agreement about the formal strategic cooperation. And well, and it works until this day very smoothly. Therefore, I will have to say we are not isolated.

MS. WOODRUFF: But ultimately, getting back to this question of the international conference or however the Palestinian question is addressed, isn't there going to be pressure on Israel, brought to bear on Israel, to make some concessions to make some progress?

PRIME MINISTER SHAMIR: Well, you see, what does it mean, pressure? Pressure, you can make pressure on people that are inclined to be pressured. It's not my character. And if I don't feel that this is the way we have to handle such and such a matter, a pressure could be useless, will be useless.

And if somebody wanted to convince us in choosing a way to do something, he has to convince us, not to pressure.

MS. WOODRUFF: Do you see a role for the Soviets in this? There's talk that you may meet with Foreign Minister Shevardnadze in the next day or so.

PRIME MINISTER SHAMIR: Well, the Soviets are a part of international community and of course they are entitled to exercise a certain influence.

MS. WOODRUFF: Will you meet with the Foreign Minister or is that --

PRIME MINISTER SHAMIR: Maybe, maybe. I will be glad to meet with him.

MS. WOODRUFF: To talk about --

PRIME MINISTER SHAMIR: Oh, we have many questions to discuss in common.

MS. WOODRUFF: Do you feel, as a result of your meeting with the President, Secretary of Defense Cheney today and others, that we are closer to some sort of military confrontation in the Gulf, or moving further away? What is your sense?

PRIME MINISTER SHAMIR: I will not make a guess. I said before that we are not among the decision makers. We are only worried about our own problems and our own concerns, and in this respect I am more quiet. Today after all these meetings, you have my -- (inaudible).

MS. WOODRUFF: More quiet.

PRIME MINISTER SHAMIR: More quiet.

MS. WOODRUFF: What do you mean?

PRIME MINISTER SHAMIR: Well, I am less worried.

MS. WOODRUFF: Mr. Prime Minister, we thank you for being with us.

PRIME MINISTER SHAMIR: Welcome.

2/7/88

מ ב ר ק י ר צ א ג ל י

אאא

אל: המשרד,

מ-: רושינגטון, נר: 0158, תא: 111290, דח: 2247, דח: מ, סג: בל,

בכב

בלמס/מירי

אל: תפוצת תקשורת

מאת: עתונות, רושינגטון

WHITE HOUSE DRIVEWAY Q&A  
PRIME MINISTER YITZHAK SHAMIR OF ISRAEL  
TUESDAY, DECEMBER 11, 1990

PRIME MIN. SHAMIR: Well, ladies and gentlemen, it was a very good and very friendly conversation, and in this conversation we have discussed many, many aspects of the situation in the Middle East and of our relations with the United States. And I must say that we have been delighted to express our full support for the leadership of the President, for the policy of the United States in this recent crisis of the Gulf, and the President also expressed his support for our behavior, for our policy, and for our problems.

We have discussed common problems, how to solve it; some difficulties, how to overcome it. And generally I must say, at the end, it was a very, very good and friendly meeting. And this meeting I think will enhance further the special relationship, the friendship between the United States and Israel.

Q (In Hebrew.)

STAFF: Do you have any questions in English? No?

Q (In Hebrew.)

PRIME MIN. SHAMIR: (Answers in Hebrew.)

Q (In Hebrew.)

PRIME MIN. SHAMIR: (Answers in Hebrew.)

Q Mr. Prime Minister, are you persuaded now the settlement of the Gulf crisis will not be at the expense of Israel?

PRIME MIN. SHAMIR: I hope so. I hope so and I think that the President is strongly convinced not to do it in such a way.

Q Mr. Prime Minister, are you still concerned at all that the United States might accept any kind of a deal to end the crisis with Iraq?

MIN. SHAMIR: No --

Q And, if so, did you express that concern, in any way, to the President?

MIN. SHAMIR: Well, I trust the President, what he said. He has said it several -- several times, and he said it to me now again, that there will not be any deal at the expense of Israel.

STAFF: Thank you very -- thank you very --

Q What would be an acceptable solution in the Gulf?

Q Did you discuss the UN resolution --

Q What is the public view of --

(Cross-talk in English and Hebrew.)

Q Did you tell him your views on -- on Saddam Hussein, and how you think --

MIN. SHAMIR: Well, I think there is a full convergence of views about this problem. There are no differences at all.

Q What about -- (inaudible) -- be stripped of his war-making (?) power?

Q Mr. Prime Minister, was there any discussion about -- (inaudible) -- cooperation?

MIN. SHAMIR: Then, we have discussed it.

Q Mr. Prime Minister --

Q What did you discuss, though, sir?

STAFF: Well --

Q Mr. Prime Minister, did the President ask you to stop killing the Palestinians?

STAFF: Well, okay --

MIN. SHAMIR: Thank you very much.

2/11/90

אאאא

אל: המשרד,

מ-: רושינגטון, נר: 0153, תא: 111290, דח: 1839, מ: סג: בל,

כבכב

בלמס/מיידי

READOUT ON THE PRESIDENT'S MEETING WITH ISRAELI PRIME MINISTER SHAMIR/BRIEFER: JOHN KELLY, ASSISTANT SECRETARY OF STATE FOR NEAR EAST AND SOUTH ASIAN AFFAIRS/WHITE HOUSE BRIEFING ROOM TUESDAY, DECEMBER 11, 1990

MARLIN FITZWATER: Okay, with that, let me introduce to you John Kelly, who is Assistant Secretary of State for Near East and South Asian Affairs. The meeting with the President -- he -- I'll let -- I guess John's got the times and so forth, so I'll leave it all to him. But with that, John Kelly.

Q On the record?

MR. FITZWATER: Yes, on the record, but not for sound and camera.

MR. KELLY: Good afternoon. This is the third meeting between President Bush and Prime Minister Shamir. They met today in the Oval Office in a very restricted group for about an hour, and then went into a larger group meeting which lasted for about another 48 or 49 minutes. So, they had almost two hours of meetings and discussions.

Overall, the tenor -- or, to characterize the meeting, it was -- it was a friendly and good exchange of views, good atmosphere.

They discussed the issues as follows:

They talked about the Gulf crisis, the need to implement fully the United Nations Security Council resolutions on the crisis. The Prime Minister expressed his and the Israeli government's support for US leadership throughout the crisis.

They discussed immigration into Israel from the Soviet Union and also from Ethiopia. They talked about the difficulties of absorbing large numbers of emigres in Israel.

They talked about the peace process in the Middle East, and the fact that after the Gulf crisis has been solved, that it'll be advisable to try to reinvigorate the peace process and move forward there.

They talked about arms sales to the Middle East. The Prime



Minister was assured by the President that we will maintain a qualitative edge in armaments for Israel, but at the same time, we want to help out with the legitimate self-defense needs of our Arab friends in the region.

With that, I'll try to take your questions.

Q Well, what kind of money did he ask for on the question of immigration?

MR. KELLY: The Prime Minister raised in general terms the fact that the Jewish immigration into Israel was a problem, financial and otherwise, for the government of Israel, and said that they would be looking for additional help. He did not specify any amount.

Q Did -- and what was our reaction?

MR. KELLY: The President said that obviously we want to see how the housing loan guarantee program, which is just getting off the ground, goes. The President made no commitment other than a general interest in being supportive.

Q On the peace process, did the Prime Minister bring any new ideas or new wrinkles with him, or in any way give the President encouragement that this would be able to pick up again after this crisis got resolved?

MR. KELLY: I don't want to get into all the specifics, but the discussion of the need to reinvigorate the peace process was, by and large, in general terms.

Q Mr. Secretary, Mr. Shamir said outside that the President had promised that the outcome of the Gulf crisis would not be at the expense of Israel. Could you give us some more specific sense of what the President said about that?

MR. KELLY: Well, in the discussion of the Gulf crisis, there was a strong expression of identity of views in -- in seeing the Iraqi aggression fail to succeed and seeing the UN resolutions implemented fully. There was no thought -- and it wasn't a problem in the meeting -- that somehow or other a solution to the Gulf crisis is going to be done at the expense of Israel. So, in that there was the idea that this thing needs to be solved for the good of peace and stability in the region, obviously, that ought to benefit Israel, too.

Q Did the President raise any complaints, comments or suggestions about where the immigrants would live in Israel? And also was there any discussion of cooperation with the Temple Mount investigation?

MR. KELLY: The issue of settlements came up in terms of absorbing the immigrants to Israel, and the President reiterated our concerns about settlements in the occupied territories. The Prime Minister referred explicitly to the October 2 letter, which was provided by the Israeli Foreign Minister to Secretary Baker, which

gave some assurances on the issue of where immigrants would be established in Israel, and -- in terms of our housing loan guarantees -- and the Prime Minister said that Israel stands by its commitments. It was clear that he regarded the October 2 letter as a commitment.

In the back.

Q What -- what about the Yemen-backed --

Q About the investigation, sir --

Q -- resolution in the UN --

Q Just a moment. If I can follow up the earlier question, sir, which had to do with the UN investigation of the Temple Mount?

MR. KELLY: That did not come up.

Q It did not come up at all in this discussion?

MR. KELLY: No. The question of resolutions in the Security Council did come up, but there was not explicit discussion of the Temple Mount incident.

Q What about the -- the idea of a multi-national peace conference, as expressed in the Yemen-backed resolution?

MR. KELLY: There was a discussion of the resolution in general terms. They didn't get into talking about specific language. Obviously, the Israelis have concerns about potential resolutions, and they made -- they made us aware of them. The US is still engaged at looking at language in New York. I don't anticipate that there's going to be anything within the next 24 hours. And so, until language of final text is -- is before us, we won't really be deciding what we're going to do about them.

Q In view of the (later ?) -- the Israeli warnings that Israel will attack Iraq if the United States --

MR. KELLY: I'm sorry. I can't hear.

Q In view of the Israeli warnings that Israel will attack Iraq if the United States does -- does not dismantle the Iraqi military might, has the President asked specifically that Israel will go on with the low profile policy? Has that come up?

MR. KELLY: It didn't come up in that context, and the Prime Minister didn't talk about potential Israeli actions. But the President did express appreciation for the low profile that the government of Israel has taken during the crisis.

Q Mr. Kelly, why did the issue of the Temple Mount killings and the UN investigation not come up?

MR. KELLY: Well, I suppose in every conversation, there's a

universe of subjects that can come up. The question of the status and the treatment of the Palestinians in the occupied territories was raised by the President, but there was not an explicit discussion of the Temple Mount incident.

Q Mr. Kelly, do we understand that now the peace process in the Middle East is postponed until the Gulf crisis is solved, first, and second, that President Bush give him assurance that you are against convening an international conference for Middle East -- for the Middle East?

MR. KELLY: On the first question, there's no agreement that the peace process is postponed by anybody. There is a realistic appreciation in a lot of capitals around the world that the first and most important order of business is to resolve the Gulf crisis.

And I'm sorry -- what was your second point?

Q Did President Bush give him commitment that there will be no international conference on the Middle East?

MR. KELLY: No, he didn't give him a commitment on that. The American position on a Middle East peace conference has been on the record for a long time. There was a general discussion of the UN resolution.

Q But my question --

Q If I could --

Q Excuse me, can I follow up? My question about international conference, did he ask commitment that there would --

MR. KELLY: The Prime Minister didn't ask for a commitment, and none was given. You've had enough questions.

Q If I could get you to refine a couple of your answers, the -- on the settlement issue, was East Jerusalem specifically discussed at all?

MR. KELLY: Not explicitly.

Q And on the status and treatment of Palestinians in occupied territory, was this raised by the US side? And what was Shamir's response?

MR. KELLY: My recollection is that it was raised by the President. And I'm not going to get into every detail of everything that was said there, but I think the -- the Prime Minister of Israel understood the American concern.

Q Mr. Secretary, did the Prime Minister portray a particularly gloomy picture of the absorption process of Russian immigrants? And how aware is the President of the extraordinary difficulties in absorbing them?

MR. KELLY: I think the Prime Minister painted a picture that combined both the emotional boost that the immigration has in Israel, and the practical difficulties that Israel faces. And I think President Bush has a clear understanding and appreciation of both of those factors.

Q What assurances did the President give the Prime Minister on just what Iraq was going to look like after this crisis in terms of being a threat to Israel?

MR. KELLY: The President didn't give assurances to the Prime Minister on that score.

Q Did President Bush ask Prime Minister -- did Prime Minister Shamir ask President Bush for a US veto on the Security Council resolution under consideration, and did President Bush tell Mr. Shamir that if Israel doesn't come up with new alternatives for the peace process, that the US may allow an international conference to go forward?

MR. KELLY: No and no. The Prime Minister didn't put it explicitly in terms of a UN resolution, and for good reason. The texts are still under evolution in New York. And with regard to an international conference, the Israeli government understands very well our long-held position. How it's going to be dealt with in New York will ultimately depend on language that may not be negotiated until tomorrow or some time after that. So we'll cross that bridge when we get to it.

Q Did he ask him to veto any resolution critical of Israel?

MR. KELLY: Not explicitly.

Q Mr. Kelly, did the subject of Algeria's involvement in the Gulf crisis come up today? And even if it didn't, since that comes under your bailiwick, how does the United States --

MR. KELLY: No, I'm just briefing on this meeting, though, John. But it didn't come up in the meeting.

Q Mr. Secretary --

Q Mr. Secretary.

Q -- did the President give assurances to Israel, to the Prime Minister, that if Israel comes under attack from Iraq or any combination of Arab nations in the area, that the United States will support Israel militarily and cooperate with it (unilaterally)?

MR. KELLY: The President told the Prime Minister what we have already stated on the record, that we could not but react to an attack on Israel by Iraq.

Q Mr. Secretary --

Q Well, what does that mean, Mr. Secretary?

Q What did he mean?

Q Mr. Secretary.

Q What does that mean?

MR. KELLY: He didn't define it.

Q Did they discuss Israel's role in a regional arms control system if the Gulf crisis is settled peacefully?

MR. KELLY: Not -- not in any detail. There was recognition on the part of both sides that in solving this current crisis, that the issue of control of weapons of mass destruction in the region is going to have to be addressed.

Q Did Israel offer to cooperate in that?

MR. KELLY: It didn't come up in that terms.

Q Did Israel's nuclear arsenal come up?

Q Mr. Secretary, did the Prime Minister express support for the US decision to open direct talks with Baghdad, and specifically the planned visit by Mr. Baker to Baghdad, possibly in January?

MR. KELLY: Not in those -- not in the way you put it; but both at the opening of the meeting and at the end of the meeting, the Prime Minister very clearly and explicitly expressed support for American leadership throughout the crisis and for the positions that President Bush has taken.

Q Did he -- just to follow up --

MR. KELLY: So you can ask the Israelis what he meant by that.

Q Did he -- did he express at any point in the conversation any reservations about the decision to open direct --

MR. KELLY: No.

Q Just to be clear on this Temple Mount question, the US does stand by the resolution and would like Israel to comply with its request for --

MR. KELLY: That's quite correct. We stand by the two resolutions that we voted for. Yes.

Q Why then did you choose not to raise this question with the Prime Minister?

MR. KELLY: Conversations flow naturally, and they take the course that they take. The general situation and the critical

nature of the issues in the Middle East, of the peace process, of the situation of the Palestinians, all came up. You know, human beings take different turns in their conversations and it just evolved. It was not a pre-decided tactic on our part.

Helen?

Q What peace process?

Q Could I just follow if I may, please? Is it, sir, not somewhat strange that while you were insisting upon Iraqi compliance with UN resolutions, that you do not raise the issue of Israeli compliance with UN resolutions?

MR. KELLY: No. We talk about UN resolutions, but you've got to remember there is a distinction between Resolutions 242 and 338, which ask for negotiations -- which is something the United States has been long and actively involved in promoting -- and the resolutions which apply to Iraq and Kuwait, 660, which call for specific actions: withdrawal, restoration, release of foreigners. So, there's a qualitative difference there.

Q It also asks for the withdrawal from --

Q Withdrawal in 242.

Q -- the occupied territories.

MR. KELLY: Well, it does. But obviously, that's going to have to happen in the context of a negotiation.

Q I thought we were talking about the current resolutions.

MR. KELLY: I'm sorry. The one in New York now?

Q Acceptance of the envoy.

MR. KELLY: The one in New York changes on the hour. So --

Q No, no, no --

Q No, no, no.

Q On the Temple Mount investigations:

MR. KELLY: All right, those two resolutions. Yes, indeed. Our support for those resolutions stands.

Q And yet you chose not to make that an issue?

MR. KELLY: The conversation evolved that way. It was not an explicit tactical decision beforehand.

(Mixed voices.)

MR. KELLY: Well, my goodness. Every one of you who engages in

a conversation that lasts two hours cannot predict exactly what you're going to say in advance for two hours. And there are themes and ideas that you discuss.

Q But we get the impression you tried to avoid any contentious subjects, though.

MR. KELLY: No, we took up subjects that have been issue of considerable contention: the situation with the Palestinians; settlements; so on. They came up; they were discussed frankly, cordially, in a friendly atmosphere, but there was no ducking the tough issues at all.

Q Mr. Secretary, did the Prime Minister say anything in this two hour conversation that leads you to believe that the peace process -- even presuming an Iraqi settlement -- is going anywhere?

MR. KELLY: The Prime Minister, I think it's fair to say, agreed that as we resolve this Gulf crisis, we're going to have to put renewed attention, renewed emphasis on trying to get the peace process moving.

Q But did you leave that then with any sense of confidence that that means anything concrete?

MR. KELLY: Yeah, I take the Prime Minister at his word.

Q Does mean, still, the election plan? Is that what Mr. Bush said, that --

MR. KELLY: That is the --

Q -- the election plan and the dialogue with the Palestinians --

MR. KELLY: Mr. Bush didn't specify exactly which plan we -- we are talking about. But the plan that is on the table and which remains the subject of much discussion is the Israeli Cabinet's plan of -- of May of last year, which includes the elections.

Q Did he offer any new ideas about implementation of the --

MR. FITZWATER(?): (Inaudible) -- let's (take/make ?) a final question, please.

Q What -- what seems odd is that in the context of talking about a solution in the Persian Gulf being dependent on following UN resolutions, that attempt -- talking to Israel about accepting the UN resolutions on the Temple Mount was not a specific agenda item. Why not?

MR. KELLY: That's your appraisal, and it's been asked before. Conversations take on their own life.

Q You can -- you can go into a conversation with --

Q Mr. Kelly, let's just go -- (inaudible) --

Q Thank you very much.

100





השמה עם גימטריה (→ 4 עמודים)

(1) השמה עם הנטייה היא סוגה  
מלבד. מני שמה שנקרא ציין שמה  
כי יש נקודות מתחלקת גימטריה,  
צריך לומר גם שמה, וזה  
מאפיין ההבדל או המתחלקות.

(2) קקט למטה המטה, גימטריה גימטריה  
גוף מסוימת וסכמתו א ברבי  
קקט וזהו לכל מלבד אסתי.

(3) היתה לי שמה סוגה עם שטרנדסה.  
(ברבים)

אחרת לקטטן שאנו מוזנתים בהשמה  
המאזנים לקיבוץ המרכזי בהגות  
ונצון זמנם או בהרבים. יש סכנו להפיק  
אם ילמד ילדו לתמוך מן המרכז.

(5) גזירה העולה וקלטהם עצומה. אנו מוסים  
א ה-סמא מליון, אך צדקים לומר אפי  
10 בעלי השנה בקיבוץ. מקום לקבוע

כבר מוצא ענין זה בלשון חזקיהו  
הוא מביא דוגמה

(6) ומה שכתבנו זה בלשון חזקיהו  
הוא מביא דוגמה  
הוא מביא דוגמה

(7) ומה שכתבנו זה בלשון חזקיהו  
הוא מביא דוגמה  
הוא מביא דוגמה  
הוא מביא דוגמה  
הוא מביא דוגמה  
הוא מביא דוגמה

הוא מביא דוגמה  
הוא מביא דוגמה  
הוא מביא דוגמה  
הוא מביא דוגמה



**THE MADISON HOTEL**

Washington, D.C. 20005

(202) 862-1600

לשם עם בייקר

א. סקרי - בטוח עם שפינדל (כניסה)  
ביקר יומי / יומיים / שבועיים / חודשיים / שנתיים  
המחיר המזעיר הוא \$100.  
ב. נא לשלם המדינה, בקופה למטה  
צ. סקרי המטה או הקשר בנושא  
המדינה:

- ① האם - מנכ"ס / סגן מנכ"ס / המנהל  
המבצע של איתנו נמצא בקולג' אביב  
בנו איתנו כדאי לעבוד ולקבל תשלום  
בשכר / שכר / שכר - זמן, ימים, שבועיים  
בשכר / שכר / שכר - זמן, ימים, שבועיים  
בשכר / שכר / שכר - זמן, ימים, שבועיים  
בשכר / שכר / שכר - זמן, ימים, שבועיים
- ② האם - מנכ"ס / סגן מנכ"ס / המנהל  
המבצע של איתנו נמצא בקולג' אביב  
בנו איתנו כדאי לעבוד ולקבל תשלום  
בשכר / שכר / שכר - זמן, ימים, שבועיים  
בשכר / שכר / שכר - זמן, ימים, שבועיים  
בשכר / שכר / שכר - זמן, ימים, שבועיים  
בשכר / שכר / שכר - זמן, ימים, שבועיים



**THE MADISON HOTEL**

Washington, D.C. 20005

(202) 862-1600

מאוד קשה להבין את התוכן של  
המכתב (מכתב) וקשה מאוד להבין  
את התוכן של המכתב.

המכתב הישן כפי שיהיה ברור שהיה  
הוא  
אשר מכתב מכתב מכתב מכתב  
עם מכתב מכתב מכתב מכתב  
מכתב מכתב מכתב מכתב  
מכתב מכתב מכתב מכתב

3) מכתב מכתב מכתב מכתב  
על מכתב מכתב מכתב מכתב  
המכתב הישן כפי שיהיה ברור שהיה  
הוא  
אשר מכתב מכתב מכתב מכתב  
עם מכתב מכתב מכתב מכתב  
מכתב מכתב מכתב מכתב  
מכתב מכתב מכתב מכתב

4) מכתב מכתב מכתב מכתב  
באשר מכתב מכתב מכתב מכתב  
כפי שיהיה ברור שהיה  
הוא  
אשר מכתב מכתב מכתב מכתב  
עם מכתב מכתב מכתב מכתב  
מכתב מכתב מכתב מכתב  
מכתב מכתב מכתב מכתב

"Washington's Correct Address"

For Reservations call toll free 1-800-424-8577

מבין כל המילים  
האשר נאמרו  
ביום ההוא  
בבית ישראל  
בבית יהודה  
בבית בנימין  
בבית דן  
בבית נפתלי  
בבית אשר  
בבית זבולון  
בבית יוסף  
בבית ראובן  
בבית שמעון  
בבית לוי  
בבית יהודה  
בבית בנימין  
בבית דן  
בבית נפתלי  
בבית אשר  
בבית זבולון  
בבית יוסף  
בבית ראובן  
בבית שמעון  
בבית לוי

בבית יהודה  
בבית בנימין  
בבית דן  
בבית נפתלי  
בבית אשר  
בבית זבולון  
בבית יוסף  
בבית ראובן  
בבית שמעון  
בבית לוי  
בבית יהודה  
בבית בנימין  
בבית דן  
בבית נפתלי  
בבית אשר  
בבית זבולון  
בבית יוסף  
בבית ראובן  
בבית שמעון  
בבית לוי

בבית יהודה  
בבית בנימין  
בבית דן  
בבית נפתלי  
בבית אשר  
בבית זבולון  
בבית יוסף  
בבית ראובן  
בבית שמעון  
בבית לוי  
בבית יהודה  
בבית בנימין  
בבית דן  
בבית נפתלי  
בבית אשר  
בבית זבולון  
בבית יוסף  
בבית ראובן  
בבית שמעון  
בבית לוי

בבית יהודה  
בבית בנימין  
בבית דן  
בבית נפתלי  
בבית אשר  
בבית זבולון  
בבית יוסף  
בבית ראובן  
בבית שמעון  
בבית לוי

1. The first part of the paper  
 is devoted to a general  
 survey of the literature  
 on the subject. It is  
 found that the majority  
 of the authors have  
 concentrated on the  
 physical properties of  
 the material. However,  
 there is a need for  
 more detailed studies  
 on the chemical and  
 mechanical aspects of  
 the problem. This paper  
 attempts to fill this  
 gap by presenting a  
 comprehensive study of  
 the chemical and  
 mechanical properties of  
 the material under  
 various conditions.

3  
I have a lot of  
money which I have  
kept in the bank - but I  
don't want to use it  
because I don't want  
to pay for the  
interest.

5  
I have a lot of  
money which I have  
kept in the bank - but I  
don't want to use it  
because I don't want  
to pay for the  
interest.



4 / August 10th 1967

Dear Mr. [Name]

My mother [Name]

is [Name]

She is [Name]

My mother [Name]

is [Name]

and [Name]

My mother [Name]

is [Name]

and [Name]

My mother [Name]

is [Name]

and [Name]

5  
The world will be  
over and over again.

Let us see if we can

and change it.

Let us see if we can

do it.

Let us see if we can

do it.

Let us see if we can

do it.

Let us see if we can

do it.

Let us see if we can



4. It is not possible to say that the  
 world is a collection of things, but  
 it is a collection of events. The  
 world is a process, not a thing.  
 The world is a continuous flow of  
 events, not a collection of things.  
 The world is a process, not a thing.  
 The world is a continuous flow of  
 events, not a collection of things.  
 The world is a process, not a thing.

5. The world is a process, not a thing.  
 The world is a continuous flow of  
 events, not a collection of things.  
 The world is a process, not a thing.  
 The world is a continuous flow of  
 events, not a collection of things.  
 The world is a process, not a thing.  
 The world is a continuous flow of  
 events, not a collection of things.

6. The world is a process, not a thing.  
 The world is a continuous flow of  
 events, not a collection of things.  
 The world is a process, not a thing.  
 The world is a continuous flow of  
 events, not a collection of things.  
 The world is a process, not a thing.  
 The world is a continuous flow of  
 events, not a collection of things.







אדוני הנשיא,

א. חלפה שנה ומעלה מאז פגישתנו הקודמת. היחה זו שנה לא קלה לשתי מדינותינו ולשנינו אישית, אם גם שנה בעלת הישגים. בתחום החיובי עמדת בראש העולם החופשי בשנה שבה חלה מהפכה באירופה, ואולי תמה המלחמה הקרה. החלו תהליכי דמוקרטיזציה בארצות מזרח - אירופה, בראש וראשונה בהשראת ארה"ב. לנו הביאה מהפכה זו את העליה המכורכת של יהודים מבריה"מ, התגשמותו של חלום. תהליכים אלה אינם נטולי בעיות: השפל הכלכלי של ברה"מ ואי היציבות הנגרם בעקבותיו, במישור האירופי; השאלות הקשורות בעתיד המערכת האירופית בעקבות התמורות; ומבחינתנו - גבור האנטישמיות המדימה ראשה המכוער דווקא בשעה שסוף סוף אולי אפשר לוצח שנסתיימה מלחמת העולם השניה, זו שהמיטה עלינו את השואה. וכמובן, אתגר העליה, מאות אלפים הבאים לארץ קטנה על פני תקופה קצרה, פירושם מאמץ עצום, כמעט בלתי נתפס, של שיכון, עבודה וקליטה חברתית.

ב. היחה זו, כאמור, גם שנה מרובת בטרור: עקבתי אחר הקשיים שניצבת בפניהם מכיח, בתחום הכלכלי (מיסוי) ועוד. גם אתה עקבת אחר הקשיים שהיו בפנינו, עם נפילת ממשלת האחדות הלאומית והקשיים שבהרכבת ממשלה במשך חודשים אחדים.

ג. (1) ועתה, מזה 4 חודשים, ניצב בפנינו אתגר הנוגע לשתי מדינותינו: המשבר במפרץ. האתגר הוא לעולם החופשי כולו, ולארצות הברית כמנהיגתו. הסיכון הוא למזרח התיכון כולו. הסיכון הגדול ביותר, עלי לומר, הוא למדינת ישראל: המשבר לא פרץ בגלל ישראל, כי אם בכיבוש כווית, בלא כל קשר אלינו, אבל המדינה היחידה שצדאס חוסיין מאיים עליה בהשמדה פיסית היא מדינת ישראל. יש לנו איפוא עניין טבעי במתרחש.

(2) תמיכתנו במדיניותה של ארה"ב במשבר איתנה ללא שינון כיוון שאנו מאמינים שביסודו של דבר נהגה ארה"ב כחלכה, עם כל הקשיים מחוץ ומבית.

ד. (1) אנו מבינים את הדילמות שפניהן ארה"ב בהנהגתן ניצבת, ואתה אישית כמי שצריך



להחליט את ההחלטות הקשות, ואיננו מתיימרים לעוץ לך עצות. בטוחני, כי אתה מביא בחשבון את הלקחים ההיסטוריים הלא רחוקים שנלמדו מהתנהגות צדאם חוסיין: לקחי אכזריות בתוך ארצו שלו, כלפי בעלי בריתו וכלפי יריביו; לקחי המלחמה העקובה מדם שפתח ב-1980 נגד איראן ושתבעה מליוני קרבנות; לקחי הפצצות הנשק הכימי/ביולוגי נגד הכורדים שהמיתו אלפי אנשים, באורח ללא תקדים מאז מלחמת העולם הראשונה; לקחי פלישתו לכווית ומעשי הזוועה שם • לנו אין ספק באשר לכוונותיו מכחינת פיתוח נשק לא-קונבנציונלי. איננו משיאים עצות כי איננו רוצים שאלה ישמעו כנובעות מאינטרס שלנו. זו גם אחת הסיבות לכך שנקטנו פרופיל "נמוך" במשבר. אנו מקוים שכל הלקחים מן העבר ייזכרו בשעת השיחות, כינכס לעיראק.

(2) כשלעצמנו אנו לרשות ארה"ב בכל מה שנוכל בקשר למשבץ, ואנו נכונים לכל תיאום וקשר. כלל שהקשר ביננו, בצינורות המתאימים, יהיה הדוק - כך יסייע הדבר לקבל ההחלטות ולתפקוד נכון.

ה. עניין אחד לא נוכל לקבל, ואנו שמחים שארה"ב הודיעה על דבקותה בעמדתה לגביו: יצירת זיקה בין משבר המפרץ לבין הסכסוך הערבי - ישראלי, תרגיל של צדאם חוסיין שמטרוחיו ברורות. אין זיקה - עובדתית, משפטית, מוסרית או אחרת - בין הדברים. שקר שחוזרים עליו פעמים רבות אינו נעשה אמת. אנו מדגישים נקודה זו לקראת שיחותיכם עם העיראקים, כי היא חיונית.

ו. אין פרוש הדבר, כמובן, שאין ברצוננו לקדם את תהליך השלום. יוזמתנו ממאי '89 עודה על השולחן. הסיבה שלא התקדם התהליך הייתה תחושתנו כי אנו נדחפים, גם אם לא לכך נתכוונתם, לכיוון אש"פ, וכי נושא ירושלים<sup>עלה</sup> על הפרק שלא בטובתנו, אש"פ הוכיח את פניו האמיתיות, שלנו היו מוכרות היטב, בהתקפת הטרור על חופי ישראל; כמאי; והוסיף וגילה אותם בחיבוקים ובהתנשקות עם צדאם.

אנו מעוניינים בקידום תהליך השלום גם עתה, ומחפשים תדיר הזדמנויות לחדשו. כזכור, יוזמת השלום שלנו כללה ארבע נקודות, שרק אחת מהן - הנושא הפלסטיני - הודגשה. יש מקום לעסוק בכל הנקודות הללו, ועלי להזכיר כי הן כוללות יחסי שלום בין ישראל למדינות ערב, שיקום מחנות הפליטים וטיפול יחסי ישראל - מצרים.

ז. במישור מדינות ערב, חשוב שנביט בעלניים מפוכחות - סוריה לא שינתה את טבעה;

הצעד האחרון שלה כלבנון, כו נהרגו מאות אנשים בלי שאיש בעולם יפצה פה וציפצף, מזכיר זאת. התקרבותה לארה"ב עתה היא כיוון שאיכדה את התמיכה הסובייטית המסיבית וכיוון שצדאם חוסיין הוא אויבה מזה עירן ועידנים. התנהגותה של ירדן במשבר ידועה.

ח. אנו נכונים;

(1) שיחות ללא תנאים מוקדמים עם כל אחת מן המדינות שכנותינו. השיחות יכולות להיות

גם חשאיות.

(2) השתתפות בפורומים אזוריים בנושאי;

(א) שיקום פליטים

(ב) אקולוגיה

(ג) נושאים כלכליים. כוכל לפרט בהמשך.

(3) איננו נכונים לוועידה בינלאומית בנושא המדיני;

זהו פורום שנימצא בו בנחיתות מלכתחילה. מבחינתנו האו"ם, שעל ספריו רשומה עדיין

ההחלטה ציונות/גזענות, פסול כפורום שבו יידון עתידנו;

(4) ארה"ב מקובלת עלינו כמתווד.

(לשיקול: בעבר היתה אי הבנה ביננו בנושא ההתישבות היהודית ביו"ש ועזה. בנושא זה

יש לנו חילוקי דעות, אך אנו מצטערים על אי ההבנות)

ט. אנו צופים, ככל העולם, לסיומו של המשבר במפרץ. כבוקר שלמחרת המשבר חשוב מאד

שנפעל יחד; יהיה עלינו לבחון את התמונה האיזורית ולהעריכה יחד. ברור כי האיום של

מאגרי נשק בלתי נדלים הוא איום קיים על שלום האיזור, ומבחינה זו תמכנו תמיד ביוזמות,

שעניינן צמצום הסיכון. אך עלינו להדגיש, כדי שלא נדבר במונחים מופשטים ותיאורטיים;

כדי שיוזמות כאלה יצליחו, כמו בתחום הנשק הכימי, חייבות לאשתתף בהן כל המדינות

הנוגעות בדבר.

(בבוא)

י. אנו פתוחים לרעיונות ככל התחומים ונשמח לשבת עם דנים רוס: אצעה בימים הקרובים

י"א. עיסקת הנשק המתוכננת (שלב ב') עם סעודיה היא מבחינתנו דבר ללא נשוא, שמשמעו מכה אנושה ליתרון האיכותי שהיה יסוד ההתייחסות הבטחונית כלפינו לאורך כל השנים, והעמדתנו במצב בלתי נסבל של העדר יכולת כלכלית לעמוד במירוץ. אנו מבקשים מארה"ב כי תבין שהנשק הזה איננו יכול לשמש להגנת סעודיה ועלול להיות מופנה כמעט אך ורק אלינו, והיו דברים מעולט. אין לנו כל דרך שלא להביע את התמרמרותנו על העסקה, אלא אם כן תמצא ארה"ב לנכון לאזנה כלפינו בצורה מתאימה; כזכור ארה"ב גם שמטה את חובותיה של מצרים, אך לא את שלנו, לאחרונה.

י"ב. כשלעצמנו עומד בראש סדר העדיפויות הלאומי שלנו, מלבד נושאי בטחון, <sup>(ענין)</sup> קליטת העלייה. דבר זה דורש משאבים אדירים, שאין ביכולתנו להרימם. אתה, אדוני הנשיא, בגישתך האנושית (הזכורה לנו עוד מפעילותך בקשר ליהודי אתיופיה שלא תישכח - ואגב, גם בנושא זה נמשך המאבק) תבין את משמעותו של מאמץ לאומי זה; קורת גג, פרנסה למאות אלפים של עולים; הציבור בארץ כבר גרייס לכך ובימים אלה, בניגוד לעקרונותינו הכלכליים הבסיסיים, העלינו את מס ההכנסה וכן את מס ערך מוסף. מארה"ב אנו מבקשים בהתחשב בתמיכתה הבסיסית בעליית יהודי צרה"מ לישראל ובמאבקה רב השנים לשם כך - כי תעשה כל מאמץ בצורה ישירה ועקיפה, לסייע לנו; לא אכחד כי מענק חירום בשעה זו היה מסייע לנו ביותר (וכאמור, חובותינו לא הושמטו). אנו מעוניינים גם בערבויות, שאינן עולות דולרים למשלם המיסים האמריקאי, ושיאפשרו לנו לקבל לנו לקבל מלוות (כזכור, ישראל עמדה עד כה בהחזרת חובותיה). זה יהיה צעד הומניטרי מאין כמותו, שארה"ב תוכל להשתבח בו. אנו מזמינים אותך ואת מזכיר המדינה לחוות בעיניכם את חווית מראות העלייה והקליטה, שאין דוגמתה.

י"ג. אני מבקש להזכיר מתוך הערכה את התייחסותך הפומבית לא אחת לנושא האנטישמיות, המצויה בעלייה גדולה ומדאיגה אוחנו ביותר, במיוחד - אך לא רק - בכל הנוגע למזרח אירופה.

נקודות לשיחות בושינגטון

1. ישראל הביעה את תמיכתה המלאה בעמדתו הנחושה של הנשיא בוש נגד עיראק. יש לנו אימון מלא בכוונת הנשיא למנוע מצדאם חוסיין כל ריחוק שהוא ממעשה התוקפנות שלו ומגרירת הסכסוך הערבי-ישראלי לפרשת המפרץ. אין ספק שאם יחליט צדאם חוסיין לקבל את דרישותיה של ארה"ב, הוא יעשה כל מאמץ אפשרי כדי לזכות במשהו בתחום הערבי-ישראלי. כן יש להניח שחברות "הקואליציה הערבית" וכן בריה"מ ומדינות אחרות יצטרפו במידה זו או אחרת לדרישתו של צדאם חוסיין בטענה שזה מחיר קטן וסביר שתידרש ישראל לשלם למען השלום וכדי למנוע מלחמה. חשוב שלא תתפתה ארה"ב ללחץ הזה, לא רק בגלל הנזק שייגרם לישראל, אלא לא פחות מכך, משום שאז תתיצב עיראק בראש המחנה הערבי בהקשר לסכסוך הערבי-ישראלי והסכויים לקידום מו"מ והסדר יפגעו כתוצאה מכך.
2. אם לא יהיה הסדר של שלום במפרץ הפרסי, צדאם חוסיין עלול להחליט להנחית מכה דוקא על ישראל, בין כתגובה לפעולה כלשהי שתינקט נגדו, ובין בצורה יזומה. אנחנו נגיב מיד ובעוצמה, ומקוים שעצם העובדה שהצהרנו על כך גורמת לו לחשוב פעמיים בטרם ינקוט צעד כלשהו נגדנו.
3. על אף שישראל היא המדינה היחידה באזור המאויימת ע"י צדאם חוסיין באופן מפורש, אנחנו ממשיכים לנקוט פרופיל נמוך כבקשתה של ארה"ב. מכל מקום, חשוב שצדאם חוסיין - וגם יתר המנהיגים הערביים - יידעו שהברית בין ארה"ב וישראל חזקה ואיתנה. יש לזה מימד מרתיע כלפי כל גורם העלול לשקול הרפתקה נגד ישראל, ולא רק כלפי צדאם חוסיין. כל סדק אמיתי או מדומה בברית הזאת ינוצל ע"י אויבי ישראל ויגרום אי-יציבות באזור.
4. ישראל ממשיכה, כמובן, למלא תפקיד מייצב באזור, והשת"פ האסטרטגי עם ארה"ב הוא מרכיב חשוב לצורך זה. ישראל מונעת השתלטות עיראקית על ירדן ועמידתה מול סוריה מגבילה את תיאבונה לכלוע את לבנון, ותורמת לסכוי שלבנון תגיע למידה של עצמאות ויציבות.
5. על אף הפרופיל הנמוך שנוקטת ישראל, ברור שבשעת חרום העלולה להתפתח במפרץ, תוכל ארה"ב להעזר בישראל לפי הצורך. בין התחומים שבהם נוכל לסייע אפשר לציין פנוי וטיפול בנפגעים, מעבר אספקה וציוד, ועוד. בשעת חרום, המטרה העיקרית והבלעדית תהיה השגת נצחון מהיר ושקול זה מאפיל על רגישויות של הערבים על שת"פ אמריקני עם ישראל.
6. (בארבע עיניים). אנו מבינים שארה"ב תפעל להשמדת האתרים וכלי-הנשק להשמדה

המונית בעיראק, אם וכאשר יתפתחו קרבות. אנו סומכים על ארה"ב שאכן כך תפעל. יחד עם זאת בגלל ריבוי המטרות ומורכבותם, אנו מוכנים לקחת על עצמנו לטפל באתרים שבמערב עיראק. נוסף לזה, גם לאחר שתפעל ארה"ב בהצלחה, יש להניח שיישארו כלים שלא ייפגעו ו/או שעיראק תרכיב ותציב כלים נוספים. ישראל תצטרך לטפל באלו, גם אם יתברר הצורך בכך רק כעבור תקופת זמן. כידוע, צברה ישראל נסיון לא מבוטל במלחמה עם צבאות ערביים וכן בלוחמה בתנאי מדבר. אנו מוכנים להעמיד נסיון זה לרשות ארה"ב ברצון.

7. ישראל תהיה מוכנה לשתף פעולה עם ארה"ב, במידה שתידרש, לצורך תכנון וביצוע תכניות לטווח ארוך יותר, כדי ליצור תנאים של בטחון ויציבות באזור. יש לזכור שהסדרים אזוריים שהוקמו בעבר ע"י ארה"ב והמערב עברו זעזועים קשים ולא החזיקו מעמד. הדבר נבע מחילופי משטרים, משנויים קיצוניים שהתרחשו באותן מדינות וכן מכך שהבריתות וההסדרים הללו לבשו אופי אנטי-ישראלי מובהק.

במז"ת פועל צירוף מסוכן של משטרים דיקטטוריים, תנועות אסלאמיות קנאיות ומצבורי נשק עצומים, כולל נשק השמדה המונית. להתחייבויות והסכמים יש ערך מאד מוגבל ואורך חיים קצר. לכן יש לגשת לענין הסדרי הבטחון בזהירות רבה ועם סף ציפיות נמוך.

8. מובן מאליו שישראל מעוניינת לקדם כל פעילות להסדרת הסכסוך הערבי-ישראלי וזאת ללא קשר למשבר המפרץ. המכשולים להתקדמות בנושא זה התרבו בגלל כבוש כווית ע"י עיראק ואוירת הקיצוניות שהשתררה כתוצאה מכך ברחבי העולם הערבי ובקרבת הערבים הפלסטינים באופן מיוחד. אך יש גם תוצאה חיובית מבחינתנו להתרחשויות במפרץ. אש"פ גילה את פרצופו האמיתי, ומה שלא הצלחנו לשכנע במשך שנים על אופיו ומהותו עשה הוא בעצמו ע"י הזדהותו הטוטלית עם צדאם חוסיין. יש על-כן סכוי שנמצא בני-שיח ערבים פלסטינים שאינם עושי דברו של אש"פ, ובלבד שיהיה ברור לאוכלוסייה הפלסטינית שארה"ב וישראל לא יאפשרו לאש"פ להתערב בתהליך, לא במישרין ולא בעקיפין. ברור שאם תצא ארה"ב מן העימות במפרץ עם הישג חד-משמעי, יתרום הדבר לאוירה נוחה לקידום מו"מ להסדרת הסכסוך הערבי-ישראלי.

9. לדעתנו, היוזמה המדינית של ישראל ממאי 1989 היא ריאליסטית, הגונה ובת-ביצוע היום לא פחות, ואולי אף יותר מאשר בעבר. ברור שיש צורך לממש אותה בשני המישורים: ביחסים בין ישראל וארצות ערב ובהכשרת הדרך לכינון אוטונומיה לערבים הפלסטינים שבאזורי יש"ע, יש חשיבות גדולה לביצוע צעדים לבנין אימון הדדי (CBM) בינינו לבין מדינות ערב, כיון שזה ישפיע מאד לטובה על סכויי ההדברות עם הפלסטינים. חשוב שארה"ב תבהיר לסעודיה וליתר המפרציות שהמשך תמיכתן הכספית לאש"פ מחבלת בכל אפשרות לקדם הסדר עם האוכלוסייה הפלסטינית.

10. ישראל עומדת בפני אתגר עצום שלא היה כמותו מאז שקמה. בחודש נובמבר עלו לישראל 26,500 מבריה"מ. יש לארה"ב בהנהגת הנשיאים ריגן ובוש חלק נכבד בהישג הזה ובהעלאת יהודי אתיופיה, ועם ישראל לא ישכח זאת. אנו מעריכים שכמיליון יהודים יעלו ב-3-4 השנים הבאות, שהם כרבע מן האוכלוסייה היהודית בישראל היום. זו מהפכה בכל המובנים, אך אנו מקבלים את

העול הזה ברצון. בפעם הראשונה עובר סעיף הקליטה את סעיף הבטחון בתקציב הלאומי שלנו.

11. אנחנו מודים לנשיא ולממשל על אישור הערבויות לשכון בגובה 400 מיליון דולר. אך הצרכים שלנו בתחום השכון בלבד יהיו פי עשרים מסכום זה. אנו נאלצים לותר על הצטיידות במערכות נשק לטובת צרכי הקליטה. לכן אם נצטרך להתחרות עם זרימת כמויות ציוד ונשק לשכנינו ולנסות לאזן אותם, ולו במידה מינימלית, לא נוכל לעמוד במעמסה הכפולה של קליטה ובטחון. מכאן נובעת חרדתנו לנוכח הכוונה למכור לערב הסעודית בלבד כמויות ציוד מתוחכם ללא תקדים.

אנחנו מבקשים שתתקיים הדברות מוקדמת עמנו כדי לנסות להגיע להבנה על סוגי הנשק וכמויות שיסופקו לסעודיה ובאילו דרכים ניתן יהיה לאזן אותם ע"י אספקת כלים לישראל. כן אנו מבקשים שהממשל ישקול בחיוב לאשר לנו ערבויות להלוואות למיסון שכון העולים בישראל בסכום של 2 מיליארד לשנה בשלוש השנים הבאות. ארה"ב התחשבה במצבה הכלכלי הקשה של מצרים ומחלה לה על חובותיה. ישראל לא מבקשת יחס דומה והיא שומרת בקפדנות על החזר כל חובותיה. לכן הערבויות המבוקשות על-ידנו יסייעו לנו לעמוד בנטל הכבד של קליטת מיליון העולים.

12. אנו ממליצים מאד שבמסגרת החשיבה והתכנון שלאחר סיום המשבר במפרץ הפרסי, ישקלו צעדים לצמצום אספקת הנשק למדינות השכנות. עד כמה שידוע לנו בריה"מ ומדינות מזא"ר מצמצמות את האספקה ודורשות תשלום במטבע. פרדוכסלית, ערב הסעודית ומדינות המפרץ הפרסי נהנות מהכנסות עצומות כתוצאה מהמשבר במפרץ ועליית מחירי הנפט. הן מסייעות למדינות ערביות ולאש"פ, אך הכסף מוקדש ברובו למיסון רכישת נשק וציוד צבאי, במקום לצורכי פתוח כלכלי. המצבור העצום הזה של נשק הוא גורם ראשון במעלה למתיחות ולהזנת סכסוכים ועימותים צבאיים. אם חפצים אנו ביציבות ובאווירה נוחה למו"מ מדיני ולפתרון סכסוכים, יש צורך להביא לשנוי רדיקלי במצב זה.

13. התפשטות הנשק הבלתי-קונבנציונלי באזורנו מחייבת טפול בפירוז האזור מסוגי נשק אלה. אי-אפשר לטפל בסכנה זו במנותק מן המציאות המדינית במזה"ת ומן הסכסוכים הרבים הקיימים בו. אנו מציעים לקיים הדברות מוקדמת לעומק בין ישראל וארה"ב לפני שיוצעו הצעות וינקטו צעדים כלשהם ע"י ארה"ב.

14. סוריה - אין לנו אשליות לגבי משטרו ומדיניותו של חאפז אסד. לדעתנו אין הוא שונה בגישתו הבטיסית מצדאם חוסיין, הוא רק זהיר, מתוכנן וערמומי יותר ממנו. איננו מתנגדים לנהל עמו מו"מ ללא תנאים מוקדמים ואנו מקוים שלא יהיה לו יסוד כלשהו לחשוב שארה"ב תתמוך בדרישותיו בענין רמת-הגולן. אין לנו אימון בהבטחותיו גם בענין יהודי סוריה. בנושא זה, יש להניח שינהג כמו צדאם חוסיין וינסה להשתמש בהם כבני ערובה להשגת יתרונות וויתורים מארה"ב ומישראל. אנו ממליצים שלא להרפות מן הלחץ עליו לפתוח שערי סוריה ליציאת היהודים, ללא קשר והתניה לנושאים המדיניים האחרים.

15. ירדן - אנו מעונינים ביציבותה של ממלכת ירדן והרחקתה מחיבוק הדוב של צדאם חוסיין. לאחרונה המלך מתיר לגורמים קיצוניים ביותר לפעול בממלכתו, ואין ספק שיחס זה תורם לעליה בהתקפות טרור נגדנו משטחה של ירדן. רצוי שיקבל מסרים תקיפים מארה"ב בענין זה, לצד התמיכה הכלכלית שארה"ב עוזרת לו לקבל מגורמים שונים.

16. אנו מודים לנשיא ולממשל על עזרתם בענין שארית הפליטה בתימן ומקוים שלא ירפו על אף הקשיים העלולים לצוץ כתוצאה מן המשבר במפרץ הפרסי.
17. (בארבע עיניים) דמוקרטייות סובלנות מהדלפות ואנו ערים לנזק שדבר זה גורם. לכן מוצע להקים ערוץ קשר מסווג וחסין בין הבית הלבן לבין משרדו של ראש הממשלה בירושלים.

(File 6 info of 10/17)

## Talking Points

### 1. INTRODUCTION

May I, Mr. President, offer you my appreciation for the courageous leadership which you provide at this difficult hour and express our complete solidarity with you.

I wish to congratulate you on your success in putting together the international coalition to stand up against the aggression in the Persian Gulf.

May I also say that we are gratified with the ongoing cooperation between the United States and Israel and with your personal interest in the migration of Jews from the Soviet Union and Ethiopia to Israel.

I should add, Mr. President, that if there were some misunderstandings in recent months, they possibly resulted from indirect communications between us and they certainly were not intentional on our part. We shall make every effort that such a situation will not arise again in the future.



Working Paper

1. Introduction

May 14, 1971. I am writing to you to advise that the  
committee has decided to accept your proposal as it is. It  
contains a very interesting and useful study.

I am in a hurry to go to work and cannot discuss  
the details of the report in detail at this time. I  
will be in touch with you again.

It is good to hear from you and I am glad to  
hear that you are still interested in the project.  
I will be in touch with you again.

I should like to see the report when it is  
available. I am sure that it will be a  
very interesting and useful study. I will  
be in touch with you again.

I am sure that the report will be a  
very interesting and useful study. I will  
be in touch with you again.

## 2. THE GULF

With regard to the Gulf Crisis, we appreciate the effort which has been invested in creating the coalition and in keeping it together. I promise you, Mr. President, that Israel will not do anything that would in any way interfere with the major effort of your government, and (unless massively provoked) we shall maintain this policy in word and in deed.

Should however the United States need any assistance, even at this stage, from Israel - in intelligence, in medical services, or in using Israel's expertise in desert warfare, I assure you that such assistance will be promptly and readily available.

With regard to the 100,000, we stated in the article  
that you intended to remain in a position of  
neutrality. I stated you, Mr. Rosenberg, that statement will not be  
admitted to that would be any way interpreted as a direct effort to  
your government, and further advised that you would not be in  
this policy in your mind in 1950.

Should however the United States need any assistance by  
this time from Israel in its efforts to build up its  
army and air force, I suggest you that  
such assistance will be of help to the people of Israel.

### 3. ISRAEL'S SECURITY

The Crisis in the Gulf brought to the fore the dangers of the strategic-nonconventional arsenal in the hands of Saddam Hussein. This presents a major concern for Israel as does the massive flow of weapons into the region.

Israel was always able to rely on it's qualitative edge. It has always been the understanding between Israel and the United States that this edge must be maintained.

I would like to solicit your understanding, Mr. President, that these concerns of Israel be addressed.

(May I, in this connection, express my thanks for the resolution on a Drawdown in favor of Israel and express the hope that we will be able to receive the supplies as quickly as possible)

---

(up to here - topics for first part of meeting)

1. 1952, 1953, 1954

The first of the three items in the above list is the most important. It is the one which has the most direct bearing on the general situation of the country.

The second item is also of great importance. It is the one which has the most indirect bearing on the general situation of the country.

The third item is of less importance. It is the one which has the least bearing on the general situation of the country.

It is in this connection, however, that the most important point should be noted. It is that the first two items are of such importance that they should be given the highest priority.

It is in this connection, however, that the most important point should be noted.

It is in this connection, however, that the most important point should be noted.

#### 4. IMMIGRATION

I have already mentioned the massive influx of people into Israel. You, Mr. President, helped to make it happen.

I would like to present you with a video cassette which describes this wonderful human story.

In the month of November, we had 26,000 newcomers arriving in Israel which is a record of all times, second only to this month of December where we hope to have 30,000.

We may be able to have a million coming within four years. This would be comparable to the United States absorbing within four years the entire population of France. Needless to say this presents a great and wonderful promise - but it also puts a burden on Israel, (who uses a quarter of it's budget for security and another quarter to service debts).

We will restructure our own economy, we will turn to the Jewish people everywhere for help, but we will also need understanding and assistance of the United States and other countries in this great humane effort.

(The guarantees already provided by the United States government for housing for the immigrants ~~an~~ the amount of four hundred dollars were of great help and I acknowledge this help gratefully. And let me add that we shall, of course, fully comply with all our undertakings in this respect).

MILLION

I have referred to the fact that the...  
 I would like to say to you that I have...  
 In the month of November, we had...  
 I would like to say to you that I have...  
 We may be able to give a...  
 This would be convenient for the...  
 That was the entire situation at...  
 on Israel, I had had a...  
 We will continue our...  
 I have been everywhere for...  
 and assistance of the...  
 The...  
 for the...  
 and...  
 and...

## 5. PEACE PROCESS

Mr. President, I know of the commitment of your administration and of you personally to the Peace Process. Past problems notwithstanding, I assure you that we share this commitment. In this connection, let me say that peace must also mean peace with the Arab countries - not just with the Palestinians.

We fully agree that there can be no linkage between the solution of the current crisis and the Arab-Israeli conflict. It cannot be in the interest of Israel or the United States, neither will it be in the interest of peace, to have the process internationalized. Our ability to rely on your support - and also the Arabs' perception that this is so - will, as in the past, be a major factor in moving the peace-process forward.

We wish to continue promptly with the process and I was pleased to learn that a senior member of your administration will be coming to Israel soon to discuss with us ways to move the peace-process forward once the Gulf Crisis is over.





עבודת  
מילון

תע"מ - 15.22

2010 - 2011

2011 - 2012

# סגירות ישראל

## ווסטנגטון

2012 - 2013

2013 - 2014

2014 - 2015

2015 - 2016

2016 - 2017

2017 - 2018

2018 - 2019

2019 - 2020

2020 - 2021

ביקור ראש המחשלה יצחק שמיר ורעייתו

13 - 11 בדצמבר 1990

משרד המערכת  
1990-1991

מלון מדיסון

=====

1177 15 th M st.  
Phone: (202) 862-1600



יום ד - 12.12  
\*\*\*\*\*

א"ב עם ה - A.E.I - נ  
1127 Connecticut Ave.  
Phone: (202) 347-3000

08:30 - 09:45

ועדת החוץ בסנאט, מארח ג'ו בידן 10:30 - 11:30

סנטור מיטצ'ל - מנהיג הרוב 11:30 - 12:00

סנטור בוב דול - מנהיג המיעוט 12:00 - 12:30

א"צ עם ס/הנשיא  
משתתפים: רה"מ ורעייתו, השגריר ורעייתו, בן-אהרון,  
רובינסטיין, טילה, פזור. 13:00 - 15:00

חנוחה 15:00 - 16:45

קונג' פולי - יו"ר ביהמ"ב ומנהיגים 16:00 - 16:30

ועדת החוץ ביה"נ, מארח - לי המילטון  
יו"ר חת הועדה לעניני מז"ח 16:30 - 17:45

יציאה לשגרירות 17:45

הדלקת נר II של חנוכה בשגרירות 18:15 - 18:45

יציאה למלון 18:45

ראיון טלוויזיה - CNN 19:00

23/12/12  
מאת  
במסגרת

|| - סיום של חלק  
היום, אולם קצת  
ארוך.

יום ד' 12/12

א.ב.י. - אולם של שני חדרים

08:30-09:45 א.ב.י. בוקר עם ה- A.E.I.  
MAYFLOWER, 1127 CONN. AVE.

אולם של שני חדרים, אולם של שני חדרים.

10:30-11:30 ועדת החוץ בסנאט, מארח ג'ו ביידן. - בית ליבוביץ

11:30-12:30 סנטור מיטצ'ל - מנהיג הרוב + סנטור בוב דול מנהיג המיעוט.

דיון

13:00-15:00 א.צ.הריים עם סגן הנשיא.

אולם של שני חדרים -

15:00-15:45 מנוחה

אולם של שני חדרים

16:00-16:30 קונגרסמן פולי - יו"ר ביהנ"ב ומנהיגות.

דיון

16:30-17:45 ועדת החוץ ביהנ"ב. מארח לי המילטון יו"ר תת הועדה לענייני מז"ת.

אולם של שני חדרים -

18:00-19:00 שד"ח ברה"מ.

אולם של שני חדרים

19:00 הדלקת נר שני של חנוכה בשגרירות.

דיון

כנס

מסע

למסע  
תלמידי  
המחלקה  
בבית

מסע  
קיימ  
בבית  
למסע

מסע  
למסע  
בבית  
למסע

מסע  
בבית  
למסע

יום ה - 13.12

א"ב עם חזכיר המדינה בחלון 08:00 - 10:00

יציאה לשדה התעופה 10:00

החראא לניו-יורק 10:30

|     |          |     |
|-----|----------|-----|
| 200 | 255-2100 | מסע |
| 201 | 270-2100 | מסע |
| 202 | 285-2100 | מסע |
| 203 | 300-2100 | מסע |
| 204 | 315-2100 | מסע |
| 205 | 330-2100 | מסע |
| 206 | 345-2100 | מסע |
| 207 | 360-2100 | מסע |
| 208 | 375-2100 | מסע |
| 209 | 390-2100 | מסע |
| 210 | 405-2100 | מסע |



רשימת חדרים במדיסון

|            |               |
|------------|---------------|
| 1117       | עחונות        |
| 1115       | עחונאים       |
| 1201       | שגיר          |
| 1202       | י. אחימאיר    |
| 1203       | בסחון         |
| 1204       | ה. הורוביץ    |
| 1206       | א. רובינסטיין |
| 1208       | ע. קבטמ"ח     |
| 1210       |               |
| 1211       | משרד          |
| 1215-17-19 | בסחון         |
| 1222       | בסחון         |
| 1223       | ע. נבו        |
| 1225       | א. פזנר       |
| 1239       | נהגים         |
| 1405       | י. בן-אהרון   |
| 1406       | מאבטחים       |
| 1409       | מאבטחים       |

משרד התעבורה  
תל אביב

**חוראות במלון**  
\*\*\*\*\*

1. יש לשאם את סיכת הזיהוי בכל מהלך הביקור.
2. נא להימצא ברכבי השיירה לפני הגעת רוח"מ כדי לא לעכב חסירה.

**אבטחה חידע**  
\*\*\*\*\*

1. המשרד מחוקם במלון במדר 1211.
2. אין להשאיר במדרים ניירות / פתקים / תרשומות.
3. קבלת / חסירה / השמדת חומר כתוב העשה אך ורק באמצעות המחזירה שבמשרד. דרך זו יעילה לריסוס ולפיקוח.
4. אנה הקפד בשיחותיך, הן במדרים והן בטלפון. אין כל בעיה טכנולוגית לשמוע את דבריך.
5. הפקסימיליה היא לקבלת ושלחת חומר גלוי בלבד. למשלוח חומר מסווג תוכל להיעזר בחבוקה הנמצאת בשגרירות (באמצעות המשרד שבמלון).

משרד התעבורה  
תל אביב

|           |           |           |
|-----------|-----------|-----------|
| 1000-1001 | 1002-1003 | 1004-1005 |
| 1006-1007 | 1008-1009 | 1010-1011 |
| 1012-1013 | 1014-1015 | 1016-1017 |
| 1018-1019 | 1020-1021 | 1022-1023 |
| 1024-1025 | 1026-1027 | 1028-1029 |
| 1030-1031 | 1032-1033 | 1034-1035 |
| 1036-1037 | 1038-1039 | 1040-1041 |
| 1042-1043 | 1044-1045 | 1046-1047 |
| 1048-1049 | 1050-1051 | 1052-1053 |
| 1054-1055 | 1056-1057 | 1058-1059 |
| 1060-1061 | 1062-1063 | 1064-1065 |
| 1066-1067 | 1068-1069 | 1070-1071 |
| 1072-1073 | 1074-1075 | 1076-1077 |
| 1078-1079 | 1080-1081 | 1082-1083 |
| 1084-1085 | 1086-1087 | 1088-1089 |
| 1090-1091 | 1092-1093 | 1094-1095 |
| 1096-1097 | 1098-1099 | 1100-1101 |
| 1102-1103 | 1104-1105 | 1106-1107 |
| 1108-1109 | 1110-1111 | 1112-1113 |
| 1114-1115 | 1116-1117 | 1118-1119 |
| 1120-1121 | 1122-1123 | 1124-1125 |
| 1126-1127 | 1128-1129 | 1130-1131 |
| 1132-1133 | 1134-1135 | 1136-1137 |
| 1138-1139 | 1140-1141 | 1142-1143 |
| 1144-1145 | 1146-1147 | 1148-1149 |
| 1150-1151 | 1152-1153 | 1154-1155 |
| 1156-1157 | 1158-1159 | 1160-1161 |
| 1162-1163 | 1164-1165 | 1166-1167 |
| 1168-1169 | 1170-1171 | 1172-1173 |
| 1174-1175 | 1176-1177 | 1178-1179 |
| 1180-1181 | 1182-1183 | 1184-1185 |
| 1186-1187 | 1188-1189 | 1190-1191 |
| 1192-1193 | 1194-1195 | 1196-1197 |
| 1198-1199 | 1200-1201 | 1202-1203 |
| 1204-1205 | 1206-1207 | 1208-1209 |
| 1210-1211 | 1212-1213 | 1214-1215 |
| 1216-1217 | 1218-1219 | 1220-1221 |
| 1222-1223 | 1224-1225 | 1226-1227 |
| 1228-1229 | 1230-1231 | 1232-1233 |
| 1234-1235 | 1236-1237 | 1238-1239 |
| 1240-1241 | 1242-1243 | 1244-1245 |
| 1246-1247 | 1248-1249 | 1250-1251 |
| 1252-1253 | 1254-1255 | 1256-1257 |
| 1258-1259 | 1260-1261 | 1262-1263 |
| 1264-1265 | 1266-1267 | 1268-1269 |
| 1270-1271 | 1272-1273 | 1274-1275 |
| 1276-1277 | 1278-1279 | 1280-1281 |
| 1282-1283 | 1284-1285 | 1286-1287 |
| 1288-1289 | 1290-1291 | 1292-1293 |
| 1294-1295 | 1296-1297 | 1298-1299 |
| 1300-1301 | 1302-1303 | 1304-1305 |
| 1306-1307 | 1308-1309 | 1310-1311 |
| 1312-1313 | 1314-1315 | 1316-1317 |
| 1318-1319 | 1320-1321 | 1322-1323 |
| 1324-1325 | 1326-1327 | 1328-1329 |
| 1330-1331 | 1332-1333 | 1334-1335 |
| 1336-1337 | 1338-1339 | 1340-1341 |
| 1342-1343 | 1344-1345 | 1346-1347 |
| 1348-1349 | 1350-1351 | 1352-1353 |
| 1354-1355 | 1356-1357 | 1358-1359 |
| 1360-1361 | 1362-1363 | 1364-1365 |
| 1366-1367 | 1368-1369 | 1370-1371 |
| 1372-1373 | 1374-1375 | 1376-1377 |
| 1378-1379 | 1380-1381 | 1382-1383 |
| 1384-1385 | 1386-1387 | 1388-1389 |
| 1390-1391 | 1392-1393 | 1394-1395 |
| 1396-1397 | 1398-1399 | 1400-1401 |
| 1402-1403 | 1404-1405 | 1406-1407 |
| 1408-1409 | 1410-1411 | 1412-1413 |
| 1414-1415 | 1416-1417 | 1418-1419 |
| 1420-1421 | 1422-1423 | 1424-1425 |
| 1426-1427 | 1428-1429 | 1430-1431 |
| 1432-1433 | 1434-1435 | 1436-1437 |
| 1438-1439 | 1440-1441 | 1442-1443 |
| 1444-1445 | 1446-1447 | 1448-1449 |
| 1450-1451 | 1452-1453 | 1454-1455 |
| 1456-1457 | 1458-1459 | 1460-1461 |
| 1462-1463 | 1464-1465 | 1466-1467 |
| 1468-1469 | 1470-1471 | 1472-1473 |
| 1474-1475 | 1476-1477 | 1478-1479 |
| 1480-1481 | 1482-1483 | 1484-1485 |
| 1486-1487 | 1488-1489 | 1490-1491 |
| 1492-1493 | 1494-1495 | 1496-1497 |
| 1498-1499 | 1500-1501 | 1502-1503 |
| 1504-1505 | 1506-1507 | 1508-1509 |
| 1510-1511 | 1512-1513 | 1514-1515 |
| 1516-1517 | 1518-1519 | 1520-1521 |
| 1522-1523 | 1524-1525 | 1526-1527 |
| 1528-1529 | 1530-1531 | 1532-1533 |
| 1534-1535 | 1536-1537 | 1538-1539 |
| 1540-1541 | 1542-1543 | 1544-1545 |
| 1546-1547 | 1548-1549 | 1550-1551 |
| 1552-1553 | 1554-1555 | 1556-1557 |
| 1558-1559 | 1560-1561 | 1562-1563 |
| 1564-1565 | 1566-1567 | 1568-1569 |
| 1570-1571 | 1572-1573 | 1574-1575 |
| 1576-1577 | 1578-1579 | 1580-1581 |
| 1582-1583 | 1584-1585 | 1586-1587 |
| 1588-1589 | 1590-1591 | 1592-1593 |
| 1594-1595 | 1596-1597 | 1598-1599 |
| 1600-1601 | 1602-1603 | 1604-1605 |
| 1606-1607 | 1608-1609 | 1610-1611 |
| 1612-1613 | 1614-1615 | 1616-1617 |
| 1618-1619 | 1620-1621 | 1622-1623 |
| 1624-1625 | 1626-1627 | 1628-1629 |
| 1630-1631 | 1632-1633 | 1634-1635 |
| 1636-1637 | 1638-1639 | 1640-1641 |
| 1642-1643 | 1644-1645 | 1646-1647 |
| 1648-1649 | 1650-1651 | 1652-1653 |
| 1654-1655 | 1656-1657 | 1658-1659 |
| 1660-1661 | 1662-1663 | 1664-1665 |
| 1666-1667 | 1668-1669 | 1670-1671 |
| 1672-1673 | 1674-1675 | 1676-1677 |
| 1678-1679 | 1680-1681 | 1682-1683 |
| 1684-1685 | 1686-1687 | 1688-1689 |
| 1690-1691 | 1692-1693 | 1694-1695 |
| 1696-1697 | 1698-1699 | 1700-1701 |
| 1702-1703 | 1704-1705 | 1706-1707 |
| 1708-1709 | 1710-1711 | 1712-1713 |
| 1714-1715 | 1716-1717 | 1718-1719 |
| 1720-1721 | 1722-1723 | 1724-1725 |
| 1726-1727 | 1728-1729 | 1730-1731 |
| 1732-1733 | 1734-1735 | 1736-1737 |
| 1738-1739 | 1740-1741 | 1742-1743 |
| 1744-1745 | 1746-1747 | 1748-1749 |
| 1750-1751 | 1752-1753 | 1754-1755 |
| 1756-1757 | 1758-1759 | 1760-1761 |
| 1762-1763 | 1764-1765 | 1766-1767 |
| 1768-1769 | 1770-1771 | 1772-1773 |
| 1774-1775 | 1776-1777 | 1778-1779 |
| 1780-1781 | 1782-1783 | 1784-1785 |
| 1786-1787 | 1788-1789 | 1790-1791 |
| 1792-1793 | 1794-1795 | 1796-1797 |
| 1798-1799 | 1800-1801 | 1802-1803 |
| 1804-1805 | 1806-1807 | 1808-1809 |
| 1810-1811 | 1812-1813 | 1814-1815 |
| 1816-1817 | 1818-1819 | 1820-1821 |
| 1822-1823 | 1824-1825 | 1826-1827 |
| 1828-1829 | 1830-1831 | 1832-1833 |
| 1834-1835 | 1836-1837 | 1838-1839 |
| 1840-1841 | 1842-1843 | 1844-1845 |
| 1846-1847 | 1848-1849 | 1850-1851 |
| 1852-1853 | 1854-1855 | 1856-1857 |
| 1858-1859 | 1860-1861 | 1862-1863 |
| 1864-1865 | 1866-1867 | 1868-1869 |
| 1870-1871 | 1872-1873 | 1874-1875 |
| 1876-1877 | 1878-1879 | 1880-1881 |
| 1882-1883 | 1884-1885 | 1886-1887 |
| 1888-1889 | 1890-1891 | 1892-1893 |
| 1894-1895 | 1896-1897 | 1898-1899 |
| 1900-1901 | 1902-1903 | 1904-1905 |
| 1906-1907 | 1908-1909 | 1910-1911 |
| 1912-1913 | 1914-1915 | 1916-1917 |
| 1918-1919 | 1920-1921 | 1922-1923 |
| 1924-1925 | 1926-1927 | 1928-1929 |
| 1930-1931 | 1932-1933 | 1934-1935 |
| 1936-1937 | 1938-1939 | 1940-1941 |
| 1942-1943 | 1944-1945 | 1946-1947 |
| 1948-1949 | 1950-1951 | 1952-1953 |
| 1954-1955 | 1956-1957 | 1958-1959 |
| 1960-1961 | 1962-1963 | 1964-1965 |
| 1966-1967 | 1968-1969 | 1970-1971 |
| 1972-1973 | 1974-1975 | 1976-1977 |
| 1978-1979 | 1980-1981 | 1982-1983 |
| 1984-1985 | 1986-1987 | 1988-1989 |
| 1990-1991 | 1992-1993 | 1994-1995 |
| 1996-1997 | 1998-1999 | 2000-2001 |
| 2002-2003 | 2004-2005 | 2006-2007 |
| 2008-2009 | 2010-2011 | 2012-2013 |
| 2014-2015 | 2016-2017 | 2018-2019 |
| 2020-2021 | 2022-2023 | 2024-2025 |
| 2026-2027 | 2028-2029 | 2030-2031 |
| 2032-2033 | 2034-2035 | 2036-2037 |
| 2038-2039 | 2040-2041 | 2042-2043 |
| 2044-2045 | 2046-2047 | 2048-2049 |
| 2050-2051 | 2052-2053 | 2054-2055 |
| 2056-2057 | 2058-2059 | 2060-2061 |
| 2062-2063 | 2064-2065 | 2066-2067 |
| 2068-2069 | 2070-2071 | 2072-2073 |
| 2074-2075 | 2076-2077 | 2078-2079 |
| 2080-2081 | 2082-2083 | 2084-2085 |
| 2086-2087 | 2088-2089 | 2090-2091 |
| 2092-2093 | 2094-2095 | 2096-2097 |
| 2098-2099 | 2100-2101 | 2102-2103 |
| 2104-2105 | 2106-2107 | 2108-2109 |
| 2110-2111 | 2112-2113 | 2114-2115 |
| 2116-2117 | 2118-2119 | 2120-2121 |
| 2122-2123 | 2124-2125 | 2126-2127 |
| 2128-2129 | 2130-2131 | 2132-2133 |
| 2134-2135 | 2136-2137 | 2138-2139 |
| 2140-2141 | 2142-2143 | 2144-2145 |
| 2146-2147 | 2148-2149 | 2150-2151 |
| 2152-2153 | 2154-2155 | 2156-2157 |
| 2158-2159 | 2160-2161 | 2162-2163 |
| 2164-2165 | 2166-2167 | 2168-2169 |
| 2170-2171 | 2172-2173 | 2174-2175 |
| 2176-2177 | 2178-2179 | 2180-2181 |
| 2182-2183 | 2184-2185 | 2186-2187 |
| 2188-2189 | 2190-2191 | 2192-2193 |
| 2194-2195 | 2196-2197 | 2198-2199 |
| 2200-2201 | 2202-2203 | 2204-2205 |
| 2206-2207 | 2208-2209 | 2210-2211 |
| 2212-2213 | 2214-2215 | 2216-2217 |
| 2218-2219 | 2220-2221 | 2222-2223 |
| 2224-2225 | 2226-2227 | 2228-2229 |
| 2230-2231 | 2232-2233 | 2234-2235 |
| 2236-2237 | 2238-2239 | 2240-2241 |
| 2242-2243 | 2244-2245 | 2246-2247 |
| 2248-2249 | 2250-2251 | 2252-2253 |
| 2254-2255 | 2256-2257 | 2258-2259 |
| 2260-2261 | 2262-2263 | 2264-2265 |
| 2266-2267 | 2268-2269 | 2270-2271 |
| 2272-2273 | 2274-2275 | 2276-2277 |
| 2278-2279 | 2280-2281 | 2282-2283 |
| 2284-2285 | 2286-2287 | 2288-2289 |
| 2290-2291 | 2292-2293 | 2294-2295 |
| 2296-2297 | 2298-2299 | 2300-2301 |
| 2302-2303 | 2304-2305 | 2306-2307 |
| 2308-2309 | 2310-2311 | 2312-2313 |
| 2314-2315 | 2316-2317 | 2318-2319 |
| 2320-2321 | 2322-2323 | 2324-2325 |
| 2326-2327 | 2328-2329 | 2330-2331 |
| 2332-2333 | 2334-2335 | 2336-2337 |
| 2338-2339 | 2340-2341 | 2342-2343 |
| 2344-2345 | 2346-2347 | 2348-2349 |
| 2350-2351 | 2352-2353 | 2354-2355 |
| 2356-2357 | 2358-2359 | 2360-2361 |
| 2362-2363 | 2364-2365 | 2366-2367 |
| 2368-2369 | 2370-2371 | 2372-2373 |
| 2374-2375 | 2376-2377 | 2378-2379 |
| 2380-2381 | 2382-2383 | 2384-2385 |
| 2386-2387 | 2388-2389 | 2390-2391 |
| 2392-2393 | 2394-2395 | 2396-2397 |
| 2398-2399 | 2400-2401 | 2402-2403 |
| 2404-2405 | 2406-2407 | 2408-2409 |
| 2410-2411 | 2412-2413 | 2414-2415 |
| 2416-2417 | 2418-2419 | 2420-2421 |
| 2422-2423 | 2424-2425 | 2426-2427 |
| 2428-2429 | 2430-2431 | 2432-2433 |
| 2434-2435 | 2436-2437 | 2438-2439 |
| 2440-2441 | 2442-2443 | 2444-2445 |
| 2446-2447 | 2448-2449 | 2450-2451 |
| 2452-2453 | 2454-2455 | 2456-2457 |
| 2458-2459 | 2460-2461 | 2462-2463 |
| 2464-2465 | 2466-2467 | 2468-2469 |
| 2470-2471 | 2472-2473 | 2474-2475 |
| 2476-2477 | 2478-2479 | 2480-2481 |
| 2482-2483 | 2484-2485 | 2486-2487 |
| 2488-2489 | 2490-2491 | 2492-2493 |
| 2494-2495 | 2496-2497 | 2498-2499 |
| 2500-2501 | 2502-2503 | 2504-2505 |
| 2506-2507 | 2508-2509 | 2510-2511 |
| 2512-2513 | 2514-2515 | 2516-2517 |
| 2518-2519 | 2520-2521 | 2522-2523 |
| 2524-2525 | 2526-2527 | 2528-2529 |
| 2530-2531 | 2532-2533 | 2534-2535 |
| 2536-2537 | 2538-2539 | 2540-2541 |

נסיעת ראש הממשלה ללונדון וניו-יורק

יום ה' - 6.12

|   |       |
|---|-------|
| - המראה מנתב"ג - LY-315   | 09:15 |
| - הגעה ללונדון  | 12:30 |
| - פג' רה"מ עם רה"מ בריטניה - ג'ון סיג'ור  | 16:30 |
| - פגישה עם יו"ר הלייבור ניל קינוק   | 17:45 |
| - ראיון ל"דיילי טלגרף"  | 19:15 |
| - הופעה + ארוחת ערב בפני J.I.A (מגבית ישראלית מאוחדת)<br>KING-DAVID SUITE (מרחים הלורדים זיו, רוטשילד וצ'ין לכ-400 מוזמנים) | 20:15 |

לינה במלון GROSVENOR HOUSE

יום ו' - 7.12

|   |       |
|---|-------|
| - ארוחת בוקר עם אנשי תנועה, במלון                             | 08:00 |
| - פגישה עם ה-BOARD OF DEPUTIES                                | 09:00 |
| - המראה מלונדון - BA-175                                      | 11:00 |
| - הגעה לניו-יורק (לש"ת קנדי)                                  | 14:00 |
| - ארוחת ערב עם השגרירים שובל וארידור (בסוויטה של ראש הממשלה). | 19:00 |

לינה במלון "פרק ליינ"

יום שבת - 8.12

|  |       |
|--|-------|
| - קני ביאלקין  | 09:00 |
| - מאיר רוזן  | 10:00 |
| - ארוחת-צהריים עם אריק ספקטור + כמה מחבר השופטים של פרס ז'בוטינסקי | 12:30 |
| - פגישה עם השגריר פיקרינג - במלון                                  | 17:00 |
| - פגישות אישיות (בתאום גרשון סתיו)                                 | 18:00 |
| - קבלת פנים בביתו של מר H. STRIGLER (860 5TH AVE)                  | 19:30 |

יום א' - 9.12

10:00 - 18:00  
א"ת  
(א"ת)

|       |   |
|-------|---|
| 09:00 | - ג'ורג' קליין  |
| 10:30 | - ראיון מאולפן CBS - "FACE THE NATION"                |
| 11:30 | - סנטור בוב קסטן ועוזרו                               |
| 12:15 | - NCFJE - משלחת של קרן החנוך של לובביץ בראשות סם דומב |
| 16:00 | - ראש עיריית ניו-יורק                                 |
| 16:30 | - פגישה עם סימור רייך ומלקולם הונליין                 |
| 18:00 | - הופעה - באסיפה עם בטמפל "בית-אל" ב-GREATNECK        |
| 20:00 | - <del>פגישה עם סגן הנשיא</del>                       |

יום ב' - 10.12

|       |   |
|-------|---|
| 08:00 | - ארוחת-בקר עם עורכי עתונות יהודית כלל ארצית      |
| 09:30 | - מפגש עם קבוצת ראשי ה"בונדס" במלון.              |
| 11:00 | - מפגש עם משקיעים                                 |
| 12:30 | - ארוחת צהריים עם ראשי המגבית - במלון             |
| 16:00 | - תדרוך לכתבים הישראליים                          |
| 18:00 | - טקס קבלת הפרס ע"ש ז'בוטינסקי - במלון גרנד הייאט |
| 18:45 | - פגישה עם מר מקס פישר - במלון גרנד הייאט         |
| 19:10 | - פגישה עם מר אלן קסדן - במלון גרנד הייאט         |
| 19:30 | - ארוחת הערב לרגל קבלת הפרס ע"ש ז'בוטינסקי        |
| 22:00 | - המראה לווישינגטון (במסוסים פרטיים)              |

לינה במלון מדיסון.

יום ג' - 11.12

|       |   |
|-------|---|
| 10:00 | - פגישה עם הנשיא בוש                              |
| 12:30 | - ארוחת צהריים עם מזכיר ההגנה צ'ייני              |
| 15:30 | - ראיון למקניל-לרד                                |
| 16:30 | - תדרוך כתבים ישראלים - כולל ראיון רדיו וטלוויזיה |
| 17:00 | - פגישה עם השופט וובסטר - במלון                   |
| 20:00 | - ארוחת-ערב בבית השגריר.                          |

יום ד' - 12.12

|       |   |
|-------|---|
| 08:00 | - ארוחת בוקר במכון AMERICAN ENTERPRSE INSTITUTE |
| 10:00 | - פגישות בקונגרס                                |
| 13:00 | - ארוחת-צהריים מטעם סגן הנשיא                   |
| 16:30 | - המשך פגישות בקונגרס ובסנט.                    |

יום ה' - 13.12

- 08:00 - ארוחת בוקר עם מזכיר המדינה בייקר - במלון
- 10:30 - המראה מושינגטון (מנשנל) - פאנאם-248
- 11:35 - הגעה לניו-יורק (ללה-גברדיה)
- 12:30 - א"צ עם "ניו-יורק טיימס".
- 16:00 - הופעה במועדון הנשיאים
- 19:00 - המראה מניו-יורק - LY-002

17:30  
יום ו' - 14.12  
היושבאן רמלון

12:20 - הגעה לנתב"ג.

להלן מספרי טלפון ופקס במלון GROSVENOR HOUSE:

מס' טל' של המלון: 004471-499-6363

מס' חדר חפ"ק 451

קוים ישירים לשכת רה"מ במלון: 004471-629-0024

מס פקס: 004471-629-0591

להלן מספרי טלפון ופקס במלון PARK LANE

קוים ישירים לשכת רה"מ במלון: 212-593-4869

212-593-4870

212-593-4945

חדר תקשורת (מ-9/12/90): 212-593-4959

מס' פקס: 212-593-4874

להלן מספרי טלפון ופקס במלון MADISSON HOTEL:

קוים ישירים לשכת רה"מ במלון: 202-466-9511

202-466-9512

מס' פקס: 202-466-9513

חדר עתונות: 202-455-9515

202-466-9516

מס' פקס: 202-466-9517

נסיעת ראש הממשלה ללונדון וניו-יורק

יום ה' - 6.12

|  |       |
|--|-------|
| - המראה מנתב"ג - LY-315  | 09:15 |
| - הגעה ללונדון   | 12:30 |
| - פג' רה"מ עם רה"מ בריטניה - ג'ון מיג'ור                             | 16:30 |
| - פגישה עם יו"ר הלייבור ניל קינוק                                    | 17:45 |
| - ראיון ל"דיילי טלגרף"   | 19:15 |
| - הופעה + ארוחת ערב בפני J.I.A (מגבית ישראלית מאוחדת)                | 20:15 |
| KING-DAVID SUITE (מארחים הלורדים ז'ו, רוטשיילד וצ'ין לכ-400 מוזמנים) |       |

לינה במלון GROSVENOR HOUSE

יום ו' - 7.12

|   |       |
|---|-------|
| - ארוחת בוקר עם אנשי תנועה, במלון                             | 08:00 |
| - פגישה עם ה-BOARD OF DEPUTIES                                | 09:00 |
| - המראה מלונדון - BA-175                                      | 11:00 |
| - הגעה לניו-יורק (לש"ת קנדי)                                  | 14:00 |
| - ארוחת ערב עם השגרירים שובל וארידור (בסוויטה של ראש הממשלה). | 19:00 |

לינה במלון "פרק ליון"

יום שבת - 8.12

|  |       |
|--|-------|
| - קני ביאלקין  | 09:00 |
| - מאיר רוזן  | 10:00 |
| - ארוחת-צהריים עם אריק ספקטור + כמה מחבר השופטים של פרס ז'בוטינסקי | 12:30 |
| - פגישה עם השגריר פיקרינג - במלון                                  | 17:00 |
| - פגישות אישיות (בתאום גרשון סתיו)                                 | 18:00 |
| - קבלת פנים בביתו של מר H. STRIGLER (860 5TH AVE)                  | 19:30 |

יום א' - 9.12

|       |   |
|-------|---|
| 09:00 | - ג'ורג' קליין  |
| 10:30 | - ראיון באולפן CBS - "FACE THE NATION"                |
| 11:30 | - סנטור בוב קסטן ועוזרו                               |
| 12:15 | - NCFJE - משלחת של קרן החנוך של לובביץ בראשות סם דומב |
| 16:00 | - ראש עיריית ניו-יורק                                 |
| 16:30 | - פגישה עם סימור רייך ומלקולם הונליין וראשי אייפאק    |
| 18:00 | - הופעה - באסיפה עם בטמפל "בית-אל" ב-GREATNECK        |

יום ב' - 10.12

|       |   |
|-------|---|
| 08:00 | - ארוחת-בקר עם עורכי עיתונות יהודית כלל ארצית     |
| 09:30 | - מפגש עם קבוצת ראשי ה"בונדס" במלון.              |
| 11:00 | - תדרוך כתבים ישראלים                             |
| 12:30 | - ארוחת צהריים עם ראשי המגבית - במלון             |
| 16:00 | - מפגש עם משקיעים                                 |
| 18:00 | - טקס קבלת הפרס ע"ש ז'בוטינסקי - במלון גרנד הייאת |
| 18:45 | - פגישה עם מר מקס פישר - במלון גרנד הייאת         |
| 19:10 | - פגישה עם מר אלן קסדן - במלון גרנד הייאת         |
| 19:30 | - ארוחת הערב לרגל קבלת הפרס ע"ש ז'בוטינסקי        |
| 22:00 | - המראה לוושינגטון (במטוסים פרטיים)               |

לינה במלון מדיסון.

יום ג' - 11.12

|       |   |
|-------|---|
| 10:00 | - פגישה עם הנשיא בוש                              |
| 12:30 | - ארוחת צהריים עם מזכיר ההגנה צ'ייני              |
| 15:30 | - ראיון למקניל-לרד                                |
| 16:30 | - תדרוך כתבים ישראלים - כולל ראיון רדיו וטלוויזיה |
| 17:00 | - פגישה עם השופט זובסטר - במלון                   |
| 20:00 | - ארוחת-ערב בבית השגריר.                          |

יום ד' - 12.12

|       |   |
|-------|---|
| 08:00 | - ארוחת בוקר במכון AMERICAN ENTERPRSE INSTITUTE |
| 10:00 | - פגישות בקונגרס                                |
| 13:00 | - ארוחת-צהריים מטעם סגן הנשיא                   |
| 16:30 | - המשך פגישות בקונגרס ובסנט.                    |



יום ה' - 13.12

08:00 - ארוחת בוקר עם מזכיר המדינה בייקר - במלון  
10:30 - המראה מושינגטון (מנשנל) - פאנאם-248  
11:35 - הגעה לניו-יורק (ללה-גברדיה)  
12:30 - א"צ עם "ניו-יורק טיימס".  
16:00 - הופעה במועדון הנשיאים  
19:00 - המראה מניו-יורק - LY-002

יום ו' - 14.12

12:20 - הגעה לנתב"ג.

להלן מספרי טלפון ופקס במלון GROSVENOR HOUSE:

מס' טל' של המלון: 004471-499-6363

מס' חדר חפ"ק 451

קוים ישירים לשכת רה"מ במלון: 004471-629-0024

מס פקס: 004471-629-0591

להלן מספרי טלפון ופקס במלון PARK LANE

קוים ישירים לשכת רה"מ במלון: 212-593-4869

212-593-4870

212-593-4945

חדר תקשורת (מ- 9/12/90): 212-593-4959

מס' פקס: 212-593-4874

להלן מספרי טלפון ופקס במלון MADISSON HOTEL:

קוים ישירים לשכת רה"מ במלון: 202-466-9511

202-466-9512

מס' פקס: 202-466-9513

חדר שתונות: 202-455-9515

202-466-9516

מס' פקס: 202-466-9517

PROGRAMME OF JABOTINSKY AWARD FUNCTION

AT THE HYATT REGENCY HOTEL, NEW YORK

ON MONDAY 10 DECEMBER 1990

17.30 PRIME MINISTER AND PARTY ARRIVE FOR CEREMONY OF AWARD FOR  
100 RECIPIENTS

18.45-19.30 REST IN SUITE AT THE HOTEL

18.45 MEETING WITH ALAN CASDEN

19.00 MR. MAX FISHER

19.30 PROCEED TO BANQUET HALL FOR MAIN FUNCTION

19.45 COMMENCEMENT OF PROCEEDINGS

20.00 OPENING REMARKS BY MR. E. SPEKTOR

20.05-20.15 OTHER GREETINGS

AWARD OF 1990 PRIZE TO PRIME MINISTER YITZHAK SHAMIR

20.20 ADDRESS BY THE PRIME MINISTER

20.45 DINNER IS SERVED

Spavin  
Faint



- סודי -

נקודות לשיחות בושינגטון

1. ישראל הביעה את תמיכתה המלאה בעמדתו הנחושה של הנשיא בוש נגד עיראק. יש לנו אימון מלא בכוונת הנשיא למנוע מצדאם חוסיין כל ריחוק שהוא ממעשה התוקפנות שלו ומגרירת הסכסוך הערבי-ישראלי לפרשת המפרץ. אין ספק שאם יחליט צדאם חוסיין לקבל את דרישותיה של ארה"ב, הוא יעשה כל מאמץ אפשרי כדי לזכות במשהו בתחום הערבי-ישראלי. כן יש להניח שחברות "הקואליציה הערבית" וכן בריה"מ ומדינות אחרות יצטרפו במידה זו או אחרת לדרישתו של צדאם חוסיין בטענה שזה מחיר קטן וסביר שתידרש ישראל לשלם למען השלום וכדי למנוע מלחמה. חשוב שלא תתפתה ארה"ב ללחץ הזה, לא רק בגלל הנזק שייגרם לישראל, אלא לא פחות מכך, משום שאז תתיצב עיראק בראש המחנה הערבי בהקשר לסכסוך הערבי-ישראלי והסכויים לקידום מו"מ והסדר יפגעו כתוצאה מכך.
2. אם לא יהיה הסדר של שלום במפרץ הפרסי, צדאם חוסיין עלול להחליט להנחית מכה דוקא על ישראל, בין כתגובה לפעולה כלשהי שתינקט נגדו, ובין בצורה יזומה. אנחנו נגיב מיד ובעוצמה, ומקוים שעצם העובדה שהצהרנו על כך גורמת לו לחשוב פעמיים בטרם ינקוט צעד כלשהו נגדנו.
3. על אף שישראל היא המדינה היחידה באזור המאויימת ע"י צדאם חוסיין באופן מפורש, אנחנו ממשיכים לנקוט פרופיל נמוך כבקשתה של ארה"ב. מכל מקום, חשוב שצדאם חוסיין - וגם יתר המנהיגים הערביים - יידעו שהברית בין ארה"ב וישראל חזקה ואיתנה. יש לזה מימד מרתיע כלפי כל גורם העלול לשקול הרפתקה נגד ישראל, ולא רק כלפי צדאם חוסיין. כל סדק אמיתי או מדומה בברית הזאת ינוצל ע"י אויבי ישראל ויגרום אי-יציבות באזור.
4. ישראל ממשיכה, כמובן, למלא תפקיד מייצב באזור, והשת"פ האסטרטגי עם ארה"ב הוא מרכיב חשוב לצורך זה. ישראל מונעת השתלטות עיראקית על ירדן ועמידתה מול סוריה מגבילה את תיאבונה לבלוע את לבנון, ותורמת לסכוי שלבנון תגיע למידה של עצמאות ויציבות.
5. על אף הפרופיל הנמוך שנוקטת ישראל, ברור שבשעת חרום העלולה להתפתח במפרץ, תוכל ארה"ב להעזר בישראל לפי הצורך. בין התחומים שבהם נוכל לסייע אפשר לציין פנוי וטפול בנפגעים, מעבר אספקה וציוד, ועוד. בשעת חרום, המטרה העיקרית והבלעדית תהיה השגת נצחון מהיר ושקול זה מאפיל על רגישויות של הערבים על שת"פ אמריקני עם ישראל.
6. (בארבע עיניים). אנו מבינים שארה"ב תפעל להשמדת האתרים וכלי-הנשק להשמדה

המונית בעיראק, אם וכאשר יתפתחו קרבות. אנו סומכים על ארה"ב שאכן כך תפעל. יחד עם זאת בגלל ריבוי המטרות ומורכבותם, אנו מוכנים לקחת על עצמנו לטפל באתרים שבמערב עיראק. נוסף לזה, גם לאחר שתפעל ארה"ב בהצלחה, יש להניח שישארו כלים שלא ייפגעו ו/או שעיראק תרכיב ותציב כלים נוספים. ישראל תצטרך לטפל באלו, גם אם יתברר הצורך בכך רק כעבור תקופת זמן. כידוע, צברה ישראל נסיון לא מבוטל במלחמה עם צבאות ערביים וכן בלוחמה בתנאי מדבר. אנו מוכנים להעמיד נסיון זה לרשות ארה"ב ברצון. אחד הלקחים שישראל הפיקה מן המיתקפה העיראקית על כוויית היא חשיבותו המכרעת של עומק אסטרטגי. כוויית היתה טרף קל בידי עיראק, בין היתר בגלל העדר כל עומק אסטרטגי. ישראל לא תוכל להרשות הווצרות מצב שיאפשר לצבא זר להתמקם מערבית לירדן, או לחצות אותו מערבה.

7. ישראל תהיה מוכנה לשתף פעולה עם ארה"ב, במידה שתידרש, לצורך תכנון וביצוע תכניות לטווח ארוך יותר, כדי ליצור תנאים של בטחון ויציבות באזור. יש לזכור שהסדרים אזוריים שהוקמו בעבר ע"י ארה"ב והמערב עברו זעזועים קשים ולא החזיקו מעמד. הדבר נבע מחילופי משטרים, משנויים קיצוניים שהתרחשו באותן מדינות וכן מכך שהבריתות וההסדרים הללו לבשו אופי אנטי-ישראלי מובהק.

במז"ת פועל צירוף מסוכן של משטרים דיקטטוריים, תנועות אסלאמיות קנאיות ומצבורי נשק עצומים, כולל נשק השמדה המונית. להתחייבויות והסכמים יש ערך מאד מוגבל ואורך חיים קצר. לכן יש לגשת לענין הסדרי הבטחון בזהירות רבה ועם סף ציפיות נמוך.

חשוב מאד, למען יציבות האזור בעתיד, שצדאם חוסיין יובס ושהאזור כולו ייווכח בתבוסתו החד-משמעית. הבסתו תשפיע מאד לטובה על הסכויים לקדם המטרות המשותפות לישראל ולארה"ב.

8. מובן מאליו שישראל מעוניינת לקדם כל פעילות להסדרת הסכסוך הערבי-ישראלי וזאת ללא קשר למשבר המפרץ. המכשולים להתקדמות בנושא זה התרבו בגלל כבוש כוויית ע"י עיראק ואוירת הקיצוניות שהשתררה כתוצאה מכך ברחבי העולם הערבי ובקרוב הערבים הפלסטינים באופן מיוחד. אך יש גם תוצאה חיובית מבחינתנו להתרחשויות במפרץ. אש"פ גילה את פרצופו האמיתי, ומה שלא הצלחנו לשכנע במשך שנים על אופיו ומהותו עשה הוא בעצמו ע"י הזדהותו הטוטלית עם צדאם חוסיין. יש על-כן סכוי שנמצא בני-שיח ערבים פלסטינים שאינם עושי דברו של אש"פ, ובלבד שיהיה ברור לאוכלוסייה הפלסטינית שארה"ב וישראל לא יאפשרו לאש"פ להתערב בתהליך, לא במישרין ולא בעקיפין. ברור שאם תצא ארה"ב מן העימות במפרץ עם הישג חד-משמעי, יתרום הדבר לאוירה נוחה לקידום מו"מ להסדרת הסכסוך הערבי-ישראלי.

9. לדעתנו, היוזמה המדינית של ישראל ממאי 1989 היא ריאליסטית, הגונה ובת-ביצוע היום לא פחות, ואולי אף יותר מאשר בעבר. ברור שיש צורך לממש אותה בשני המישורים: ביחסים בין ישראל וארצות ערב ובהכשרת הדרך לכינון אוטונומיה לערבים הפלסטינים שבאזורי יש"ע, יש חשיבות גדולה לביצוע צעדים לבנין אימון הדדי (CBM) בינינו לבין מדינות ערב, כיון שזה ישפיע מאד לטובה על סכויי ההדברות עם הפלסטינים. חשוב שארה"ב תבהיר לסעודיה וליתר המפרציות שהמשך תמיכתן הכספית לאש"פ מחבלת בכל אפשרות לקדם הסדר עם האוכלוסייה הפלסטינית.

10. ישראל עומדת בפני אתגר עצום שלא היה כמותו מאז שקמה. בחודש נובמבר עלו לישראל 26,500 מבריה"מ. יש לארה"ב בהנהגת הנשיאים ריגן ובוש חלק נכבד בהישג הזה ובהעלאת יהודי אתיופיה, ועם ישראל לא ישכח זאת. אנו מעריכים שכמיליון יהודים יעלו ב-3-4 השנים הבאות, שהם כרבע מן האוכלוסיה היהודית בישראל היום. זו מהפכה בכל המובנים, אך אנו מקבלים את העול הזה ברצון. בפעם הראשונה עובר סעיף הקליטה את סעיף הבטחון בתקציב הלאומי שלנו.

11. אנחנו מודים לנשיא ולממשל על אישור הערבויות לשכון בגובה 400 מיליון דולר. אך הצרכים שלנו בתחום השכון בלבד יהיו פי עשרים מסכום זה. אנו נאלצים לותר על הצטיידות במערכות נשק לטובת צרכי הקליטה. לכן אם נצטרך להתחרות עם זרימת כמויות ציוד ונשק לשכנינו ולנסות לאזן אותם, ולו במידה מינימלית, לא נוכל לעמוד במעמסה הכפולה של קליטה ובטחון. מכאן נובעת חרדתנו לנוכח הכוונה למכור לערב הסעודית בלבד כמויות ציוד מתוחכם ללא תקדים. אנחנו מבקשים שתתקיים הדברות מוקדמת עמנו כדי לנסות להגיע להבנה על סוגי הנשק וכמויות שיסופקו לסעודיה ובאילו דרכים ניתן יהיה לאזן אותם ע"י אספקת כלים לישראל. כן אנו מבקשים שהממשל ישקול בחיוב לאשר לנו ערבויות להלוואות למימון שכון העולים בישראל בסכום של 2 מיליארד לשנה בשלוש השנים הבאות. ארה"ב התחשבה במצבה הכלכלי הקשה של מצרים ומחלה לה על חובותיה. ישראל לא מבקשת יחס דומה והיא שומרת בקפדנות על החזר כל חובותיה. לכן הערבויות המבוקשות על-ידנו יסייעו לנו לעמוד בנטל הכבד של קליטת מיליון העולים.

12. אנו ממליצים מאד שבמסגרת החשיבה והתכנון שלאחר סיום המשבר במפרץ הפרסי, ישקלו צעדים לצמצום אספקת הנשק למדינות השכנות. עד כמה שידוע לנו בריה"מ ומדינות מזא"ר מצמצמות את האספקה ודורשות תשלום במטבע. פרדוכסלית, ערב הסעודית ומדינות המפרץ הפרסי נהנות מהכנסות עצומות כתוצאה מהמשבר במפרץ ועליית מחירי הנפט. הן מסייעות למדינות ערביות ולאש"פ, אך הכסף מוקדש ברובו למימון רכישת נשק וציוד צבאי, במקום לצורכי פתוח כלכלי. המצבור העצום הזה של נשק הוא גורם ראשון במעלה למתיחות ולהזנת סכסוכים ועימותים צבאיים. אם חפצים אנו ביציבות ובאווירה נוחה למו"מ מדיני ולפתרון סכסוכים, יש צורך להביא לשנוי רדיקלי במצב זה.

13. התפשטות הנשק הבלתי-קונבנציונלי באזורנו מחייבת טפול בפירוז האזור מסוגי נשק אלה. אי-אפשר לטפל בסכנה זו במנותק מן המציאות המדינית במזה"ת ומן הסכסוכים הרבים הקיימים בו. אנו מציעים לקיים הדברות מוקדמת לעומק בין ישראל וארה"ב לפני שיוצעו הצעות וינקטו צעדים כלשהם ע"י ארה"ב.

14. סוריה - אין לנו אשליות לגבי משטרו ומדיניותו של חאפז אסד. לדעתנו אין הוא שונה בגישתו הבסיסית מצדאם חוסיין, הוא רק זהיר, מתוכנן וערמומי יותר ממנו. איננו מתנגדים לנהל עמו מו"מ ללא תנאים מוקדמים ואנו מקוים שלא יהיה לו יסוד כלשהו לחשוב שארה"ב תתמוך בדרישותיו בענין רמת-הגולן. אין לנו אימון בהבטחותיו גם בענין יהודי סוריה. בנושא זה, יש להניח שיהג כמו צדאם חוסיין וינסה להשתמש בהם כבני יהודי סוריה. כנראה להשגת יתרונות וויתורים מארה"ב ומישראל. אנו ממליצים שלא להרפות מן הלחץ עליו לפתוח שרי סוריה ליציאת היהודים, ללא קשר והתניה לנושאים המדיניים האחרים.



15. ירדן - אנו מעוניינים ביציבותה של ממלכת ירדן והרחקתה מחיבוק הדוב של צדאם חוסיין. לאחרונה המלך מתיר לגורמים קיצוניים ביותר לפעול בממלכתו, ואין ספק שיחס זה תורם לעליה בהתקפות טרור נגדנו משטחה של ירדן. רצוי שיקבל מסרים תקיפים מארה"ב בענין זה, לצד התמיכה הכלכלית שארה"ב עוזרת לו לקבל מגורמים שונים.
16. אנו מודים לנשיא ולממשל על עזרתם בענין שארית הפליטה בתימן ומקוים שלא ירפו על אף הקשיים העלולים לצוץ כתוצאה מן המשבר במפרץ הפרסי.
17. (בארבע עיניים) דמוקרטיית סובלנות מהדלפות ואנו ערים לנזק שדבר זה גורם. לכן מוצע להקים ערוץ קשר מסווג וחסין בין הבית הלבן לבין משרדו של ראש הממשלה בירושלים.

ושינגטון,

אל: השגריר

ביקור ראש הממשלה בושינגטון

- א. על פי הנסיון, יש חשיבות להכנתה של הפגישה המרכזית עם הנשיא. הכנה פירושה מו"מ מראש עם הממשל באשר למתכונת השיחה, לנושאים ולפרסום שלאחריה, אם בהודעה של שני הנפגשים היוצאים אל התקשורת או בדרך אחרת.
- ב. באשר למתכונת: בעבר החלו הפגישות במפגש קצר במשרדו הפרטי של הנשיא בהשתתפות רשם אחד מכל צד (ואף במקרה אחד, קטע בארבע עיניים). אחר כך היתה שיחה במעמד משלחות בחדר הקבינט.
- ג. בביקור באפריל 1989 שהוגדר כביקור-עבודה רשמי, היו "הודעות פרידה" לאחר הפגישה, מפי הנשיא וראש הממשלה.
- ד. בביקור הראשון של ראש הממשלה בממשל זה, אפריל 1989, היתה ארוחת ערב של הנשיא וארוחת צהרים של מזכיר המדינה, והיה האכסון ב"בליר האוס", כאורחי ממשלת ארה"ב. כן אירח הנשיא את ראש הממשלה בביקור במוזיאון החלל. הביקור השני היה פרטי והמשלחת היתה במלון. אגב, הנשיא ריגן בעבר אירח את ראש הממשלה לארוחת צהרים בבית הלבן גם כאשר הביקור היה פרטי.
- ה. אנו מעוניינים, מטבע הדברים, במתכונת הטובה ביותר האפשרית; ראוי להזכיר לאנשי הממשל, שאין זה סביר והולם שהנשיא וראש הממשלה לא יופיעו ציבורית יחדיו כאשר זה עתה עשה כן הנשיא עם מובארכ; אסור, חלילה, שהמתכונת תהיה קרובה יותר לשל פגישתו עם אסד, להבדיל. מוצע כי הפגישה תחל במתכונת מצומצמת לפרק ממושך יחסית, ואחר במתכונת הרחבה. אם תיקבע ארוחת צהרים מצומצמת שתאפשר שיחה שקטה - מה טוב. יש לזכור כי בגלל הרקע רצוי לאפשר לראש הממשלה ולנשיא לשוחח ביניהם זמן ממושך ככל האפשר.
- ו. את סדר היום של הפגישה - ובמיוחד הנושאים שיעלו בה מצד ארה"ב - חשוב שנתאם מראש, למניעת הפתעות. הנושא הממקד את חשיבת הנשיא הוא בודאי משבר המפרץ, ובנוסף, תהליך השלום, שהבטיח מן הסתם למדינות הערביות להתמיד בו. לנו יש עניין באלה, אך מבחינתנו נושא מרכזי לא פחות הוא העלייה וקליטתה וסיוע ארה"ב לכך. מרחף גם עניין עיסקת הנשק הסעודית. ייתכנו גם מחשבות לעתיד בנושא המצב שלאחר משבר המפרץ. חשוב שהזמן יאפשר עיסוק בכל אלה.
- ז. הנחתנו היא, שגם לנשיא עניין בשיפור היחסים ובהצלחת הביקור, גם משיקולים פנימיים בארה"ב ("המיייל הנוסף" שהזכיר בשיחה עם הקבוצה היהודית).

- ח. עוד נידרש לנושאי השיחות, אך ב"שורה תחתונה" לתוצאתן היינו רוצים לחשוב, בין השאר, על אלה:
1. ביטוי ציבורי לשיפור ביחסים בין ישראל לארה"ב ובין ראש הממשלה לנשיא.
  2. דימוי, החשוב דווקא בתקופה זו של "קואליציה" אמריקנית-מז"תית שאנו נעדרים ממנה, של קרבה ישראלית-אמריקנית יחד עם גילוי סולידריות בנושא משבר המפרץ.
  3. גילוי הבנה פומבית אמריקנית לאתגר ולצרכים של קליטת העליה, נושא שהנשיא יכול להידרש לו במישור האנושי.
  4. מחויבות לקידום תהליך השלום לפי יוזמת השלום של ישראל, בלא זיקה לנושא המפרץ.
- ט. אלה רצוי שימצאו ביטוי בסיכום השיחה.
- נודה על התיחסותך למכלול זה, ומצדנו עוד נשוב לנושאים ביתר פירוט.

בו-אזרון - רובינשטיין

27.11.90

ס' 1018  
12-12-1990



## מזכירות הממשלה

ירושלים, ט' בכסלו התשנ"א  
26 בנובמבר 1990

ס ד י  
למכותב בלבד

אל: ראש הממשלה

מאת: מזכיר הממשלה

שלום רב,

### מפגש הנשיא בוש - ראש הממשלה

א. פגישת ראש הממשלה עם הנשיא בוש, בהנחה שתיערך לקראת אמצע 1990, תתקיים כתום 13 חודש מפגישתם הקודמת, ובתוך נסיבות מיוחדות החורגות מההקשר הישראלי-ערבי והבילטרלי הרגיל, בגלל נוכחות ארה"ב במפרץ.

ב. המתחים ביחסי ארה"ב-ישראל בשנה האחרונה נבעו מטעמים אחדים, שאמנה לפי סדרם הכרונולוגי ולא בהכרח לפי חשיבותם:

1. גישה בסיסית של הממשלה הנוכחית שהיתה "צוננת" כלפי ישראל כמעט מלכתחילה, חרף מצע הנשיא במערכת הבחירות שכמעט לא היה כמוהו בעבר. הגישה נבעה, אולי, מהיעדר יחס מיוחד לישראל אצל בוש שלא כקודמו, ומגישה דומה של מזכיר המדינה בייקר (שנמנע, גם בעבר וגם מאז מונה, מביקור בארץ); וכן מאכזבתם מן "הקול היהודי" בבחירות לנשיאות (הגם שבוש קיבל מימון נדיב מיהודים). אין ישראל נתפסת אצל שני אלה באותן "משבצות" שנתפסה בהן אצל קודמיהם המידיים כבעלת-ברית קרובה, אם גם בעייתית במידה מסוימת, וכפי שציין איש חד-עין בווינגטון, אין כלפינו לא "לב חם" ולא "מוח חם". הדבר החמיר כמובן עם ההפשרה הבין-גושית. הממשל הנוכחי מלכתחילה - כפי שמציין אחד מאנשיו - לא רצה "להשקיע" בישראל, אך קיווה לקטוף את פירות קודמו, איכזב ונתאכזב.

2. "טרוניה" אישית כביכול של הנשיא נגד ראש הממשלה המתמקדת בטענת ה"הבטחה" בנושא ההתנחלויות. למרבה הצער חשובות לענייננו לא העובדות כהוייתן, שבהן טועה הנשיא, אלא הפרספציה שיצר בממשל: והמשמעות היא, כי אדם כמותו, הרואה את היחסים הבינלאומיים במידה רבה במשקפיים "אישיים", ומוודד לא אחת את יחסיו עם מדינות על-פי יחסיו עם ראשיהן, יצר ריחוק בינו לבין ראש הממשלה.

3. הפסקתו של הטיפול בתהליך השלום החל מנפילת ממשלת האחדות במארס 1990, לאחר השקעת מאמץ של חודשים אחדים על-ידי בייקר, וראיית גישתו של ראש הממשלה על-ידי הממשל כגורם לכך. לכך יש המוסיפים טענה של "שינוי איכותי" בישראל שאינה שומרת, כביכול, די על זכויות האדם של ערביי יו"ש ועזה וכדומה.

4. שיקולי הקואליציה במפרץ, שהיא בשעה זו ערך עליון אצל בוש, הרואה אותה כמפתח להצלחתו בפתרון המשבר אם בלחץ פוליטי-צבאי ואם במלחמה, ושכל שיקול אחר משועבד לה (הצלחתו בפתרון המשבר פירושה מן הסתם נצחונו בבחירות 1992, חרף ירידה בפופולריות מטעמים פנימיים - מיסוי בניגוד להבטחות ועוד; כשלונו עלול להקטין מאוד את סיכויי נצחונו, אם יימצא מועמד טוב במפלגה היריבה). דבר זה מסביר כמובן את התנהגות ארה"ב במכלול היחסים אתנו בחודשים אלה ("פרופיל נמוך", "אי תיאום", והצעדים בפרשת הר הבית).

ג. העולה במקובץ מן האמור הוא אי-נחת המוקרנת ממעל, מחוגו של הנשיא עצמו; והגם שבפנטגון (לרבות צ'ייני) ובדרגי העבודה בו, ואולי גם בדרגי עבודה במקומות אחרים אין פגיעה מיידית בעניינינו, יש בכל מקום, בשיחות פרטיות, תחושה ברורה שהדרגים השונים "קוראים את האותות" ממעל, כשם שבימי הממשל הקודם קראו אותם בכיוון אחד.

ד. לפני שאבוא לנושאים אחדים הקשורים בביקור ראש הממשלה עצמו, וכן בנושא "הבוקר שלאחר" משבר המפרץ, שבוודאי יהיה חלק מן השיחה עם הנשיא, עלי לציין כי התקופה האחרונה הניעה במידה מסוימת את מוטלת היחסים עם ארה"ב באורח המדגיש נוסחות: בעבר, עד שנות השמונים, היינו מתארים את יחסינו עם ארה"ב כמבוססים בראש וראשונה על שותפות ערכית; תמיכה מעצמה דמוקרטית גדולה בדמוקרטיה קטנה שקמה מאפר השואה וההיסטוריה היהודית העגומה, והמצויה באיזור שערכיו הבסיסיים שונים לחלוטין. בשנות השמונים, הוספנו את השותפות האסטרטגית. זו קיימת מ-1983, וגם מוסדה ב-1988, אך חשוב שלא נהיה תלויים בפרספציה בחסדי ראית האינטרסים האמריקניים על-ידי הממשל בכל תקופה נתונה. הדבר חשוב גם ליחסינו עם הקונגרס והציבור היהודי. אני מציין זאת מבלי לפגוע בחשיבות הקירבה האסטרטגית, שאני מעריך ומקווה שעוד תוכח גם בהקשר המשבר הנוכחי, אלא כיוון שרתחום הערכי מיחד אותנו משכנותינו; בנוסף - לא אנו קובעים את הניואנסים האסטרטגיים בגישת ארה"ב, ובוודאי אל לנו לסמוך אך ורק על אינטרסים, שבטיבם הם משתנים. עזרתה של ארה"ב לנו חיונית; אך שיקוליה אינם בהכרח שיקולינו, והתחלטות, לטוב או למוטב, יהיו בסופו של דבר שלנו.

ה. 1. ממה שקלטתי בארה"ב לאחרונה הצטיירה בעיני - אלא אם כן אנו ניצבים בפני הטעיה מודיעינית - תמונה של מבוכה ואי בהירות, בממשל, בקונגרס, בציבור. הפן הציבורי ידוע ברבים: הנשיא מדבר במונחים תקיפים המשדרים לכאורה מסר מלחמתי, אך נתקל בביקורת קונגרסיונלית וציבורית, שעיקרה, מלבד מאבקי כוח, החשש הטראומטי מאבידות כבודות נוסח ויטנאם במלחמה שאין צדקתה ברורה לכל: האם כוונת, נסיכות נפט מושחתת, ראויה לכך שחייילים אמריקנים יפלו למענה? האם הנפט עצמו ראוי לכך (וכמובן הממשל מכחיש שהנפט הוא יסוד מרכזי במהלכיו), ובייחוד כאשר אין עליה במחירי נפט ואין תורים בתחנות הדלק או שמא המדובר בתוקפנות נוסח היטלר, המצדיקה מלחמה (ומספרים כי הנשיא קורא ספרים על שנות השלושים המחזקים דעה זו בקרבו)? לאחרונה הוסיף הנשיא את הנימוק של האיום הגרעיני העיראקי הפוטנציאלי,

נימוק שלא עשה בו שימוש לפני כן, ויועציו הבכירים חזרו על כך כגורם שאולי ישכנע את דעת הקהל. אנשים שעמם שוחחתי בממשל ארה"ב קראו לכאורה בצורות שונות את התמונה העתידה. רובם צפו מלחמה במחצית ראשונה של ינואר, מתוך שקלול האלמנטים של ביקור הנשיא במפרץ עתה, סיום החלטות מועבי"ט, השלמת התגבור הצבאי, אי רצון למלחמה וקרבתו ("שקי גויות") ערב חג המולד - ותחילת המלחמה לפני כינוס הקונגרס בינואר. אחרים טענו שלא תהיה מלחמה כלל, והאמריקנים יסתפקו בנסיגה של צדאם מכווית בעיקרה, גם אם ישולס לו מחיר בשדות הנפט וכדומה. לכך נוסף הפולמוס הפנימי בארה"ב בשאלות המשפטיות, המסתירות שאלות מהותיות, בעניין הסמכות להכריז מלחמה וכל הכרוך בה; צל ויטנאם פרוש על כל אלה.

2. במישור הישראלי, הניתוח היה לא כולו חיובי:

א. דומה שאנו נתפסים לעתים בעיני הנשיא, כפי שעלה משיחותיו עם יהודים, כבעיה לקואליציה, שהיא כיום הנושא הקדוש מכל; שלא כבתקופה שלאחר לבנון אין הנשיא וחבורתו רואים אותנו כנכס חשוב; הם מעדיפים, וכמה אנשים בווישינגטון דיברו על כך בשפה רפה, שנניח להם לעסוק בשעת הצורך גם בעניינינו שלנו, קרי אם נותקף - שנאפשר לארה"ב לספל ולא נמרד להגיב. דרגי הביניים מבינים אמנם שהבטחה כזאת לא תיתכן (תשובתנו היא, שאנו מביאים בחשבון את שיקולי ארה"ב, אך ההחלטה בדבר הגנתנו תהיה שלנו, וכמובן ככל שיחסי האמון עם ארה"ב יהיו טובים יותר, תהיה משמעות רבה יותר בהחלטותינו לעמדת ארה"ב).

ב. אמנם יש בקרב האמריקנים המבינים את הצורך בזיקה לישראל, שהיא - בניגוד לחלק ניכר משותפות הקואליציה - בעלת-ברית יציבת שלטון ומחויבת לערכי עולם חופשי; אלה סבורים כי יש צורך בהסדרים טובים יותר לשעת חרום עמנו (קשר, רפואה וכו'), ואולי בהשפעתם חל שינוי קל לטובה. ואולם, לא זו דעת הכל.

ג. לשמחתנו, יש לנו בסיס איתן למדי בקונגרס עד כה (שמעתי שלמועמדים רפובליקנים במירוץ האחרון הומלץ לבקר את מדיניות הממשל בעניין ישראל, כדי לא לאבד תמיכה). הדבר בא לביטוי מרשים למדי בחקיקת תקציב הפנטגון לאחרונה (כמובן עלינו להודות גם לגורמי ממשל על עזרתם בפעולות ליישום הדברים).

1. א. באשר לתכנית ראש הממשלה בביקורו בווישינגטון: על המסגרת לכלול, גם אם הביקור הוא ליום או שניים, מלבד פגישה עם הנשיא (ראה להלן) גם פגישה עם בייקר (מטבע הדברים), צ'יני (גם כאות הוקרה לחלקו החיובי בתקופה האחרונה), אולי גם סגן הנשיא המגלה ידידות, וכמובן פגישות אחדות בקונגרס.

ב. באשר לפגישה המרכזית עם הנשיא: בעבר צלחו הפגישות שהוכנו כדבעי ופחות צלחו אלה שלא הוכנו כדבעי. הכנה פירושה מו"מ מסוים מראש עם הממשל בשניים: (1) נושאים לשיחה; (2) ההודעה לאחריה. לא רצוי לנו להיקלע למצב שבו הנשיא "מטיף" לישראל ואחר כך מפרסם זאת.

ג. המתכונת בעבר היתה אצל הנשיא תחילת פגישה קצרה בחדרו הפרטי ("הסגלגל") שפעם אחת (אפריל 1989) נחלקה לפגישה בהשתתפות רשמיים ופגישה קצרה בארבע עיניים, ואחר כך פגישה מורחבת בחדר הקבינט. פעם אחת (אפריל 1989) היתה אחר כך א"ע וכן היה ביקור בחברת הנשיא במוזיאון בווינגטון.

ד. דומני שהפעם יש לחתור למפגש שלא יהיה במתכונת זה של נובמבר 1989. יש צורך לאפשר לראש הממשלה ולנשיא לשהות יחד זמן ממושך יותר באופן לא פורמלי. הרצוי היה במתכונת כמו מפגש "באור צח" בקמפ דייד. אם הדבר אינו אפשרי כרגע, וכנראה כך, מוצע שתהיה פגישה יחסית ממושכת ביחידות, ובנוסף ארוחת צהריים מצומצמת או כזאת שבה ישבו הנשיא וראש הממשלה זה ליד זה, כדי לאפשר שיחה שקטה.

ז. באשר לתוכן הפגישה עם הנשיא:

(1) עלינו להשתדל שהפגישה תהיה על-פי סדר יום מוסכם ורצוי לנו. הנושא שבמרכז מחשבתו של הנשיא הוא משבר המפרץ, ולא פחות תהליך השלום, שבוודאי הבטיח למדינות הערביות להתמיד בו, גם אם איננו קושר בינו ובין משבר המפרץ; לנו יש עניין בנושא העליה וקליטתה וסיוע ארה"ב לכך. מרחף גם עניין עיסקת הנשק הסעודית. כל אלה משתלבים יחד בנושא שהועלה גם בסוף שיחות "גאות", קרי "הבוקר שלמחרת" משבר המפרץ. חשוב שהזמן יאפשר עיסוק בכל אלה. ההנחה היא שגם לנשיא דומה שיש עניין-מה בשיפור היחסים, גם משיקולים פנימיים בארה"ב ("המייל הנוסף" שהזכיר בשיחה עם היהודים).

(2) נדמה לי, ואינני אומר זאת בקלות ראש, שרצוי לראש הממשלה לנקוט גישה שיש בה נינוחות תקיפה, דהיינו:

(א) משבר עיראק -

(א) נהגנו לפי בקשת ארה"ב, שתאמה גם את האינטרס שלנו, במה שקרוי "פרופיל נמוך". אין לנו כל עניין במעורבות מלחמתית. אם נותקף על-ידי עיראק נגן על עצמנו, לפי שיקולינו. מובן כי ככל שהקשר בינינו לבין ארה"ב יהיה טוב ואמין יותר, כך יהיה מקום רב יותר למשאלות ארה"ב כלפינו. בנוסף, נשמח להיענות לבקשות הגיוניות של ארה"ב, אם יהיו כאלה, לסיוע בקשר למשבר.

(ב) איננו מייעצים לארה"ב כיצד על המשבר להסתיים, אך ברור לנו שצדאם חוסיין מהוה סכנה לשלום העולם ובמיוחד האיזור, הן בגלל הנשק הלא-קונבנציונלי, הן בגלל עברו כמי שלא היסס להשליך את עמו למלחמה עקובה מדם בת 8 שנים (שלבסוף - אגב - ויתר על הישגיה, ככל שהיו, במחי פה). הוא גם לא היסס - ראשון מאז מלחמת-העולם הראשונה - להשתמש בנשק לא-קונבנציונלי, נגד הכורדים. אם יסתיים המשבר בצורה שתאפשר לו "להכריז נצחון" כזה או אחר - עגומה תהיה תמונת האיזור. הדברים אמורים לא רק לגבי כוויט, אלא לגבי מכלול החימוש העיראקי, ובמיוחד הלא-קונבנציונלי, לרבות התכניות הגרעיניות.

(ג) אנו מאמינים כי הסדרי קשר מבצעיים טובים עמנו יאפשרו לארה"ב ולנו לתפקד היטב יותר בשעת הצורך.

(3) באשר לתהליך השלום: יוזמתנו מחאי 1989 בעינה. הסיבה לאי הצלחת היוזמה עד כה היתה נעוצה בנסיון להכניס את אש"פ בצורה זו או אחרת למו"מ, דבר שמבחינתנו איננו קביל, ולערב את נושא ירושלים. אנו מעוניינים בחידוש היוזמה עם ערביי יו"ש ועזה, בלי להתעלם מן הקשיים (יש להסב תשומת לב לנושא הרציחות הפנימיות בין ערביי יו"ש ועזה, ורצוי שיוכן לקראת זאת ראש הממשלה נייר מחצה בעניינן). בעניין אש"פ - חלקו השליכי במשבר הוכיח לנו מחדש את הידוע מכבר, ואל נא תשגה ארה"ב במחשבות לחדש את ה"רומן אתו". יש עם זאת לצרף מאמץ אמריקני מול מדינות ערב השכנות, שלא נעשה די הצורך בסיבוב הקודם.

(4) כרקע לעצמנו יש לזכור: מדינות ערב, מצרים ובצורה שונה סוריה הן עכשיו מקורבות ארה"ב; מצרים היא החביבה התורנית, שזכתה מן ההפקר העיראקי בשמיטת חובות מסיבית ועוד. סוריה, חרף מעורבותה בטרור ובסמים, היא שותפת בקואליציה (שאליה באה נוכח אכזבתה מבריה"מ ושנאתה לעיראק גם יחד) וארה"ב נוהגת לפי הכלל "אויב אויבי הוא ידידי". ארה"ב, בזכרונה הקצר ובנאיביותה הארוכה, חוזרת על שגיאות ראשית שנות השמונים כלפי עיראק; אז היתה איראן האויב הנורא, וטיפחו את עיראק כנגדה. התוצאה ידועה. אין מנוס ממלים כדרבנות באשר לסוריה, כולל מידע מודיעיני חדש ככל שישנו.

(5) מוצע איפוא כי ראש הממשלה יזכיר, בלי חשש, כי בסופו של דבר אף אחת מבעלות-הברית הלכו איננה בעלת-ברית של ארה"ב כמותנו, מדינה יחידה באיזור שאין בה תנועה אנטי-אמריקנית, והדבר עוד עשוי להיות מוכח בעליל ביום פקודה. דימוי ההתרחקות האמריקנית מאתנו מפתיע אולי אפילו את הערבים, השמחים לו. עם זאת, ההתקרבות בין ארה"ב למדינות ערב יכולה לשמש מנוף, אם ירצו בכך הערבים, לקיום מגעים בין ישראל לבינם. אין ללכת בשלב זה בגדולות, אלא להתרכז באפשרות למגעים שקטים לבדיקת ההזדמנויות ככל שישנו לדיאלוג עם מדינות ערב השכנות, גם אם הסיכוי לפריצת-דרך מועט. כאמור, אין לדעתי גם חשש לומר לאמריקנים, כפי שאמר אמריקני בכיר אחד באוזני, שאל להם להיות "קתולים מן האפיפיור" בחשש לחטא הנורא של "הצטלמות אתנו". הערבים לא יתרגשו מקרבה עמנו כל עיקר, אלא אם ירטנו כך או אחרת. יש מקום להזכיר גם את ירדן, שמדיניותנו כלפיה בהקשר המשבר הוצהרה פומבית, ובהתנהגותה גילתה היא עצמה את בעייתיותו של העולם שמסביבנו כלפי ארה"ב, שהוא משענת "חולות נודדים"; תמול-שלוש היה המלך ירדן גדול לבוש ולארה"ב, והיכן הוא היום. לבנון היא סוגיה לעצמה: אנו עוקבים בקפידה אחר ההשתלטות הסורית ולנו "קוים אדומים" משלנו.

(6) עניינה המרכזי של מדינת ישראל הוא בעליה ובקליטתה. מוצע כי ראש הממשלה יתאר את נס העליה במונחים היסטוריים ואנושיים, ויזמין את בוש ובייקר לראותו בעיניהם; זהו סיפור אנושי למופת, העשוי לדבר אל לבו של בוש, והוא אינו "מכוסה" רבות בתקשורת ארה"ב. יש מקום להדגישו, אם גם תוך תיאור הבעיות הקשות של שיכון ותעסוקה ללא כחל ושרק. כאן יש כמובן מקום לסיוע אמריקני תוך השנה הקרובה לערבויות נכבדות למלוות;



יהא בכך משום שירות גדול, ולא יקר מבחינת ארה"ב, לקליטת העלייה. כאן ראוי להדגיש לרקע, כי את הערבויות הללו יש לקבל תוך השנה הקרובה, שכן בשנות התקציב שלאחריה, כפי שהוסבר לנו, יתוקצבו ערבויות מסוג זה לפי החוק בתקציב ממשלת ארה"ב, והדבר כמובן יקשה להשיגן.

(7) עיסקת הנשק הסעודית הענקית (שלב ב'). נושא זה עלול להוות בחודשים הקרובים סלע מחלוקת גדול בין ישראל ותומכיה בארה"ב לבין הממשל. אין ספק קל שבקלים כי העיסקה אינה נחוצה לסעודיה בטחונית, ואין בידה לעשות שימוש בכל הנשק המתוחכם שתרכוש, וכמובן אין לכך קשר למשבר. ואולם, ארה"ב דוחפת את המכירה מטעם כפול: פוליטי ("איתות תמיכה") וכלכלי (תעשייה בטחונית). לנו אין אפשרות להתמודד כלכלית עם עיסקה בסדר-גודל כזה. ידידנו בארה"ב תוהים באשר לעמדת ישראל, לא במהות אלא בצורת המאבק ובמטרותיו. הנשיא מצדו כבר נקט לשון, שפעילים יהודים שפגשוהו ראו כאיום, "לצאת לעם האמריקני" אם ישראל תיאבק בעיסקה. שר הבטחון מדבר על "איזון", כלומר של ישראל יוענקו מרכיבים מאזנים, כפי שהושג במידה מסוימת בשלב א' של העיסקה. השאלה שלפנינו, וביקור ראש הממשלה, בין אם נרצה בין אם לאו, יהיה ציון-דרך בנושא זה, היא כיצד להיאבק. לדעתי בשלב זה על ראש הממשלה להישאר במישור העקרוני; לדבר בשיחות נגד העיסקה, גם אם דעת הנשיא אחרת, תוך הדגשת כל הנימוקים, ומבחינתנו בעיקר נוכח החשש לסטטושו הגמור, עד כדי אבדן, של ה"יתרון האיכותי" שהיה יסוד מוסד בהתחייבויות ארה"ב כלפינו עוד מאמצע שנות השבעים. לנשיא לא יהא נוח להיראות כנותן יד להפרת הבטחות, מה גם שבטחון ישראל מוצג על-ידי הממשל כבלתי נתון לערעור גם כשיש ויכוח בנושאי תהליך השלום. המכלול של סיעוני ראש הממשלה - בשילוב שבין נושא זה לצרכינו בתחום העלייה, הנמנים במיליארדים רבים - עשוי להניב תוצאות באחד התחומים. לא הייתי נכנס בשלב זה מעבר למישור העקרוני התקיף; המלצתי היא גם לומר לנשיא בגילוי לב שקט, כי לא נוכל להסתיר את דאגתנו בתחום העיסקה הסעודית. אין זה משום רצון לפגוע במאמץ האמריקני במפרץ, שאנו משתדלים להתחשב בו ככל יכולתנו, אלא מתוך הכורח.

(8) כאן המקום להתייחס ל"בוקר שלמחרת" המשבר במפרץ. אנו שומעים ממקורות שונים כי ארה"ב, וכמותה הקהיליה האירופית, בדרגי עבודה בכירים, עוסקות בחשיבה בנושא זה. גם ריצ'ארד קלארק, עוזר מזכיר המדינה לעניינים מדיניים-צבאיים, העלה זאת בשיחת הסיכום המצומצמת של מפגש "גאות" ב-8 בחודש זה. מובן כי כיום קשה מאוד להידרש לכך ספציפית, הואיל והנעלם הגדול הוא עצם הפתרון למשבר - צבאי או דיפלומטי, ובאילו וריאציות. בכל מקרה, עשויים התרחישים לעתיד, שעתה יש להסתפק בהתייחסות אליהם במשיחות-מכלול גדולות, לכלול:

(א) נסיון להסדרי בטחון אזוריים שינטרלו, בין השאר, את כוחה הצבאי של עיראק, לרבות הלא-קונבנציונלי. נוכחות ארה"ב באזור מן הסתם תימשך, גם בלי הסדרים פורמליים (יש מדברים על "דגם אסיאן" כאפשרי לעתיד במזה"ת). "מחויבות נמשכת" אמריקנית עשויה לכלול סיוע צבאי ואימונים, אולי יותר נוכחות ימית ופחות נוכחות ביבשה.

(ב) האמריקנים מרבים לדבר על האמנה לאיסור נשק כימי ומקוים כי ישראל תצטרף אליה, והשאלה היא של התרנגולת והביצה, שכן הצטרפות יכולה להיות רק על יסוד יכולת פיקוח מצדנו במדינות ערב, ואת זאת מבינים גם האמריקנים; כלומר, אין זו מבחינתנו שאלה "אקדמית" אלא מעשית.

(ג) קידום תהליך השלום. האמריקנים מן הסתם מבטיחים לבעלות-בריתם כי יפעלו נמרצות בכיוון זה, והמשמעות לגבינו ברורה. כאן יודע מבחינת ארה"ב תפקיד כמובן למצרים, אך ינסו למשוך את סוריה. עלינו לקוות שלא יעלה עניין הועידה הבינלאומית (לא הזכרנו את ברה"מ, שחולשתה הפנימית החלישה את מעמדה ותביעותיה). אם יעלה - עמדתנו ידועה. האמריקנים גם עלולים להעלות משאלות באשר למינהל יו"ש ועזה ("מחוות").

(ד) עניינים אזוריים כמו מים יעלו בהמשך לדיון.

(ה) חלק מן הנושאים מותנה במידה רבה בתהליכי דמוקרטיזציה באזור, שיש ספק באשר לסיכוייהם.

לדעתי בנושא זה ("הבוקר שלמחרת") יוכל ראש הממשלה להציע התיעצויות ישראליות-אמריקניות, שאפשר להתחילן בביקור רוס ולהמשיכן בפורומים שייקבעו אחר כך.

(9) נושאים העולים תדיר ויתכן שיועלו גם הפעם הם ענייני זכויות-אדם ביו"ש ועזה וענייני דרא"פ.

(10) רצוי לכדוק עם הממשל את רשימת הנושאים מראש, כדי שלא להיות מופתעים.

(11) מצדנו רצוי להעלות את נושא הגידול בתופעות האנטישמיות בעולם, המדאיג כידוע מאוד ושגם האמריקנים מודעים לו (הנשיא התייחס אליו בנאומו "על מצב האומה" בראשית שנה זו וגם הזכיר זאת בוועידה האירופית ב-19.11.90).

במה היינו רוצים לצאת מן הביקור? ח.

באמות מידה צנועות ניתן לחשוב, בין השאר, על אלה:

1. שיפור חזותי של היחסים בין הנשיא לראש הממשלה, כך שיהא לכך ביטוי ציבורי.

2. דימוי, החשוב דווקא בתקופה זו של "קואליציה" אמריקנית-מז"תית שאנו נעדרים ממנה, ובמבט צופה פני עתיד, של קירבה ישראלית-אמריקנית.

3. גילוי סולידריות בנושא משבר המפרץ.
4. גילוי הבנה פומבית אמריקנית לצורכי קליטת העליה, שיתורגם בעתיד למונחי ערבויות.
5. מצדנו, ציפיה אמריקנית לחחויבות לקידום תהליך השלום, בלא זיקה לנושא המפרץ.
6. דיפלומטית יש לקוות להבנה אמריקנית טובה יותר לבעיותינו, כולל בעניין עיסקת הנשק עם סעודיה.

ב ב ר כ ה,

אליקים רובינשטיין

העתיק: מנכ"ל משרד ראש הממשלה ✓

זמן הפצה 9:36

ממודרד ממודרד ממודרד

למסותם בלבד

בחול -- 07:44 4 דצמ 90

אם = מזכיר לרוהימ/האיל ע, נבו (באמצעות צופן המוסד) -- בחול

מאת = לשכת ראש המוסד/י. הסל

סודי ביותר -- 4108

לטל =

להלן מברק מהשגריר להעברה לראש הממשלה

להלן מנציגנו בוושינגטון מברק השגריר להעברה.

אל : ראש הממשלה, שר החוץ - ה.ר.ב.

מאת: השגריר, וושינגטון

ביסור רהימי.

1. שיחת רהימי עם הנשיא בוש תהווה הזדמנות עבור שתי הסדירות לכנות

ליצור, בנסיבות החדשות מכנה מטותם והכנה במספר תחומים, כמו-אג כג

אישי בין הנשיא לבין רהימי.

למראת הביסור אנו פועלים ישירות ובעקיפין כלפי הכית הלבן ומחדד להכין

פגישה שני האישים, היום (3/12) נמגשתי ארוכות וביחידות עם דניס רוס,

שתבטיח לעדכן בתאמו את ביסור ואיגלברגר כדי שיעלו הדברים עם הנשיא.

אני מקווה להיפגש השבוע גם עם סוסרומט,

במקביל, אישים יהודיים מעבירים מסר דומה ~~לדניס רוס~~ להלן.

2. מטרת הפגישה, לדעתי, צריכה להיות:

א. שיפור האווירה.

ב. יצירת בסיס להיסופי דעות ועדכון בעת נושאים כמו המצב במפרץ והתחסי

המדיני נוסח אגירה בינלאומית שונה בעידן שאחרי המלחמה הקרה והמפתח סול

איזון התקפנות העיראקית, נראה לי, שעדי להגשים מטרת אלה, חשוב שבאמצ

בפגישה זו עם הנשיא גישה בתוחה, CONFIDING הנותנת אימוץ בנשיא

ומנהיגותו.

3. ביחס למטרות לעיל מציע, טרהימי יפתח דבריו בהערות בנשיא עם

מנהיגותו בתקופת מכתב זו, גיבוש הסואליציה הסינכרונית נגד תוספת

צדאי חוסייין ותודה על תמיכתו בישראל וסיועו הנמשך לישראל במטרה

החשובה בסל, איחוד עם ישראל בסולדתו - עליית יהודי ארגומיה ובריהימי -

נושאים שכידוע פרובים במיוחד לכינו של הנשיא.

רצוי גם להזכיר וכהודות על הערבות לדיוור (ולחזור על מחויבותנו בזה

מכתב שחל לוי למזכיר בייקר ) זה - DRAWDOWN

דניס רוס ציינ, שיהא בכך להטות אגירה מובה על הפגישה ולתרום ליהסי

בין רהימי והנשיא, עוד מציע, שבנושא עיראק, יהא רהימי מנוהד

בפרטים מודיעיניים על עיראק שעשויים לענין הנשיא.

Handwritten notes in red and black ink at the top left, including a circled number 8 and some illegible text.

Handwritten note in red ink: "לא ידוע" (Unknown).

Handwritten notes in the top right corner, possibly including a date or reference number.

Handwritten notes on the right side of the page, possibly a signature or initials.

Main body of text at the top of the page, appearing to be a header or introductory paragraph.

Main body of text in the middle section, consisting of several paragraphs of dense, mostly illegible text.

Main body of text at the bottom of the page, appearing to be a concluding paragraph or footer.

4. בנושא היחסים האישיים הציע רוס שרהימי יאמר לנשיא (בחכם בארבע עיניים, שידוע לו שהיו בעבר אי-הבנות וכי אנו עושים כמיטת יכולתנו שהדברים לא יחזרו על עצמם.

רוס הוסיף, שאנו יודעים שהנשיא היה תחת הרושם שחלק מהדברים שאמרנו לו לא היו מדויקים ומציע שבעיותי מתאים יאמר רהימי שיש לו היתה הכוונה.

5. עוד בנושא המפרצ, מעבר להסעת תמיכתנו בנחישות הנשיא ומנהיגותו, מוצע שרהימי יאמר לנשיא שתמיכת ישראל אינה מסוייגת ותעמוד לצד ארהב בכל עת.

רעיון אותו העליתי בשיחה עם ס/הנשיא לחכם עמם נסיוננו בלוחמת מדבר, מצא אוזן טובה בחוגו של ס/הנשיא ואם רוס גילה בו עניין, בעמדות שיהיה יאותי האחרונות, מוצע אם לבוא עם הצעות ספציפיות בתחום הרבואה וסיוע רפואי שנוכל להושיט להם.

6. רוס גם הציע, שאם הנשיא ישאל את רהימי כיצד תגיב ישראל אם תותכפ עי עיראק וישתמע משאלתו שמצפה שיש נגיב, שאנו-אז יאמר רהימי

שישראל צריכה **"TO LOOK AFTER ITS OWN SECURITY WITH ALL MEANS"**.

הוסיף גם, שהנשיא עשוי לרמוז, שמבסטיב שנודיעם מראש,

7. תחליט השלום, מוצע שרהימי יביע מחוייבותו לביטחון השלום שלנו ויצייג רצוננו להמשיכ בתהליכ בגמר משם המפרצ וכן שביעות רצוננו מההמשכ הצפוי של המגעים בין שתי המדינות (ביסורו של רוס). מוצע להוסיף, בהסדר זה, שיציאה של ארהב מהסכסוכ במפרצ וידה על העליונה, תתרום לאפשרות למידום התהליכ ופרוב מדינות ערב למעגל השלום (כפי שבקשנו ביזמת השלום שלנו).

8. כגישת רהימי עם הנשיא תתסיימ ערב בואו של שחת עיראק לסאנ, תהא זו הזדמנות להדגיש יהעדר הלינסגייי כפי שמציינים הנשיא ודובריו מהתבטאויותיהם.

9. אשר לאפשרות של מעורבות כלשהי של האומ במססוכ מאזורנו, מוצע לציין וברמז, שבישראל מייחסים חשיבות ליכולתנו

**"TO RELY ON THE U.S"**

ברור, המשכ הדיוג במועכטי בנושא הר-הכית ישפיע על נוסח הדרינו בנושא.

10. מוצע גם כיחד פרט בדברי רהימי לתאגרים בפניהם ליצבת ישראל הנ נוסח המשבר במפרצ והנ נוסח גלי העליה ארצה.

אין מסומ, לדעתי, להתייחס מפורשות לעסקה הסעודית, אך ראוי לומר, שהמשבר במפרצ יוצר מרוצ חימוש ומעמיד בפני ישראל אתגרים ומשיימ חרימים סבעבר. בנושא העלייה מוצע לחלס עם הנשיא, תוכ שימוש בנתונים סיפורים חיים, עצמת החוויה ומחד, להודות על הסיוע שהושיטה ארהב בפתחת השערים (והערבויות) ופציין מאידכ, גודל האתגר והצרכים, לא רצוי שנכנס לפרטים או מספרים פיהס לכהשוותינו.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Second paragraph of faint, illegible text.

Third paragraph of faint, illegible text.

**REDACTED SECTION**

Fourth paragraph of faint, illegible text.

Fifth paragraph of faint, illegible text.

**REDACTED SECTION**

Sixth paragraph of faint, illegible text at the bottom of the page.

11. עיבר המצטי לסיכום. להתמסד בפגישה במאחד ובמשותף בין שתי המדינות  
ולתיכנע מנושאי מחלוקת בעבר או אי-הסכמות הנוהה.  
כס ניתן להזכיר בין הנושאים המאחדים; סדר, האיזון העיראקי,  
אסמל הנסק הכלל סונכנציונלי שברשותה והשפעת צדאם הוסיין על  
המרוז הערבי וכיצונות איסלמית ומאידם, התגרים בפניהם  
גיבנה ישראל בסידום תהליכ השלום והסימד האנושי שבעליית יהודי  
בריהמי וסליטמם בארץ.

שובל.

גמר צטט

סססס



THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY

100 EAST SOUTH EAST STREET, CHICAGO, ILL. 60607

TEL. 733-7300

UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

500 N. LAKE STREET, CHICAGO, ILL. 60611

TEL. 733-8800

UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

500 N. LAKE STREET, CHICAGO, ILL. 60611

TEL. 733-8800

UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

500 N. LAKE STREET, CHICAGO, ILL. 60611

TEL. 733-8800

UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

500 N. LAKE STREET, CHICAGO, ILL. 60611

TEL. 733-8800

UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

500 N. LAKE STREET, CHICAGO, ILL. 60611

TEL. 733-8800

UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

500 N. LAKE STREET, CHICAGO, ILL. 60611

2000  
10/10/00



י"ז בכסלו התשנ"א  
4 דצמבר, 1990  
פ13609

יהודי ברה"מ: נקודות לדאש הממשלה לנסיעה לארה"ב

עליה וקליטה

1. מדינת ישראל נמצאת בעצומו של תהליך הסטורי של עליה מאסיבית מברה"מ, המעמיד אותה בשעתה הגדולה והקשה גם יחד. מחד-גיסא, עליה זו התאפשרה בעודדנו ובמעורבתנו האינטנסיבית, אך מאידך-גיסא, אנו נוטלים על עצמנו נטל של מכסת עולים בלתי-מוגבלת, אשר שום מדינה אחרת לא היתה מוכנה לקבל. קליטת מאות אלפי יהודים, המגדילה את אוכלוסייתה של ישראל בעשרות אחוזים, מוסיפה אתגרים למדינה קטנה בעלת משק מוגבל והשרויה בבעיות בטחוניות שוטפות.
2. מינואר עד נובמבר 1990 קלטה ישראל כ- 150,000 עולים מברה"מ, ובשנה הבאה נערכת ישראל לקלוט פי שניים בערך ממספר העולים שהגיעו מברה"מ השנה. כדי לעמוד בפני אתגר זה, מצפה ישראל ל:

- א. התחשבות הממשל האמריקני בצרכים הכלכליים של מדינת ישראל;
- ב. סיוע מירבי של יהדות התפוצות - קודש למאמץ הקליטה;
- ג. רכוז כל המאמצים לפתרונות בישראל, גם על חשבון פתרונות הגירה למדינות אחרות או תמיכה בפרויקטים אחרים.
3. משמעויות העליה הן, כי על ישראל להערך באופן אינטנסיבי לתגבור מערך הקליטה, כולל בנית דוור לעולים, יצירת מקומות תעסוקה והרחבת התשתית הכוללת.
4. מדינת ישראל התגייסה למסרת קליטת העליה, והציבור הישראלי בכל השכבות חורם את המירב מבחינה כלכלית, חברתית ומוסרית. ישראל מוכנה לעמוד בנטל, אך זקוקה לסיוע מירבי.
5. לארועים במפרץ א"י השפעה על היקף העליה מברה"מ.

היהודים בברה"מ

6. בקרב היהודים בברה"מ הלה התעוררות עצומה, כפונקציה של:
  - א. התנאים הקשים בברה"מ והמצב הכלכלי הירוד;
  - ב. חוסר האמון במשטר, אי-הודאות באשר לעתיד וחחוששת הסכנה;
  - ג. המודעות הלאומית-יהודית המתחדשת.

המדינות הסובייטיות

7. מנגד, המערכת הסובייטית אינה משלימה עם העליה המאסיבית, וניכר מאמץ הסברתי ואף אדמינסטרטיבי ממוקד להאטת תהליך העליה, ואולי אף לסיכולו - כאשר הבעיה המרכזית מבחינת הסובייטים הינה "בריחת המוחות".

אנטישמיות

8. היהודים בברה"מ עומדים בפני גל הולך וגואה של אנטישמיות עממית (GRASS-ROOTS ANTI-SEMITISM), אשר בחלק מהמקרים, נובע מהסתה מכוונת של הצבור הסובייטי - על רקע קרקע פוריה מהעבר הרחוק והקרוב של תעמולה אנטישמית. האנטישמיות הפוליטית נועדה בחלקה לחצרוכת פנימית של מחנות מסויימים (בעיקר המחנה ה"לאומני") בהתמודדות הפנימית בברה"מ.

המצב הפנים-סובייטי

9. ברה"מ מצויה על פרשת זדכים, על רקע מצוקה חברתית, כלכלית ופוליטית. כפועל יוצא מכך, אין להוציא מכלל אפשרות היווצרות משבר אקוטי העלול להתבטא - אף בטווח המידי:

א. בפרוק חלק ממרכיביה של ברה"מ במתכונתה הנוכחית;

ב. במלחמת אזרחים;

ג. לחילופין, בתקופה קשה של מהומות ומאבקי כח הריפים, ייתכן תוך נסיון של תפיסת שלטון בכח ע"י גורמים שונים.

ההשלכות על היהודים

10. בכל אחד מהתסריטים הללו, הראשונים להפגע עלולים להיות היהודים - אשר בעת מצוקה יהיו נתונים לדדיפות וחשופים לפגיעות פיזיות ו/או לשבוס אפשרי של תהליך העליה.

11. משום כך, חיוני להבטיח את המשך תהליך העליה בקצב מוגבר וללא לאות, הן כפתרון לסיכונים אפשריים והן במסגרת מאמץ להביא - מיידית - את היהודים לחוף-מבטחים.

12. במקביל, מן הראוי לנסות לסייע בבלימת תהליך הסחף בברה"מ ולחזק את מחנה גורבצ'וב - למען השדרתו והמשך המדיניות הנוכחית.

13. על רקע זה, ישראל מחמוזדת להבטחת המשך העליה, כולל:

א. ציפיה לטיסות ישירות בין ברה"מ לישראל.

ב. הפחתת הסחבת בתהליכים הביורוקרטיים, הכרוכים ביציאה מברה"מ.

ג. מניעת פתיחת אפיקי הגירה חדשים ליהודי ברה"מ.

14. מול ברה"מ יש מקום:

א. לתמיכה, כאמור, במשטרו של גורבצ'וב;

ב. להשעיית חיקון ג'קסון-ואניק, כצעד לחיזוקה של ברה"מ.

15. הצלחת העליה מברה"מ תובטח ע"י:

א. תמיכה כלכלית מוגברת למאמץ הקליטה בישראל;

ב. המנעות מיצירת זיקה כלשהי בין פתרון המצב המדיני במזה"ת לבין עצם הסיוע לקליטה.

16. ישראל רואה בהערכה רבה את שיתוף-הפעולה האמדיקני, המתבטא בין היתר באי הגדלת מכסות "פליט" ליהודי ברה"מ.

י"ז בכסלו התשנ"א  
4 דצמבר, 1990  
פ22

דקל ודכון נתונים  
יהודי ברה"מ והגירתם

נתוני עליה

1. במרוצת חודש נובמבר 1990, הגיעו ארצה 25,186 עולים מברה"מ - גידול של 23.9% בהשוואה לחודש אוקטובר, בו הגיעו ארצה 20,324 עולים מברה"מ. מגמת גידול עקבית זו נמשכת מאז חודש יוני ש.ז.
2. בסה"כ, מראשית השנה ועד סוף נובמבר הגיעו ארצה 147,246 עולים מברה"מ.
3. במרוצת חודש נובמבר 1990, הנציגות הישראלית במוסקבה הנפיקה 24,628 אשרות עליה - גידול של 14.1% בהשוואה לחודש אוקטובר, בו הונפקו 21,572 אשרות. בסה"כ, מראשית השנה המשלחת הישראלית הנפיקה 208,308 אשרות עליה.
4. כיום מערך רשויות ההגירה, המכס והתעבורה בצד הסובייטי מחד, והמערך הישראלי של כירטוס והנפקת האשרות לעולים מאידך, הגיעו לאיזון מספרי הדדי, לאחר שפל עונתי, שניתן להסבירו, בין היתר, בחגים יהודיים ובקשיי תעבורה עונתיים.
5. לפי שעה, יש התעוררות מסוימת בביקוש לדרישות (כאשר בחודש נובמבר חל גידול של כ-50% בדרישות שנשלחו מישראל לברה"מ בהשוואה לחודש אוקטובר), שמקורו, ככל הנראה, בלחץ הארועים במישור הפנים-סובייטי.
6. צפי העליה לשנת 1991 הינו בערך פי שניים ממספר העולים בש.ז.

מדיניות ההגירה של ברה"מ

7. נושא החתיקה העתידית של חוק הגירה קיבל לאחרונה דחיפות משמעותית מיוחדת בקרב ההנהגה הסובייטית, בעיקר בשל הזיקה שבין חקיקתו לבין השעיית תיקון ג'קסון-ואניק. כיום, אין להוציא מכלל אפשרות דחיה נוספת בקבלת החוק, וזאת, לנוכח המגמה בממשל האמריקני להשעיית התיקון בלא קשר לתחיקה הסובייטית.
8. להערכתנו, כל המחננה הפוליטיים בברה"מ כיום מאוחדים בדעה, כי הגירה יהודית וגרמנית מאסיבית, והיציאה ההמונית מברה"מ הצפויה לאחר קבלת החוק, מזיקות לברה"מ, בעיקר בשל שיקולי "בריחת מוחות". לפיכך, גם משיקולי פנים, ניתן לצפות לדחיה בחקיקה.
9. משמעותה של הדחיה בקבלת החוק היא המשך הסטטוס קוו ביחס למהגרים יהודיים לישראל, המהווים כיום למעלה מ- 50% מכלל המהגרים מברה"מ, ואשר עלולים להזחק לקרן זזית במסגרת גל ביקושים מאסיבי ליציאה מברה"מ, לפחות בשלב הראשון לאחר קבלת החוק.

אנטישמיות ומצב היהודים בברה"מ

10. בברה"מ כיום, ובעיקר ברפובליקה הסובייטית נמצא בשלבי התגבשות מחנה "לאומני" נרחב, המאחד בתוכו מגוון זרמים ותנועות, אשר המכנה המשותף לכולם הוא אידיאולוגיה ו/או דעות אנטישמיות.

11. נוכח הפיחות העקבי במעמדו של גורבצ'וב כיום, אין להוציא מכלל סבירות ברית פוליטית בינו לבין המחנה "הלאומני". ברית מסוג זה טומנת בחובה סכנת התעצמותם של הכוחות האנטישמיים מחד, וסכנת שיבוש תהליך הדמוקרטיזציה, תוך השלכות אפשריות על מצב יהודי ברה"מ ועלייתם, מאידך.
12. במקביל, ייתכן, כי המחנה ה"לאומני", הנהנה מתמיכה עממית, חמיכת צמרת הצבא, הק.ג.ב. וגורמי ממסד אחרים, עלול לעשות צעד כוחני לתפיסת השלטון, תוך התפרצות אלימות - בין השאר ביחס ליהודים ושיבוש תהליך העלייה.

#### ברה"מ - פנים

13. ברה"מ מצויה כיום בתהליך של התפוררות פוליטית, חברתית וכלכלית. המצב טומן בחובו סכנה לקיום המדינה ומרכיביה, מסכן את שלום תושביה, ובכללם, את היהודים.
14. עד כה גורבצ'וב הצליח לשמור על השלטון, והוא מנסה לדכא בידיו סמכויות יתר למניעת אבדן שליטה. בתוך כך, גורבצ'וב נקט לאחורונה בצעדים לשם השלטת סדר בתחומי פנים.
15. עקב המצב הכלכלי והפוליטי החמור. מתפתחת בקרב האוכלוסייה בברה"מ כמיהה ליד קשה, להשלטת החוק והסדר.

#### ברה"מ - חוץ

16. המערכת המתחזקת של המחנה הלאומני, הצובר כח, מגיבה בעוינות להתקרבותה של ברה"מ למערב. לא קביל עליה שיתוף הפעולה עם ארה"ב, במיוחד בנוגע לעתיד המפרץ.
17. אין להתעלם ממשקלם של האזורים המוסלמיים של ברה"מ (עם אוכלוסייה של כ- 35 מליון איש), אשר קרובים פיזית ואידיאולוגית לעולם הערבי, לרבות עיראק. האוכלוסייה באזורים אלה מוצאת שפה משותפת עם האגף הלאומני, כאשר המכנה המשותף ביניהם הינו התנגדות עזה למגמות מערביות ודמוקרטיות כאחד.
- התחזקות מגמה זו עלולה להרחיק את ברה"מ מהמערב - הן במדיניותה במשבר המפרץ, והן בסוגיות בין"ל אחדות.

### הגירה למערב

20. הוחלט כי בשנת התקציב האמריקנית 1991 (1.10.90 - 30.9.91) לא יחול שינוי במכסת ההגירה של יהודי ברה"מ לארה"ב במעמד "פליט" (כ- 40,000 נפש), (1) בהשוואה לשנה הקודמת. הוחלטה זו התקבלה על רקע אילוצים תקציביים ופוליטיים.
21. למרות הקונצנזוס הנוכחי בסוגיה אצל הגורמים האמריקניים המעורבים (הממשל, הקונגרס וה"ממסד" היהודי), עמדתם העתידית מותנית בתנאי הקליטה בישראל ו/או בהתפתחויות בברה"מ (ובעיקר על רקע המצב הפנימי המדרדר, המחוק מגמות אנטישמיות ומעלה חשש אף לסגירת שערי ברה"מ). כל שינוי זרמטי במצב עלול לגרום לחידוש ו/או להתעצמות הלחצים להרחבת מכסות הפליטים לארה"ב ליהודי ברה"מ. (2)
22. במקביל, בממשלת גרמניה מתגבשת החלטה לקלוט יהודים מברה"מ במסגרת מכסת הגירה שנתית (ככל הנראה בין 5,000 ל-10,000 לשנה).
23. הרחבת מכסות ההגירה לארה"ב ו/או פתיחת אפיקי הגירה חדשים למדינות מערביות עלולים ליצור תקדים מסוכן, אשר יפגע בשיעורי עליית יהודים מברה"מ לישראל. ישראל פועלת לשימור המצב הקיים (לחצי ביקוש להגירה מיידית מברה"מ אצל היהודים שם - מחד, ומכסות הגירה מצומצמות לארה"ב ולמדינות המערב - מאידך) ולהאצת תהליכי היציאה לישראל. כל אלה לשם הבטחת הגעת חלק הארי מפוטנציאל ההגירה היהודית בברה"מ - לישראל.

---

(1) מחוך מכסה כוללת של 131,000 נפש, מהם 50,000 מברה"מ.

(2) על רקע המצב בברה"מ, מזכיר המדינה לשעבר, ג'. שולץ, קרא מספר פעמים (בין היתר בפני קהל יהודי, שהגיב לקריאתו בתשואות) להגדלת מכסות ההגירה לארה"ב ליהודי ברה"מ.



ארה"ב - בדה"מ: סחר והגירה

24. רקע : תיקון ג'קסון-ואניק (מ-1974) כורך הענקת מעמד "מדינה מועדפת ביותר" (MFN\*) לברדה"מ בהגירת יהודים סובייטיים. מ-12.5.89 מתנה נשיא ארה"ב את השעיית התיקון בחקיקת חוק ההגירה הסובייטי, שיאפשר הגירה חופשית. ה"ממסד" היהודי האמריקני ברובו אינו עומד על תנאי זה לצורך השעיית התיקון, אלא דורש המשך הגירת יהודים במספרים משמעותיים ופתרון בעיית בעלי הסידוב (אשר למעשה מצומצמת ביותר).

25. חמונת מצב : העמדה המקובלת כיום בארה"ב היא שיש להעניק לברדה"מ מעמד MFN בשל עמדתה בסוגיות בין"ל (משבר המפרץ ואיחוד גרמניה) ובשל האינטרס האמריקני לסייע בהצלחת הפרסטרדיקה להבטחת שרידתו של גורבצ'וב.

26. בתוך כך, בממשל מסתמנת מגמה חדשה לאשר את השעיית התיקון, ללא זיקה לחוק ההגירה הסובייטי (הנשיא בוש, במסיבת עיתונאים מ-30.11.90), (1) כאשר רוב הממסד היהודי תומך בכך. (2)

27. מגמה זו תואמת את האינטרס הישראלי, שעיקרו:

א. הביטול האפשרי של הזיקה בין השעיית התיקון לחקיקת חוק ההגירה הסובייטי מסיד מעל בדה"מ את הלחץ המשמעותי ביותר להעברת החוק. \*\*\* אין זה מענינה של ישראל כיום שחוק זה יאושר, מאחר והעברתו חביא ללחץ/ביקוש כללי אדיד להגירה מברדה"מ, תוך קיצוץ במספר היהודים היוצאים - בשל "קדיסת" מערך ההגירה הסובייטי. \*\*\*

ב. השעיית התיקון תשגור על האפשרות לשימוש עתידי במכניזם הייחודי שלו - לשם הבטחת המשך הגירת יהודים מברדה"מ. זאת לעומת נסיון לאשר מתן אשראי בנקאי אמריקני לברדה"מ תוך עקיפת הבטחונות שבתיקון וביטולן דה-פקטו - דבר המנוגד לאינטרס הישראלי.

MOST FAVORED NATION \*

(1) כתוצאה מלחץ של מגדלי חיטה אמריקניים. בשלב זה, תוצאת השעיית התיקון תצטמצם בהענקת אשראי לדכישת דגנים או מוצרים אחרים. נחוצה הצבעה של 2/3 לשם דחיית הצעת נשיא ארה"ב.

(2) ה" NATIONAL CONFERENCE ON SOVIET JEWRY" הודיע (3.12.90) שיפנה לנשיא בוש בבקשה לשקול השעיית התיקון למשך שנה.

\*\*\* אינו מתאים להתבטאות פומבית בגלל רגישות העניין.

י"ד בכסלו ה'תשנ"א

4th December, 1990

M240

JEWS IN THE USSR:  
TALKING POINTSImmigration and Absorption

1. The State of Israel is in the midst of a historic process of massive Jewish emigration from the Soviet Union. This challenge is both grandiose and difficult. The present wave of immigration has become possible as a result of intensive efforts of the State of Israel and men of good will all over the free world, and we have every reason to be proud. At the same time, Israel takes upon itself a burden of absorbing an unlimited number of immigrants, which no other State would be willing to undertake unconditionally. The absorption of hundreds of thousands of "olim" -- which significantly increases the overall Israeli population -- adds untold challenges and pitfalls to a small State already overburdened by chronic economic and defense problems.

2. This year alone, Israel has already absorbed over 150,000 Soviet Jewish immigrants, and next year it is likely to receive at least double that number. In order for us to meet this challenge, Israel hopes for:

- a. Favorable consideration by the US Administration of Israel's economic needs;
- b. Maximum mobilization by Jewish organizations on behalf of the absorption effort;
- c. Concentration of all efforts on solutions for Soviet Jewish immigration in Israel -- as opposed to immigration to Western countries or support of other projects.

3. Israel, for its part, has been intensively mobilizing its efforts to absorb the masses of new immigrants, including construction of immigrant housing, creation of viable employment, and improving the overall Israeli infrastructure and social services.

4. Israelis in all walks of life are contributing financially, socially and morally to this national endeavor. Israel is ready to sacrifice, but we need help.

5. Events in the Persian Gulf have not had an influence on the scope or pace of Soviet Jewish immigration to Israel.

### Jews in the USSR

6. Soviet Jews are undergoing a process of intense national awakening, as a result of:

- a. the rise of nationalism among the various Soviet nations;
- b. the difficult conditions and rundown economy in the USSR;
- c. the lack of faith in Soviet regime, uncertainty as to their own future and that of their children, and the feeling of being left unprotected by the regime in the face of possible anti-Semitic and other threats.

### Soviet Policy towards Jews

7. For its part, the Soviet regime is not reconciled with the massive Jewish emigration. A concentrated administrative and media effort is underway, aimed at curbing or even halting emigration to Israel. The Soviet authorities see the "brain drain" as the major problem of mass emigration.

### Anti-Semitism

8. Soviet Jews are being threatened by a growing wave of grass-roots anti-Semitism, which stems partly from conscious incitement by the Soviet public -- against a fertile background of past anti-Semitic propaganda. Political anti-Semitism, for its part, is partly motivated by domestic considerations of political forces (particularly the "Nationalist" camp) in their internal power plays.

### Soviet Domestic Policy

9. The USSR stands at crossroads, against the background of social, economic and political distress. As a result, there looms the danger of acute crisis, which may at any moment manifest itself in:

- a. the dismemberment of segments of the USSR as we know it today;
- b. civil war; or
- c. a turbulent period of riots and severe power struggles, including perhaps attempts on the part of various factions to seize power.

### The Implications for Jews

10. In each of these scenarios, the Jews might be the first to suffer -- in times of distress they are usually most vulnerable to persecution, physical harm, or active efforts to prevent their emigration.

11. Therefore it is essential to ensure the continuation of the emigration process to Israel at an unyielding and growing pace -- in order to remove Jews from a possible danger area, and to bring them to a safe haven.

12. At the same time, it is important to stem the deterioration in the Soviet Union, and to strengthen Gorbachev's camp, in order for him and his present policy to survive.

14. Against this background, Israel is engaged in a concerted effort to ensure continued Soviet Jewish immigration, including:

- a. the institution of direct flights between the USSR and Israel;
- b. the reduction of bureaucratic slowdowns in the emigration procedure in the USSR;
- c. calling on other Western States to refrain from opening alternative emigration routes.

14. Vis-a-vis the Soviet Union, it is fitting to:

- a. support President Gorbachev, as stated;
- b. waive the Jackson-Vanik Amendment, as a measure to improve the economic situation in the USSR and strengthen its leadership's position.

15. The success of Soviet Jewish immigration will be ensured by:

- a. increased financial support of immigrant absorption in Israel;
- b. the avoidance of any linkage between the resolution of political problems in the Middle East and economic assistance to Israel's absorption efforts.

16. Israel is deeply appreciative of the support and cooperation extended by the US -- expressed inter alia by the fact that US immigration quotas were not increased for the fiscal year 1991. This will permit the flow of Soviet Jewish immigrants to Israel to follow its natural course.

\* \* \*

## תיקון ג' קסון-ואניק

1. התיקון לחוק ההגירה האמריקני שהתקבל ב-1974 הושג ביוזמה ישראלית, ובסיוע ידידי ישראל בקונגרס.
2. מאז שהתקבל קושר תיקון ג' קסון את מדיניות הסחר של ארה"ב למדיניות ההגירה הסובייטית.
3. על פי התיקון נמנע מעמד של מדינה מועדפת (M.F.A) ממדינה שאין בה כלכלת שוק (קומוניסטיה), והיא מונעת מאזרחיה את הזכות וההזדמנות להגר.
4. התיקון מעניק לנשיא ארה"ב את הסמכות להשעות את המיגבלות הנ"ל ממדינה שעומדת בתנאים שמוגדרים בתיקון ג' קסון לתקופה שעליה מחליט הקונגרס.
5. גם בהיעדר חוק הגירה יכול נשיא ארה"ב להעניק M.F.A, ובלבד שישנם מספיק בטחונות להגירה חופשית. בסמכותו לחתום על הסכמי סחר לאחר שהודיע לקונגרס כי בדיה"מ איננה מונעת מאזרחיה את הזכות להגר. הודעה כזו (במקרה של השעיה: WAIVER) צריכה להימסר לקונגרס מדי שישה חודשים.
6. בקונגרס, בסטייט דפרטמנט ובבית הלבן נערכו בעשור האחרון דיונים ממושכים סביב הסוגיה האם הגיעה השעה להעניק לברייה"מ WAIVER. חוץ התנגדות ובלחץ הארגונים היהודיים נמנעה עד כה הכרעה. יש לציין כי למדינות אחרות: פולין, הונגריה, רומניה וסין, הוענק מעמד של מדינה מועדפת).
7. השנויים הדרמטיים המתחוללים בברייה"מ הביאו במהלך שיחות הפיסגה את הנשיא בוש, לשקול אפשרות של הענקת מעמד מועדף לברייה"מ.
8. בועידת הפיסגה במלטה - הציע הנשיא בוש סידרה של הסכמי סחר ויוזמות כלכליות לרבות אשראי נוח לסייע לגורבצ'וב לשפר את הכלכלה הסובייטית המתמוטטת. מימוש הסכמי הסחר שנחתמו מוחנה בדרישתו הנחרצת של הנשיא בוש - ובהבטחתו של גורבצ'וב - לחוקק חוק הגירה ליברלי.
9. הקשיים האוביקטיביים שבהם נתקל גורבצ'וב, מונעים לפי שעה את קבלת חוק ההגירה בפדלמנט הסובייטי (מחסור חמור במטבע זר, מחסור בנדר להדפסת דרכונים, היעדר תשתית ביודוקרטיית לטיפול במליוני אנשים שיבקשו להגר והחשש מבריחת מוחות).

10. בשבועות האחרונים גובת הנסיה בממשל האמדיקני להעניק לסובייטים את ה-waiver המיוחל שיאפשר את מימוש הסכמי הסחר בין שתי המדינות גם בהיעדר חוק הגירה.
11. הארגונים היהודיים ובראשם הנשיונל קונפרנס הודיעו השבוע על חמיכתם בהשעיית תיקון ג'קסון והענקת מעמד של מדינה מועדפת לבריה"מ, וזאת בשל העליה המאסיבית של יהודים לישראל. חמיכתם מוחנית בקבלת בטחונות להגירה חופשית מבריה"מ.

עמדתנו:

1. להמליץ לפני הנשיא להעניק מיד לבריה"מ מעמד של מדינה מועדפת (M.F.A) ולסייע לה לשקם את כלכלתה. כלומר: לא לבטל את התיקון (שהרי מי יודע מה יתרחש בעתיד בבריה"מ), אלא להשעות/להסיר את המיגבלות שהוא מכתיב.
2. חוק הגירה שיסדיר הגירה חופשית מבריה"מ, עלול להכביד ולהקשות על יציאת יהודים. זו הסיבה שאיננו דורשים או לוחצים או מתנים הענקת waiver בקבלת החוק הזה. מבחינתנו מוטב שלא יחקבל (כל עוד נמשכת יציאת היהודים ללא הפרעה).

5.12.90

200  
29  
2003

אאא, תוזם: 2389

אל: רהמש/227

מ-: וושינגטון, נר: 30, תא: 041290, חז: 1240, חמ: מ, סג: בל,

בבב

מידי/בלמ"ס

אל : יוסי בן אהרון - מנכ"ל מ. רוה"מ .

יעקב ליפשיץ - מנכ"ל מ. האוצר .

לשכת שר האוצר .

דע : מצפ"א, כלכלית

מאת : א.נויבך , א.סביר .

הנדון : פגישת רוה"מ עם קבוצת יזמים .

נפגשנו אתמול עם מייקל שטינהרט ודן שפירא. השניים הם חלק מקבוצה של 5 יזמים המעוניינים לפעול למען יזום פרויקטים משמעותיים לכלכלת המדינה. (השלושה הנוספים גורג' קלין, הרווי קרוגר ודיק רביץ).

זמאפיינים הנדרשים לפרויקטים אלה על פי הבנתם :

-- הפרויקטים צריכים להיות לטובת המדינה.

-- יהיה בהם מן החזון ויסייעו לקיטת העליה ויצירת מקומות עבודה.

-- נתן יהיה בעזרתם לנצל את הרצון הטוב של העם היהודי לסייע בגיוס כסף.

-- הממשלה צריכה לתת את הגיבוי אך ללא מעורבות פוליטית מצידה.

-- הפרויקטים בסופו של דבר יהיו בבעלות המדינה.

במהלך השיחה העלנו את את הרעיונות הבאים כדוגמא לפרויקטים אפשריים :

א . כביש מס' 6 - מבאר שבע לעפולה, כולל פיתוח אזורי התעשייה.

ב . מערכת הסעה המונית לגוש דן על בסיס התכנון של רכבת פרברים.

משני הרעיונות הנ"ל נראה להם יותר נושא מערכת הסעה המונית לגוש דן.

(אחד מחברי הקבוצה הוא יו"ר הרכבת התחתית בניו-יורק, דיק רביץ)

הם מודעים לבעיות המנהליות, הכלכליות והפוליטיות בארץ. ברצונם לנסות ליצר כלי כלכלי אשר יצור שיתוף פעולה כלכלי בין העם היהודי ומדינת ישראל.

נראה לנו כי צריך לעודד אותם ולחפש פרויקטים מתאימים.

מומלץ שראש הממשלה יפגוש אותם בביקורו כאן.

עד כאן



כלכליתב', תפוצות, אוצר

סססס

Committee For An Israel  
Economic Development Authority  
20th Floor  
900 Third Avenue  
New York, N.Y. 10022

December 13, 1990

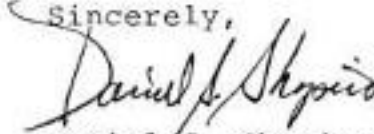
Dear Prime Minister Shamir:

George Klein, Richard Ravitch, Michael Steinhardt and I very much appreciated the opportunity to meet with you Monday. You asked us to describe briefly for you our concept for the creation of an Israel Economic Development Authority whose purpose would be to develop one or more major infrastructure projects which would provide a large number of new jobs for Soviet Olim and other Israelis. I have enclosed an outline of the Authority concept.

The outline (§4(c)) includes a brief description of the advantages we have experienced in the United States of using an independent, nonpolitical Authority to achieve long range economic goals. As Dick Ravitch explained to you, we believe that the formation of such an Authority at this historic time represents the best chance for Israel to respond rapidly and effectively to the economic challenges posed by the massive Soviet Jewry aliyah.

Our committee, which includes Harvey Krueger (who is also heading an effort to develop financing sources for Israel), looks forward to working with you and other representatives of the Government to refine and develop the Authority concept. We hope that action on this proposal can be taken promptly. Members of our Committee are prepared to come to Israel to discuss this with you and other representatives of the Government.

Sincerely,



Daniel S. Shapiro

Enclosure

December 13, 1990

Proposal For An Israel Economic Development Authority

1. Purpose of the Authority

- (a) To develop the long term economic infrastructure of Israel; and in so doing in the short term to create a meaningful number of new jobs -- both directly and indirectly -- for Soviet Olim and other Israelis.
- (b) To enhance through projects of national scope the quality of life of all Israelis.
- (c) To demonstrate Israel's capacity and readiness to meet the challenge and opportunity of Soviet emigration through a dramatic and nonpolitical response; and in so doing to inspire Diaspora Jewry to participate fully.
- (d) To create opportunities for financing -- from private and governmental sources in the United States, Israel and, possibly, other countries -- for Israel's infrastructure development.
- (e) Through the foregoing, to create economic conditions which will encourage investment from abroad and Israel in Israeli private enterprises.

2. Initial Project(s) of the Authority

The Authority at the outset should seek to develop quickly and credibly one or two projects of major impact which will meet the foregoing purposes. Thorough research should be done by the Government of Israel, together with other experts, to decide on the most appropriate project(s).

3. Financing Sources for the Projects/Authority

Financing should be from a combination of the following:

- (a) Israeli government -- Seed financing, contributions of land, planning, Legislation and other essential support.
- (b) Diaspora Support - (1) UJA-Federation; Israel Bonds -- apart from the regular campaigns

(2) Individual Investment

- (c) Government Support - U.S. Government
  - Loans
  - Grants
  - Guarantees
  - Ex-Im Bank

- Other Governments - e.g. Germany
- (d) Israeli and other public sources - new debt financing (tax exempt?)
- (e) Suppliers - e.g. manufacturers of materials or products for Projects.

4. Structure and Advantages of the Authority

- (a) A joint venture of the private and public sectors with major representation from World Jewry leadership.
- (b) The Authority should be, both in fact and in perception, above politics.
- (c) Generally, a public authority offers numerous advantages for the accomplishment of the foregoing goals. Created under the laws of a nation or state, it can have solely public objectives, but be free from debt limits, labor agreements, civil service rules and other constraints that affect the normal operations of government agencies.

In the United States our public authorities provide power generation; public transportation, including airports, commuter rail and inner city bus service; water; build and own schools; build and own highways and bridges; and build, own and finance housing and public facilities such as stadiums and cultural centers.\* There is no constraint on the activities that an authority can perform; it can borrow money through the issuance of revenue bonds that are supported by revenues that come from governmental payments and/or from user charges (i.e. tolls, fares etc.).

Authorities often have the power to acquire property and superimpose their rules over local zoning ordinances and building codes. On the whole, these authorities are almost uniformly exempt from the customary rules and regulations that affect public employees so that more talented people can be recruited and employment can be terminated if they are not competent.

\* A few examples of the many very successful U.S. authorities are the New York Port Authority, Triborough Bridge & Tunnel Authority and the T.V.A.

5.12.90

אל: ראש הממשלה

מאת: עמוס רובין

כמה נתונים מרכזיים על כלכלת ישראל

תוצר לאומי גלמי G.D.P - כ-חמישים בליון דולר.

תוצר לאומי לנפש כ- 10,000 דולר.

- אבטלה כ- 9 אחוזים מכח העבודה.

- אינפלציה - 20 אחוזים, עם פיחותים - devaluations - שמפצים על הפער בין האינפלציה בישראל לבין האינפלציה במערב (כ- 6% לשנה), במטרה לשמור על התחרותיות - COMPETITIVENESS. הבעייה היא, שאותם פיחותים גם מונעים ירידה נוספת באינפלציה.

- עברנו שנתיים של תהליך התייעלות שגרר פיטורי יעול וגידול באבטלה (1988-1989). מראשית 1990 צמיחה ברורה, צפוי גידול תוצר השנה של כ- 5 אחוזים. דרוש לשנים הבאות כ- 10 אחוזים לשנה. סך היבוא (כולל יבוא בטחוני ותשלומי ריבית לחו"ל - כ- 21 בליון דולר (1989).

סך היצוא כ- 17 בליון דולר. (1989).

העברות חד צדדיות (UNILATERAL) צבוריות ופרטיות (כולל הסיוע מממשלת ארה"ב), כ- 5 בליון דולר (1989).

- המשמעות היא שקבלנו מענקים, סיוע ומתנות בסכום גבוה יותר מאשר צרכי המימון של עודף היבוא ב- 1989 בהיקף של כ- 1 בליון דולר, דבר שהביא ב- 1989 (שנת מיתון בצריכה ובהשקעות בישראל) לירידת החוב החיצון נטו ל- 16.4 בליון דולר.

- בשנים הבאות יגדל מאד עודף היבוא ונצטרך ללוות ולהגדיל את החוב החיצון על מנת שנוכל לקלוט העלייה.

- את ההוצאות השוטפות של קליטת העלייה אנחנו מממנים מהגדלת המיסים: מע"מ (VALUE ADDED TAX - GENERAL SALES TAX), מ- 16% ל- 18%, והיטל - LEVY - על מס ההכנסה של 5%. מס ההכנסה השולי חוזר, לצערנו, ל- 50%. ניעזר כמובן ביהדות העולם. אך את עיקר ההשקעה הכרוכה בבניית חשית ומפעלים חדשים, נצטרך לממן מיבוא הון. אין לנו ספק שההשקעה תהיה רווחית ונוכל להחזיר מלוא הקרן והריבית, אך בגיוס ההון בשווקים הפיננסיים, אין ערוך לסיוע של ממשלת ארה"ב במתן ערבויות.

נצטרך להגדיל עודף היבוא לשנים הקרובות ב- 30 בליון דולר. ערבויות בהיקף של כ- 10 בליון דולר בשלש - חמש השנים הבאות הן חיוניות.

זו הזדמנות לנשיא ארה"ב שכה עזר בפתיחת הדלתות ברוסיה ובאתיופיה להשלים את המעשה ההומני, במתן הזדמנות ליצירת ספור הצלחה כלכלי.

5.12.90

אל: ראש הממשלה

מאת: עמוס רובין

AID - ערבות 400 לשיכון

הנרי קלארק - הקונסול הכלכלי בשגרירות כאן ו- שון וולש, איש AID מושינגטון, שואלים - בפגישות הלא פורמליות - על תוכניות וכוונות הבנייה ב- יש"ע ובירושלים. (מה עם ה- 1000 קרואנים בשטחים שפרסם עיתון "דבר"?)

- מסרבים ללכת לפגישות במשרד השיכון בירושלים המזרחית; דחו הזמנות לביקור באתרי בנייה ב- גילה.

- ביקשו ויקבלו פירוט הבנייה הצבורית והאזרחית לפי ישובים (כולל ביש"ע) ב- 1990, ותוכנית ל-1991.

- ב- 1990 התחילה בניית 1200 דירות (מאפרי"ל) מהם 900 בירושלים באזורים שטופחו ו- 300 ביש"ע.

- ידוע באוצר, לא רשמית, ששר השיכון הנחה התחלות בנייה של 7.000 יחידות ביש"ע ל-1991. זה, לעומת מאות בודדות בשנים שעברו. בינתיים, לא מתכוונים לדווח זאת ל- AID משום שזו אינה תוכנית מאושרת רשמית עם האוצר ולא ברור אם אכן תתבצע. במידה שתתבצע, יהיה קשה להסביר הגידול העצום במנותק מהעלייה. צריך להחליט אם לממש כוונות שר השיכון ולהסתכן במלחמה רבתי עם האמריקאים.

- תוכניות AID לשיכון בכל העולם, הסתכמו בשנה האחרונה ב- 240 מליון דולר. מכאן שתוכנית 400 מליון לישראל מאפילה על כל היתר.

הצמדת הערבויות לנושא קונקרטי - דיור ומסגרת AID, מקשה על החיים בשחרור הכסף עפ"י דווח בצוע קונקרטי, (יש אפילו דרישה לונדא דוחות הבצוע), מגבלות על הובלה באמצעות אניות אמריקאיות (יקר פי שתיים מהשוק הפתוח) וכדו'.

נצטרך להתאמץ לקבל את הערבויות הגדולות לעתיד כערבויות לגיוס הון באמצעות מכירת אגרות חוב בלי קישור לפרויקטים ספציפיים.

ב ב ר כ ה,

עמוס רובין



א-גן 6 ה.ה.ל.ק

סיוע של הממשל האמריקאי לקליטת עליה

מבוא

1. קליטת היקף העליה תצפוי, תוך פרק זמן קצר, הינה מעבר ליכולת הכלכלית של ישראל. לישראל תדרש תוספת מקורות בדרך של גיוס הון מחו"ל, בסכום העולה על 20 מיליארד דולר בחמש השנים הקרובות (כ-4 מיליארד דולר לשנה), מעל ומעבר, לתקבולים ממקורות "מסורתיים" (הסיוע האמריקאי השנתי, תרומות המגביות, מכירת "בונדס", העברות והלוואות ע"ח הסקטור הפרטי, וכו').
2. המקורות האפשריים לגיוס הון נוסף מחו"ל הם: סיוע ממשלות וממוסדות בינלאומיים, סיוע מיהדות העולם, והלוואות מהמערכת הפיננסית הבינלאומית. היכולת לגייס הלוואות מהמערכת הפיננסית הבינלאומית, תושפע במידה רבה מנכונותן של ממשלות לסייע לישראל, ובראש ובראשונה - מנכונותה של ממשלת ארצ"ב להעניק לישראל סיוע מיוחד, בהיקף משמעותי, לקליטת העליה.
3. היקף העליה ואיכותה יאפשרו צמיחה מהירה של המשק הישראלי וגיבוי מהור של היצוא. כתוצאה מאלו תוכל ישראל לשאת בנטל גדול יותר של חובות לחו"ל, ולעמוד בפרעונות הקרן ובתשלומי הריבית שינבעו מהם בעתיד.

הרקע האמריקאי

4. כלכלת ארצ"ב סובלת ממיתון, ולדעת מרבית המומחים הוא עלול להמשך על פני מרבית החודשים של השנה הבאה.
- הממשל נקט לאחרונה מאמצים מיוחדים לצמצם את הגרעון בתקציב הפדרלי, וקבע מסגרות תקציב מגבילות לשנים הקרובות.
- המצב הכלכלי והקשיים התקציביים יוצרים אווירה של התנגדות להגדלת תקציבי סיוע החוץ. הקיקת התקציב החדשה מחייבת לאזן תוספת לסעיף תקציבי כלשהו, ע"י קיצוץ אחד של יתר הסעיפים באותה קטגוריה תקציבית.
5. ערבויות להלוואות, שניתנו ע"י ממשלת ארצ"ב, לא התחייבו עד כה בתיקוב. נמצאת בשלבים ראשונים של חקיקה רפורמה (CREDIT REFORM), המכוונת להביא לכך שהחל משנת התקציב האמריקאית 1993, ינתן ביסווי תקציבי גם לערבויות. עד ליישום הרפורמה האמורה, דחינו בשנתיים הקרובות, התנאים לקבלת ערבויות להלוואות יהיו, איפוא, קלים יותר באופן יחסי.
6. מחיקת החוב הבטחוני למצרים, ועיסקת המכירה של נשק וציוד צבאי לסעודיה, יתכן והגדילו את מחויבותה של ארצ"ב להגדיל את הסיוע לישראל. תשומת הלב התמקדה בצורכי הסיוע הבטחוני, ודחקה הצידה את הצרכים בסיוע כלכלי לקליטת העליה.

## מסלולי סיוע אפשריים

### 7. מחיקת חובות או דחיה במועד פרעונם

יתרת החוב הישיר לממשלת ארה"ב מסתכמת בכ- 4.5 מיליארד דולר. מחיקת החוב האמור רחוקה מלספק את צורכי המימון של ישראל, ויחז' עם זאת היא עשויה להתפס אצל האמריקאים כמחווה מספיקה, שבעקבותיה אין מקום לכל סיוע נוסף. יתרה מזאת, צורת סיוע זאת, לא זו בלבד שלא תקל על ישראל במאמצים לגייס כספים בשווקים הפיננסיים הבינלאומיים, היא אף עלולה לפגוע בהם במידה ניכרת.

חיות והחזרי החוב, קרן וריבית, בחמש השנים הקרובות הם בסכום של כ-500 מליון דולר לשנה, ואילו בחמש השנים הבאות הסכומים נמוכים יותר במידה משמעותית, כ-350 מליון דולר לשנה, והם ממשיכים לקטון לאחר מכן. יש מקום לשקול בקשה לפריסה מחדש של יתרת החוב ללא מחיקה. אפשרות כזאת באה בחשבון רק אם היא לא מבטלת את הסיכוי לקבל בנוסף סיוע בצורות אחרות.

### 8. מענק כלכלי מיוחד

על רקע המצב הכלכלי ב-1985, עם הפעלת תוכנית הייצוב, קיבלה ישראל מענק כלכלי מיוחד. הנסיבות המיוחדות של קליטת העליה, המחייבות "אירגון מחדש" של המשק הישראלי, יתכן ויוצרות בסיס דומה לבקשת מענק כלכלי מיוחד. את המענק המיוחד ניתן להציג גם כתחליף למחיקת חובות, ובדרך זאת להצדיק סכום של 4.5 מיליארד דולר, שינתן בשלוש השנים הקרובות, שהן שנות השיא של העליה. אפשרות זאת הינה, ללא ספק, הרצויה ביותר.

### 9. הלוואות ישירות או חלוואות בערבות ממשלת ארה"ב

נסיון העבר מצביע על העדר סיכון במתן הלוואות לממשלת ישראל, שלא כמו במקרים של מדינות רבות אחרות שנהנו מסיוע אמריקאי. זוהי נקודת מוצא טובה לבקשת סיוע בדרך של הלוואות בהיקף גדול ובתנאים נוחים.

הבחירה בין הלוואות ישירות ובין הלוואות בערבות צריכה להתבסס על השוואת תנאי ההלוואות, תוך מתן משקל מיוחד לאורך תקופת הפרעון ותקופת החסד, על גודל הסכומים שניתן לקבל בו-זמנית (הלוואות בערבות ניתן לגייס, כנראה, במנות קטנות יחסית), ועוד.

→ במסלול זה יש מקום לבקש הלוואות בהיקף של 10 מיליארד דולר במשך 5 השנים הקרובות.

### 10. שילוב בין צורות סיוע שונות

ישראל תתקשה ביותר בקליטת העליה אם לא ינתן לה סיוע מיוחד של ממשלת ארה"ב, כדי מחצית צורכי המימון הנוספים במטבע חוץ בחמש השנים הקרובות, שהם כ-10 מיליארד דולר.

"תבילה" המשלבת פריסה מחדש של חובות, מענק כלכלי מיוחד והלוואות (ישירות או בערבות) עשויה להיות קבילה יותר, ולתבטא בסכום שנתי וכולל גדולים יותר, מאשר צורת סיוע בודדת.

הרכב אפשרי של "תבילה" כזאת יכול להיות, למשל, דחית חובות, באופן המשחרר בשנים הקרובות כ- 300 מליון דולר לשנה, הלוואות בסכום של 1.2 מיליארד דולר לשנה, ומענק כלכלי מיוחד של 500 מליון דולר לשנה.

חברות נוספות

21. יש חשיבות יתרה אם ניתן להבטיח סיוע רב-שנתי נוסף, ולו גם ב"מחיר" של הקטנת הסיוע השנתי הנוסף.
22. בין צורות הסיוע השונות עשויים להיות הבדלים בנוגע לדרגות החופש באשר לשימוש בכספים המתקבלים. פריסה מחדש של חובות משחררת מקורות ללא הגבלה על אופן השימוש, למשל.
23. הצגת מלוא צורכי המימון של ישראל בשנים הקרובות עשויה להיות היוגית כדי לקבל סיוע מיוחד מן הממשל, ואולם יכולה להיות לה השפעה מרתיעה על נכונותם של מקורות אחרים, בעלי אופי מסחרי, להלוות לישראל.
24. נבחנת האפשרות לקבל סיוע מיוחד מקרן המטבע הבינלאומית. לממשל האמריקאי יכולה להיות השפעה מסיעת חשובה לענין זה.
25. נכונות הממשל האמריקאי לסייע לישראל בקליטת העליה, עשויה להיות מושפעת במידה רבה מכך שיוצגו הצעדים שעושה ישראל להאצת הצמיחה ולגיוס מקורות פנימיים מצד אחד, והמאמצים שנעשים במישורים אחרים לגיוס הון מחו"ל, מיחדות העולם למשל, מצד שני.

1953-1954  
Fall 1953

2/11/11



1018  
POMC



רשומות

# כתבי אמנה

857

CAMP DAVID DOCUMENTS – מסמכי קמפ דוד –  
מסגרת לשלום במזרח התיכון שהוסכם עליה בקמפ דוד  
A FRAMEWORK FOR PEACE IN THE MIDDLE EAST AGREED  
AT CAMP DAVID

מסגרת לחוזה שלום בין מצרים ובין ישראל  
FRAMEWORK FOR THE CONCLUSION OF A PEACE TREATY  
BETWEEN EGYPT AND ISRAEL

נחתמו בווישינגטון ביום 17 בספטמבר, 1978

מכתבים: Letters:

א. מכתבים בדבר היישובים: — A. Letters regarding Settlements:

1. ראש הממשלה בנין אל הנשיא קרט, מיום 17 בספטמבר, 1978
2. הנשיא קרט אל הנשיא סאדאת, מיום 22 בספטמבר, 1978
3. הנשיא סאדאת אל הנשיא קרט, מיום 17 בספטמבר, 1978
4. הנשיא קרט אל ראש הממשלה בנין, מיום 22 בספטמבר, 1978

ב. מכתבים בדבר ירושלים: — B. Letters regarding Jerusalem:

1. הנשיא סאדאת אל הנשיא קרט, מיום 17 בספטמבר, 1978
2. ראש הממשלה בנין אל הנשיא קרט, מיום 17 בספטמבר, 1978
3. הנשיא קרט אל הנשיא סאדאת, מיום 22 בספטמבר, 1978

ג. אחרים: — C. Others:

1. הנשיא סאדאת אל הנשיא קרט, מיום 17 בספטמבר, 1978
2. הנשיא קרט אל ראש הממשלה בנין, מיום 22 בספטמבר, 1978

— אישור הסמכי המסגרת בין ישראל למצרים בידי נשיא המדינה, מר יצחק נבון,  
ד' בכסלו תשל"ט, 4 בדצמבר, 1978

סמכי אמנת דוד, סדר 23. — מסמכי קמפ דוד: מסגרת השלום במזרח התיכון שהוסכם עליה בקמפ דוד; מסגרת לחוזה שלום בין מצרים ובין ישראל; מכתבים; אישור הסמכי המסגרת בידי נשיא המדינה.



**A FRAMEWORK FOR PEACE  
IN THE MIDDLE EAST  
AGREED AT CAMP DAVID**

Muhammad Anwar al-Sadat, President of the Arab Republic of Egypt, and Menachem Begin, Prime Minister of Israel, met with Jimmy Carter, President of the United States of America, at Camp David from September 5 to September 17, 1978, and have agreed on the following framework for peace in the Middle East. They invite other parties to the Arab-Israeli conflict to adhere to it.

*Preamble*

The search for peace in the Middle East must be guided by the following:

- The agreed basis for a peaceful settlement of the conflict between Israel and its neighbors is United Nations Security Council Resolution 242, in all its parts\*.
- After four wars during thirty years, despite intensive human efforts, the Middle East, which is the cradle of civilization and the birthplace of three great religions, does not yet enjoy the blessings of peace. The people of the Middle East yearn for peace so that the vast human and natural resources of the region can be turned to the pursuits of peace and so that this area can become a model for coexistence and cooperation among nations.
- The historic initiative of President Sadat in visiting Jerusalem and the reception accorded to him by the Parliament, government and people of Israel, and the reciprocal visit of Prime Minister Begin to Ismailia, the peace proposals made by both leaders, as well as the warm reception of these missions by the

\* The texts of Resolutions 242 and 338 are annexed to this document.

**מסגרות לשלום במזרח התיכון  
שהוסכם עליה בקמפ דוד**

מוחמד אנוואר אל-סאדאת, נשיא הרפובליקה הערבית של מצרים, ומנחם בגין, ראש ממשלת ישראל, נפגשו עם ג'ימי קרטר, נשיא ארצות הברית של אמריקה, בקמפ דוד, טן הרס בספטמבר עד 17 בספטמבר, 1978, והסכימו על המסגרת דלקמן לשלום במזרח התיכון. הם מזמינים צדדים אחרים לכסוף הערבי-ישראלי להצטרף אליה.

**הקדמה**

ההתירה לשלום במזרח התיכון חייבת להיות מונחית על-ידי האסור לקמן:

- הכסיס המוסכם להסדר בדרכי שלום של הסכסוך בין ישראל ובין שכנותיה הוא החלטה 242 של מועצת הבטחון, על כל חלקיה\*.
- לאחר ארבע כלהמות במשך 30 שנה, וחרף מאמצי אנוש נמרצים, המזרח התיכון, שהוא ערש התרבות ומקום לידתן של שלוש דתות גדולות, עדיין אינו נהנה מברכות השלום. עמי המזרח התיכון עורגים לשלום, כך שניתן יהא להסב את משאבי האיזור הנרחב בים, האנושיים והטבעיים, לעיסוקי שלום וכדי שאיזור זה יוכל להיות דוגמא לדור-קיום ולשיתוף פעולה בין אומות.
- היוזמה ההיסטורית של הנשיא סאדאת בכי-קררו בירושלים, וקבלת הפנים שערכו לו הכנסת, הממשלה ועמה של ישראל, וכיקוד הנוכחין של ראש הממשלה בגין באיסקנדיה ליוז, המצות השלום שהגילו שני המנהיגים, וכן קבלת הסנים הרמה שבה קידמו עמי שתי האומות את יעודי השליחות הללו, יצרנו

\* טקסטי החלטות 242 ו-338 מצויים לצדף זה.

peoples of both countries, have created an unprecedented opportunity for peace which must not be lost if this generation and future generations are to be spared the tragedies of war.

הודמנות חסרת הקדים לשלום שאין להחמיצה אם נרצה לחסוך מן הדור הזה והדורות הבאים את טרגדיות המלחמה.

— The provisions of the Charter of the United Nations and the other accepted norms of international law and legitimacy now provide accepted standards for the conduct of relations among all states.

— הוראות מגילת האומות המאוחדות והנורמות המקובלות האחרות של המשפט והלגיטימיות הבין-לאומיים מספקות עתה תקנים מקובלים לניהול יחסים בין כל המדינות.

— To achieve a relationship of peace, in the spirit of Article 2 of the United Nations Charter, future negotiations between Israel and any neighbor prepared to negotiate peace and security with it, are necessary for the purpose of carrying out all the provisions and principles of Resolutions 242 and 338.

— כדי להשיג מערכת של יחסי שלום, כרוח סעיף 2 של מגילת האומות המאוחדות, דרוש משא-ומתן בעתיד בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה המוכנה לשאת ולתת עמה על שלום ובטחון. לשם ביצועם של כל ההוראות והעקרונות שבהחלטות 242 ו-338.

— Peace requires respect for the sovereignty, territorial integrity and political independence of every state in the area and their right to live in peace within secure and recognized boundaries free from threats or acts of force. Progress toward that goal can accelerate movement toward a new era of reconciliation in the Middle East marked by cooperation in promoting economic development, in maintaining stability, and in assuring security.

— השלום דורש כיבוד ריבונותה, שלכותה הטריטוריאלית ועצמאותה המדינית של כל מדינה באזור ואת זכותה לחיות בשלום בתוך גבולות בטוחים ומוכרים, חופשית מאיומים או ממצעים של שימוש בכוח. התקדמות לקראת מטרה זו עשויה להחיש תנועה לקראת עידן חדש של התפייכות במזרח התיכון. שיאופיין על-ידי שיתוף-פעולה בקידום התפתחות כלכלית, בשמירת יציבות ובהבטחת בטחון.

— Security is enhanced by a relationship of peace and by cooperation between nations which enjoy normal relations. In addition, under the terms of peace treaties, the parties can, on the basis of reciprocity, agree to special security arrangements such as demilitarized zones, limited armaments areas, early warning stations, the presence of international forces, liaison, agreed measures for monitoring, and other arrangements that they agree are useful.

— הבטחון מוגבר על-ידי מערכת של יחסי שלום ועל-ידי שיתוף-פעולה בין אומות הנהנות טיחים נורמליים. נוסף לכך, כהחידאם לתנאי חרוי שלום, יכולים הצדדים, על כסיס של הדדיות, להסכים על הסדרי בטחון מיוחדים כגון איזורים נפורזים, איזורים של הנבלות על כלי נשק, תחנות להתראה מוקדמת, נוכחותם של כוחות בין-לאומיים, קישור, אמצעים מוסכמים לפיקוח, והסדרים אחרים שהצדדים יסכימו כי הינם מועילים.

Framework

Taking these factors into account, the parties are determined to reach a just, comprehensive, and durable settlement of the Middle East conflict through the conclusion of peace treaties based on Security Council Resolutions 242 and 338 in all their parts. Their purpose is to achieve peace and good neighborly relations. They recognize that, for peace to endure, it must involve all those who have been most deeply affected by the conflict. They therefore agree that this framework as appropriate is intended by them to constitute a basis for peace not only between Egypt and Israel, but also between Israel and each of its other neighbors which is prepared to negotiate peace with Israel on this basis. With that objective in mind, they have agreed to proceed as follows:

A. West Bank and Gaza

1. Egypt, Israel, Jordan and the representatives of the Palestinian people should participate in negotiations on the resolution of the Palestinian problem in all its aspects. To achieve that objective, negotiations relating to the West Bank and Gaza should proceed in three stages:

(a) Egypt and Israel agree that, in order to ensure a peaceful and orderly transfer of authority, and taking into account the security concerns of all the parties, there should be transitional arrangements for the West Bank and Gaza for a period not exceeding five years. In order to provide full autonomy to the inhabitants, under these arrangements the Israeli military government and its civilian administration will be withdrawn as soon as a self-governing authority has been freely elected by the inhabitants of these areas to replace the existing military government. To negotiate the details of a transitional arrangement, the Government of Jordan will be invited to join the negotiations on the basis of this framework. These new arrangements should give due consideration both to the principle of self-government by the inhabitants of these territories and to the legitimate security concerns of the parties involved.

מסגרת

בהיבאם בחשבון את הנדמים הללו, נהרשים הצדדים בהחלטתם להגיע להסדר צודק, מקיף ובר-קיימא במזרח התיכון על ידי חתימתם של חוזה שלום המבוססים על החלטות מועצת הבטחון 242 ו-338 על כל חלקיהן. מטרתם היא להשיג שלום ויחסי שכנות טובים. הם מכירים כי כדי שהשלום יחמיד, עליו להקיף את כל אלה שנפגעו באזרח העמוק ביותר מן הסכסוך. לפיכך הם מסכימים כי מסגרת זו, לפי המתאים, מכוננת מעדם להיות בסיס לשלום לא רק בין מצרים ובין ישראל אלא אף בין ישראל ובין כל אחת מסיכנותיה האחרות המוכנה לשאת ולתת בדבר שלום עם ישראל על בסיס זה. כשמטרה זו לנגד עיניהם הם הסכימו לפעול כאמור לקמן:

א. יהודה, שומרון וחבל עזה

1. מצרים, ישראל, ירדן ונציגי ערביי ארץ-ישראל צריכים להשתתף במשאומתן על מתרון בעיית ערביי ארץ-ישראל על כל היבטיה. כדי להשיג מטרה זו צריך שיחנהל משאומתן בדבר יהודה, שומרון וחבל עזה בשלושה שלבים:

(א) מצרים וישראל מסכימות, כי כדי להבטיח העברה מסודרת ובדרכי שלום של הסכסוך, ובהתחשב בצרכי הבטחון של כל הצדדים, יהיו הסדרי מעבר לנבי יהודה, שומרון וחבל עזה לתקופה שאינה עולה על חמש שנים. במטרה להעניק אוטונומיה מלאה לתושבים, ייסוגו, על-פי הסדרים אלה, המימשל העבאי הישראלי ומינהלו האזרחי, לכשתיבחר בבחירות חופשיות על-ידי תושבי השטחים הללו רשות של מינהל עצמי, כדי להחליף את המימשל העבאי הקיים. כדי לשאת-ולתת על פרטי הסדר לחקופת מעבר תוזמן ממשלת ירדן להצטרף למשאומתן על בסיס מסגרת זו. הסדרים חדשים אלה צריכים להתחשב כיאות הן בקרון המינהל העצמי של תושבי השטחים האלה והן בצרכי הבטחון הלגיטימיים של הצדדים המעורבים בדבר.

(b) Egypt, Israel, and Jordan will agree on the modalities for establishing the elected self-governing authority in the West Bank and Gaza. The delegations of Egypt and Jordan may include Palestinians from the West Bank and Gaza or other Palestinians as mutually agreed. The parties will negotiate an agreement which will define the powers and responsibilities of the self-governing authority to be exercised in the West Bank and Gaza. A withdrawal of Israeli armed forces will take place and there will be a redeployment of the remaining Israeli forces into specified security locations. The agreement will also include arrangements for assuring internal and external security and public order. A strong local police force will be established, which may include Jordanian citizens. In addition, Israeli and Jordanian forces will participate in joint patrols and in the manning of control posts to assure the security of the borders.

(c) When the self-governing authority (administrative council) in the West Bank and Gaza is established and inaugurated, the transitional period of five years will begin. As soon as possible, but not later than the third year after the beginning of the transitional period, negotiations will take place to determine the final status of the West Bank and Gaza and its relationship with its neighbors, and to conclude a peace treaty between Israel and Jordan by the end of the transitional period. These negotiations will be conducted among Egypt, Israel, Jordan, and the elected representatives of the inhabitants of the West Bank and Gaza. Two separate but related committees will be convened, one committee, consisting of representatives of the four parties which will negotiate and agree on the final status of the West Bank and Gaza, and its relationship with its neighbors, and the second committee, consisting of representatives of Israel and representatives of Jordan to be joined by the elected representatives of the inhabitants of the West Bank and Gaza, to negotiate the

יבו מצרים, ישראל וירדן יסכימו על הדרכים לכינונה של רשות המינהל העצמי הנבחרת ביהודה, שומרון וחבל עזה. משלחות מצרים וירדן יוכלו לכלול ערכים ארצישראליים מיהודה, שומרון וחבל עזה או ערכים ארצישראליים אחרים, כפי שיוסכם עליהם באורח הדדי. הצבדים ישאו ויתנו על הסכם אשר יגדיר את סמכויותיה ואחריותה של רשות המינהל העצמי, שיופעלו ביהודה, שומרון וחבל עזה. תהא נסיגה (a withdrawal) של כוחות מזוינים ישראלים ותהיה פריסה מהדש של הכוחות הישראליים שייסארו לאזורי בטחון שיפורטו. ההסכם יכלול גם הסדרים להבטחת בטחון הפנים והחוץ והסדר הציבורי. יוקם כוח משטרה מקומי חזק אשר יוכל לכלול אזרחים ירדניים. נוסף לכך, כוחות ישראלים וירדניים ישתתפו בסיוורים משותפים ובאיוש עמדות פיקוח, כדי להבטיח את בטחון הגבולות.

(ג) כאשר תיבון ותיתכן רשות המינהל העצמי (מועצה מינהלית) ביהודה, שומרון וחבל עזה תחל תקופת המעבר של חמש שנים. מוקדם ככל האפשר, אך לא יותר מן השנה השלישית לאחר תחילתה של תקופת המעבר, יתנהל משא-ומתן כדי לקבוע את המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה ואת מערכת יחסיהם עם שכניהם, וכדי לכרות חווה שלום בין ישראל ובין ירדן. וזאת עד לסיימה של תקופת המעבר. משא-ומתן זה יתנהל בין מצרים, ישראל, ירדן ונציגיהם הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה. יכוננו שתי ועדות נפרדות, אך קשורות זו בזו, הוועדה האחת, המורכבת מנציגי ארבעת הצדדים, אשר ישאו ויתנו ויסכימו על המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה, ועל מערכת יחסיהם עם שכניהם, והוועדה השנייה, המורכבת מנציגי ישראל ומנציגי ירדן, כשאל האחרונים יצטרפו נציגיהם הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה, כדי לשאת ולתת על חווה השלום בין ישראל ובין ירדן.

peace treaty between Israel and Jordan, taking into account the agreement reached on the final status of the West Bank and Gaza. The negotiations shall be based on all the provisions and principles of UN Security Council Resolution 242. The negotiations will resolve, among other matters, the location of the boundaries and the nature of the security arrangements. The solution from the negotiations must also recognize the legitimate rights of the Palestinian people and their just requirements. In this way, the Palestinians will participate in the determination of their own future through:

- 1) The negotiations among Egypt, Israel, Jordan and the representatives of the inhabitants of the West Bank and Gaza to agree on the final status of the West Bank and Gaza and other outstanding issues by the end of the transitional period.
- 2) Submitting their agreement to a vote by the elected representatives of the inhabitants of the West Bank and Gaza.
- 3) Providing for the elected representatives of the inhabitants of the West Bank and Gaza to decide how they shall govern themselves consistent with the provisions of their agreement.
- 4) Participating as stated above in the work of the committee negotiating the peace treaty between Israel and Jordan.

2. All necessary measures will be taken and provisions made to assure the security of Israel and its neighbors during the transitional period and beyond. To assist in providing such security, a strong local police force will be constituted by the self-governing authority. It will be composed of inhabitants of the West Bank and Gaza. The police will main-

תוך התחייבות בהסכם שהושג בדבר המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה. המשא- ומתן יתבסס על כל הוראותיה ועקרונותיה של החלטת מועצת הבטחון של האו"ם 242. המשא- ומתן יקבע, בין שאר עניינים, את מיקומם של הגבולות ואת אופיים של הסדרי הבטחון. הסדרון שינבע מן המשא-ומתן חייב להכיר גם בזכויות התוקפות של ערביי ארץ-ישראל ובצרכיהם הצודקים. כדרך זו ישתתפו ערביי ארץ-ישראל בקביעת עתידם הם כאמצעות:

- 1) המשא-ומתן בין מצרים, ישראל, ירדן ונציגי התושבים של יהודה, שומרון וחבל עזה, כדי להסכים על המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה ועל נושאים תלויים ועומדים אחרים, עד לסיימת של תקופת המעבר.
- 2) הנשת הסכמתם להצבעה על- ידי הנציגים הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה.
- 3) מתן אפשרות לנציגים הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה להתליט כיצד יקיימו טינהל עצמי באופן המתיישב עם הוראות ההסכם אשר להם.
- 4) השתתפותם, כנקבע לעיל, בעבודתה של הוועדה הנושאת ונותנת בדבר חוזה השלום בין ישראל ובין ירדן.

2. יינקטו כל הצעדים הדרושים וייעשו כל ההסדרים כדי להבטיח את בטחונן של ישראל ושכניה תיה במשך תקופת המעבר ולאחריה. כדי לסייע בהבטחת בטחון כאמור תכונן רשות המינהל העצמי כוח משטרה מקומי חזק. הוא יורכב מתושבי יהודה, שומרון וחבל עזה. המשטרה תקיים קשר מתמיד,

tain continuing liaison on internal security matters with the designated Israeli, Jordanian, and Egyptian officers.

3. During the transitional period, representatives of Egypt, Israel, Jordan, and the self-governing authority will constitute a continuing committee to decide by agreement on the modalities of admission of persons displaced from the West Bank and Gaza in 1967, together with necessary measures to prevent disruption and disorder. Other matters of common concern may also be dealt with by this committee.

4. Egypt and Israel will work with each other and with other interested parties to establish agreed procedures for a prompt, just and permanent implementation of the resolution of the refugee problem.

**B. Egypt-Israel**

1. Egypt and Israel undertake not to resort to the threat or the use of force to settle disputes. Any disputes shall be settled by peaceful means in accordance with the provisions of Article 33 of the Charter of the United Nations.

2. In order to achieve peace between them, the parties agree to negotiate in good faith with a goal of concluding within three months from the signing of this Framework a peace treaty between them, while inviting the other parties to the conflict to proceed simultaneously to negotiate and conclude similar peace treaties with a view to achieving a comprehensive peace in the area. The Framework for the Conclusion of a Peace Treaty between Egypt and Israel will govern the peace negotiations between them. The parties will agree on the modalities and the timetable for the implementation of their obligations under the treaty.

**C. Associated Principles**

1. Egypt and Israel state that the principles and provisions described below should apply to peace treaties between Israel and each of its neighbors — Egypt, Jordan, Syria and Lebanon.

בעניני בטחון הפנים, עם קצינים ישראלים, ירדניים ומצריים שיחמגו לכך.

3. במשך תקופת המעבר יהיו נציגיהן של מצרים, ישראל, ירדן ורשות המינהל העצמי ועדה מתמדת, כדי להחליט, מתוך הסכמה, על העקרונות להכנסתם של בני-אדם שעזבו את יהודה, שומרון וחבל עזה ב-1967, יחד עם אמצעים נחוצים כדי למנוע אנדרלמוסיה ואי-סדר. ועדה זו תוכל גם לטפל בנושאים אחרים בעלי עניין משותף.

4. מצרים וישראל יפעלו זו עם זו, וכן עם צדדים מעוניינים אחרים, כדי לקבוע נהלים מוסכמים לשם ביצוע מהיר, צודק וקבוע של הפתרון לבעיית הפליטים.

**ג. מצרים — ישראל**

1. מצרים וישראל מחתיכות שלא להזקק לאיום או לשימוש בכוח כדי ליישב חילוקי דעות. כל חילוקי דעות ייושבו באמצעי שלום, בהתאם להוראות סעיף 33 של מגילת האומות המאוחדות.

2. כדי להשיג שלום ביניהם, מטכילים הצדדים לשאת ולתת בתום לב, במטרה לחתום תוך שלושה חודשים מחתימת מסגרת זו על חוזה שלום ביניהם, כשהם מומינים את הצדדים האחרים לסכסוך לפתוח בעת ובעונה אחת במשא-ומתן, ולחתום על חוזה שלום דומים, במטרה להשיג שלום כולל באי-זור. המסגרת לחתימת חוזה שלום בין מצרים ובין ישראל תגנה את המשא-ומתן לשלום ביניהם. הצדדים יסכימו על האופנים ועל לוח הזמנים לביצוע החתיכותיהם לפי התורה.

**ג. עקרונות נלווים**

1. מצרים וישראל מצהירות כי העקרונות וההוראות המתוארים להלן צריך שיתחילו על חוזה השלום בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה — מצרים, ירדן, סוריה ולבנון.

2. Signatories shall establish among themselves relationships normal to states at peace with one another. To this end, they should undertake to abide by all the provisions of the Charter of the United Nations. Steps to be taken in this respect include:

- (a) full recognition;
- (b) abolishing economic boycotts;
- (c) guaranteeing that under their jurisdiction the citizens of the other parties shall enjoy the protection of the due process of law.

3. Signatories should explore possibilities for economic development in the context of final peace treaties, with the objective of contributing to the atmosphere of peace, cooperation and friendship which is their common goal.

4. Claims Commissions may be established for the mutual settlement of all financial claims.

5. The United States shall be invited to participate in the talks on matters related to the modalities of the implementation of the agreements and working out the timetable for the carrying out of the obligations of the parties.

6. The United Nations Security Council shall be requested to endorse the peace treaties and ensure that their provisions shall not be violated. The permanent members of the Security Council shall be requested to underwrite the peace treaties and ensure respect for their provisions. They shall also be requested to conform their policies and actions with the undertakings contained in this Framework.

For the Government  
of the Arab Republic  
of Egypt:  
(—)  
MUHAMMAD ANWAR  
AL-SADAT

For the Government  
of Israel:  
(—)  
MENACHEM BEGIN

Witnessed by:  
(—)  
JIMMY CARTER, President  
of the United States of America

2. החתומים יכוננו ביניהם מערכות יחסים שהן נורמליות לגבי מדינות השרויות בשלום האחת עם זולתה. לשם כך הם צריכים להתחייב לקיים את הוראותיה של מגילת האומות המאוחדות. הצעדים שיש לנקוטם לעניין זה כוללים:

- (א) הכרה מלאה;
- (ב) ביטול חרם כלכלי;
- (ג) מתן ערובות לכך כי בתחום שיפוטם ייהנו אזרחיהם של הצדדים האחרים מן ההגנה של הליכי משפט הוגנים.

3. החתומים צריכים לבדוק אפשרויות לפיתוח כלכלי בהקשר של חזוי שלום סופיים, כדי לחרום לאווירת השלום, שיתוף הפעולה והידידות, שהיא מטרתם המשותפת.

4. ניתן להקים ועדות-תביעות, לשם יישוב גורדי של כל תביעות כספיות.

5. ארצות-הברית תוזמן להשתתף בשיחות על עניינים הקשורים באופני ביצועם של ההסכמים ועיבודו של לוח הזמנים להוצאה לפועל של התחייבויות הצדדים.

6. מועצת-הבטחון של האומות המאוחדות תבקש לתמוך בחזוי השלום ולהבטיח כי לא יפרו את הוראותיהם. החברות הקבועות של מועצת-הבטחון יתבקשו לאשר את חזוי השלום, ולהבטיח כי הוראותיהם יכובדו. הן גם יתבקשו להתאים את מדיניותן ופעולותיהן להתחייבויות הכלולות במסגרת זו.

בשם הרפובליקה הערבית  
של מצרים:  
(—)  
מוחמד אנואר אל-סאדאת

בשם ממשלת ישראל:  
(—)  
מנחם בגין

ועד לחתימה:  
(—)  
ג'ימי קרט, נשיא ארצות-הברית של אמריקה

נוסח החלטת מועצת הבטחון של האומות המאוחדות 242 מ-22 בנובמבר 1967.

איטציה סה אחר במישיבה ה-1382

TEXT OF UNITED NATIONS SECURITY COUNCIL RESOLUTION 242 OF NOVEMBER 22, 1967

Adopted unanimously at the 1382nd meeting

The Security Council,

Expressing its continuing concern with the grave situation in the Middle East,

Emphasizing the inadmissibility of the acquisition of territory by war and the need to work for a just and lasting peace in which every State in the area can live in security,

Emphasizing further that all Member States in their acceptance of the Charter of the United Nations have undertaken a commitment to act in accordance with Article 2 of the Charter,

1. Affirms that the fulfilment of Charter principles requires the establishment of a just and lasting peace in the Middle East which should include the application of both the following principles:

(i) Withdrawal of Israeli armed forces from territories occupied in the recent conflict;

(ii) Termination of all claims or states of belligerency and respect for and acknowledgement of the sovereignty, territorial integrity and political independence of every State in the area and their right to live in peace within secure and recognized boundaries free from threats or acts of force;

2. Affirms further the necessity

(a) For guaranteeing freedom of navigation through international waterways in the area;

(b) For achieving a just settlement of the refugee problem;

(c) For guaranteeing the territorial inviolability and political independence of every State in the area, through measures including the establishment of demilitarized zones;

מועצת הבטחון,

בהביטה את דאגתה המתמדת למצב החמור במזרח התיכון,

בהטעימה כי אין להסכים לרכישת שטח על-ידי מלחמה וכי יש צורך לפעול למען שלום צודק ובר-קיימא שבו כל מדינה באזור חוכל לחיות כבטחון,

בהוסיפה להטעים כי כל המדינות החברות, בקיבולן את מגילת האומות המאוחדות, נטלו על עצמן התחייבות לפעול בהתאם לסעיף 2 של המגילה,

1. מאשרת כי מימושם של עקרונות המגילה דורש כינונו של שלום צודק ובר-קיימא כמזרח התיכון, שעליו לכלול את החלתם של שני העקרונות דלקמן:

(1) נסיגה של כוחות מויינים ישראליים משטחים שנכבשו בסכסוך האחרון;

(2) שימת קץ לכל טענות לחומה או מצכי לחומה וכיבוד ריבונותה, שלטונה הטריטוריאלי ועצמאותה המדינית של כל מדינה באזור, והכחזה לחייה בשלום, בתוך גבולות בטוחים ומכירים, חופשיים מאיומים או ממעשים של שימוש כוח:

2. מוסיפה ומאשרת את הצורך

(א) לערוך לחוטש השיט דרך גתיבי מים בין-לאומיים באזור;

(ב) להסיג יישוב צודק של בעיית הפליטים;

(ג) לערוך לאי-פגיעה בשטחה של כל מדינה באזור ולעצמאותה המדינית על-ידי אמצעים הכוללים כינונם של איוזרים מפורזים;

נספח אגדה 242, סדר 22 - סעיפי הסה דוד: נוסח החלטת מועצת הבטחון של האומות המאוחדות 242 מ-22 בנובמבר 1967.



3. Requests the Secretary-General to designate a Special Representative to proceed to the Middle East to establish and maintain contacts with the States concerned in order to promote agreement and assist efforts to achieve a peaceful and accepted settlement in accordance with the provisions and principles of this resolution.

3. מבקשת מאת המזכיר הכללי למנות נציג מיוחד אשר יצא למזרח התיכון, לכוון ולקיים מגעים עם המדינות הנוגעות בדבר כדי לקדם הסכם ולסייע למאמצים להשיג הסדר מוסכם בדרכי שלום בהתאם להוראותיה ולעקרונותיה של החלטה זו.

4. Requests the Secretary-General to report to the Security Council on the progress of the efforts of the Special Representative as soon as possible.

4. מבקשת מאת המזכיר הכללי לדווח למר"ע על ההתקדמות שבמאמצי הנציג המיוחד בכל ההקדם האפשרי.

### נוסח החלטת מועצת הבטחון של האומות המאוחדות 338

אימצה על ידי מועצת הבטחון פה אחד ב-17:17, בימי 21 ו-22 באוקטובר 1973

#### TEXT OF UNITED NATIONS SECURITY COUNCIL RESOLUTION 338

Adopted by the Security Council at its 1747th meeting, on 21/22 October 1973

#### The Security Council

1. Calls upon all parties to the present fighting to cease all firing and terminate all military activity immediately, no later than 12 hours after the moment of the adoption of this decision, in the positions they now occupy;

2. Calls upon the parties concerned to start immediately after the cease-fire the implementation of Security Council Resolution 242 (1967) in all of its parts;

3. Decides that, immediately and concurrently with the cease-fire, negotiations start between the parties concerned under appropriate auspices aimed at establishing a just and durable peace in the Middle East.

#### מועצת הבטחון

1. קוראת לכל הצדדים להחימה הקיימת לחדול מכל ירי ולשים קץ לכל פעילות צבאית מיד, לא יאוחר מ-12 שעות לאחר רגע אימוצה של החלטה זו, בעמדות שאוחזים בהן תומסים עתה;

2. קוראת לכל הצדדים הנוגעים בדבר להתחיל מיד לאחר הפסקת האש בביצוע החלטת מועצת הבטחון 242 (1967) על כל חלקיה;

3. מחליטה כי מיד ובעת ובעונה אחת עם הפסקת האש, יתחיל משא ומתן בין הצדדים הנוגעים בדבר, בחסות נאותה, שמטרתו לכוון שלום צודק ובר-קיימא במזרח התיכון.



- (e) the construction of a highway between the Sinai and Jordan near Elat with guaranteed free and peaceful passage by Egypt and Jordan; and
- (f) the stationing of military forces listed below.

**Stationing of Forces**

A. No more than one division (mechanized or infantry) of Egyptian armed forces will be stationed within an area lying approximately 50 kilometers(km) east of the Gulf of Suez and the Suez Canal.

B. Only United Nations forces and civil police equipped with light weapons to perform normal police functions will be stationed within an area lying west of the international border and the Gulf of Aqaba, varying in width from 20 km to 40 km.

C. In the area within 3 km east of the international border there will be Israeli limited military forces not to exceed four infantry battalions and United Nations observers.

D. Border patrol units, not to exceed three battalions, will supplement the civil police in maintaining order in the area not included above.

The exact demarcation of the above areas will be as decided during the peace negotiations.

Early warning stations may exist to insure compliance with the terms of the agreement.

United Nations forces will be stationed:  
(a) in part of the area in the Sinai lying within about 20 km of the Mediterranean Sea and adjacent to the international border, and  
(b) in the Sharm el Sheikh area to ensure freedom of passage through the Strait of Tiran; and these forces will not be removed unless such removal is approved by the Security Council of the United Nations with a unanimous vote of the five permanent members.

(ה) סלילת כביש בין סיני ובין ירדן. ליד אילת, שבו יוכטח מעבר חופשי לצרכי שלום, למצרים ולירדן; וכן

(ו) הצבת כוחות צבאיים כמפורט להלן.

**הצבת כוחות**

א. לא יותר מדיביזיה אחת (ממוכנת או רגלית) של כוחות מזוינים מצריים תוצב בחוף איזור הנמצא כ-50 קילומטר (ק"מ) מזרח למפרץ סואץ ולהעלת-סואץ.

ב. רק כוחות האומות המאוחדות ומשטרה אזרחית, המצוידת בנשק קל לביצוע תפקידי משטרה רגילים, יוצבו בחוף איזור הנמצא מערבה מן הגבול הבין-לאומי ומפרץ-אילת, שרוחבו משתנה מ-20 ל-40 ק"מ.

ג. באיזור הנמצא בחוץ 3 ק"מ ממזרח לגבול הבין-לאומי יהיו כוחות ישראליים מוגבלים, שלא יעלו על ארבעה גודרי חיל-רגלים, ומשקיפים האומות המאוחדות.

ד. יחידות משמר הגבול, שלא יעלו על שלושה גודרים, יתווספו למשטרה האזרחית בשמירת הסדר באיזור שלא נכלל לעיל.

התיחום הטדוייק של האיזורים דלעיל יהיה כפי שיוחלט עליו במהלך המשא-ומתן לשלום.

יכול שיהקיימו תחנות לאתרואה מוקדסת, כדי להבטיח טילויים של תנאי ההסכם.

כוחות האומות המאוחדות יוצבו: (א) בחלק מאיזור סיני הנמצא בחוץ של כ-20 ק"מ מהים התיכון והגבול בגבול הבין-לאומי, ו-(ב) באיזור אופירה כדי להבטיח חופש מעבר דרך מיצרי טיראן; וכוחות אלו לא יפוגו אלא אם כן אישרה מועצת הבטחון של האומות המאוחדות סינוי כאמור בהצבעת פה אחד של חמש החברות הקבועות.

After a peace treaty is signed, and after the interim withdrawal is complete, normal relations will be established between Egypt and Israel, including: full recognition, including diplomatic, economic and cultural relations; termination of economic boycotts and barriers to the free movement of goods and people; and mutual protection of citizens by the due process of law.

**Interim Withdrawal**

Between three months and nine months after the signing of the peace treaty, all Israeli forces will withdraw east of a line extending from a point east of El Arish to Ras Muham-mad, the exact location of this line to be determined by mutual agreement.

For the Government  
of the Arab Republic  
of Egypt:  
(—)  
MUHAMMAD ANWAR  
AL-SADAT

For the Government  
of Israel:  
(—)  
MENACHEM BEGIN

Witnessed by:  
(—)  
JIMMY CARTER, President  
of the United States of America

לאחר שייחתם חוזה השלום, ולאחר שתושלם נסיגת הביניים, יכוננו יחסים נורמליים בין מצרים ובין ישראל, ובכללם הכרה מלאה, לרבות יחסים דיפלומטיים, יחסי כלכלה ותרבות, שימת קץ לחרמות כלכליים ולמחסומים לתנועה חופשית של טובין ובני-אדם, והגנה הדדית על אזרחים באמצעות הליכי משפט הוגנים.

**נסיגת ביניים**

בין שלושה עד תשעה חודשים לאחר חתימת חוזה השלום, ייסוגו כל הכוחות הישראלים מזרחה מהקו הנמשך מנקודה שממזרח לאל-עריש אל ראס-מוחמד. על המיקום המדוייק של קו זה יוחלט בהסכמה הדדית.

בשם ממשלת הרפובליקה  
הערבית של מצרים:  
(—)  
מוחמד אנואר אל-סאדאת

בשם ממשלת ישראל:  
(—)  
מנחם בגין

ועד לחתימה:  
(—)  
ג'ימי קרטר,  
נשיא ארצות הברית של אמריקה

LETTERS

מכתבים

A. Letters regarding Settlements

א. מכתבים בדבר היישובים

ראש הממשלה  
THE PRIME MINISTER

ראש הממשלה  
THE PRIME MINISTER

17 September 1978

17 בספטמבר, 1978

Dear Mr. President,

אדוני הנשיא,

I have the honor to inform you that during two weeks after my return home I will submit a motion before Israel's Parliament (the Knesset) to decide on the following question:

אני מתכבד להודיעך כי במשך שבועיים ימים לאחר שובי הביתה אני הצעה לפני בית הנבחרים של ישראל (הכנסת) להחליט בשאלה דלקמן:

If during the negotiations to conclude a peace treaty between Israel and Egypt all outstanding issues are agreed upon, "are you in favor of the removal of the Israeli settlers from the northern and southern Sinai areas or are you in favor of keeping the aforementioned settlers in those areas?"

אם יוסכם במשך המשא ומתן לכריתת תווה שלום בין ישראל ובין מצרים על כל הנושאים החלויים ועומדים, "האם הינך בעד הוצאתם של המתיישבים הישראליים משטחי סיני הצפוניים והדרומיים, או שאתה בעד השארתם של המתיישבים הנזכרים בשטחים אלה?"

The vote, Mr. President, on this issue will be completely free from the usual Parliamentary Party discipline to the effect that although the coalition is being now supported by 70 members out of 120, every member of the Knesset, as I believe, both on the Government and the Opposition benches, will be enabled to vote in accordance with his own conscience.

ההצבעה, אדוני הנשיא, על שאלה זו תהא חופשית לחלוטין מן המשמעת המפלגתית הפרלמנטרית הרגילה, כך שאף על פי שהקואליציה נתמכת עתה על ידי 70 חברים מ-120, כל חבר הכנסת, כפי שאני מאמין, הן מספסלי הממשלה והן מספסלי האופוזיציה, יוכל להצביע בהתאם למצפונו.

Sincerely yours,  
(—)  
MENACHEM BEGIN

שלך בכנות,  
(—)  
מנחם בגין

The President  
Camp David  
Thurmont, Maryland

לכבוד הנשיא  
קמפ דוד  
הורטמונט, מרילנד

THE WHITE HOUSE  
WASHINGTON

September 22, 1978

Dear Mr. President:

I transmit herewith a copy of a letter to me from Prime Minister Begin setting forth how he proposes to present the issue of the Sinai settlements to the Knesset for the latter's decision.

In this connection, I understand from your letter that Knesset approval to withdraw all Israeli settlers from Sinai according to a timetable within the period specified for the implementation of the peace treaty is a prerequisite to any negotiations on a peace treaty between Egypt and Israel.

Sincerely,  
(—)  
JIMMY CARTER

Enclosure:  
Letter from the Prime Minister Begin

His Excellency  
ANWAR AL-SADAT  
President of the Arab Republic of Egypt  
Cairo

September 17, 1978

Dear Mr. President,

In connection with the "Framework for a Settlement in Sinai" to be signed tonight, I would like to re-affirm the position of the Arab Republic of Egypt with respect to the settlements:

1. All Israeli settlers must be withdrawn from Sinai according to a time-table within the period specified for the implementation of the peace treaty.
2. Agreement by the Israeli Government and its constitutional institutions to this basic principle is therefore a pre-requisite to starting peace negotiations for concluding a peace treaty.
3. If Israel fails to meet this commitment, the "Framework" shall be void and invalid.

Sincerely,  
(—)  
MUHAMMAD ANWAR EL SADAT

His Excellency Jimmy Carter  
President of the United States

הבית הלבן  
ושינגטון

22 בספטמבר, 1978

אדוני הנשיא:

אני מעביר בואת העתק מכתב אלי מאת ראש הממשלה בנין, המפרש כיצד הוא מציע להציג את שאלת יישובי סיני לפני הכנסת לשם החלטה.

בקשר לכך, אני מבין ממכתבך, כי אישור הכנסת לפינויים של כל המתיישבים הישראליים מסיני בהתאם ללוח זמנים תוך התקופה שפורשה לשם הוצאתו אל הפועל של חוזה השלום היא דרישה מוקדמת לכל משא ומתן בדבר חוזה שלום בין מצרים ובין ישראל.

בכנות,  
(—)  
גימי קרטר

לום:

מכתב מאת ראש הממשלה בנין

לכבי הוד מעלתו

אנואר אל-סאדאת

נשיא הרפובליקה הערבית של מצרים

קהיר

17 בספטמבר, 1978

אדוני הנשיא,

בקשר ל"מסגרת להסדר בסיני", העומדת להחתם היום, הייתי רוצה לשוב ולאשר את עמדתה של הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי היישובים:

1. כל המתיישבים הישראליים חייבים להיות מסוגים מסיני בהתאם ללוח זמנים תוך התקופה שפורשה לשם הוצאתו אל הפועל של חוזה השלום.
2. הסכמתם של ממשלת ישראל ושל מוסדותיה הרוקחיים לעיקרון יסודי זה היא איפוא דרישה מוקדמת למתיחתו של משא ומתן לשלום לשם בריתו של חוזה שלום.
3. אם לא תמלא ישראל אתרי התחייבות זו, תהא ה"מסגרת" בטלה וחסרת תוקף.

בכנות,  
(—)

מוחמד אנואר אל סאדאת

לכבי הוד מעלתו גימי קרטר

נשיא ארצות הברית

THE WHITE HOUSE  
WASHINGTON

September 22, 1978

Dear Mr. Prime Minister:

I have received your letter of September 17, 1978, describing how you intend to place the question of the future of Israeli settlements in Sinai before the Knesset for its decision.

Enclosed is a copy of President Sadat's letter to me on this subject.\*

Sincerely,  
(—)  
JIMMY CARTER

Enclosure:  
Letter from President Sadat

His Excellency  
MENACHEM BEGIN  
Prime Minister of Israel

\* The letter referred to is the immediately preceding one.

B. Letters regarding Jerusalem

September 17, 1978

Dear Mr. President,

I am writing you to reaffirm the position of the Arab Republic of Egypt with respect to Jerusalem:

1. Arab Jerusalem is an integral part of the West Bank. Legal and historical Arab rights in the City must be respected and restored.
2. Arab Jerusalem should be under Arab sovereignty.
3. The Palestinian inhabitants of Arab Jerusalem are entitled to exercise their legitimate national rights, being part of the Palestinian People in the West Bank.
4. Relevant Security Council Resolutions, particularly Resolutions 242 and 267, must be applied with regard to Jerusalem. All the measures taken by Israel to alter the status of the City are null and void and should be rescinded.

הבית הלבן  
ושינגטון

22 בספטמבר, 1978

אדוני ראש הממשלה,

קיבלתי את מכתבך מן ה-17 בספטמבר 1978, המתאר כיצד הינך מתכוון להניח את שאלת עתידם של היישובים הישראליים בסיני לפני הכנסת, לשם החלטתה.

לוט העתק ממכתבו של הנשיא סאדאת אלי בנושא זה.\*

בכנות,  
(—)  
ג'ימי קרט

לוט: מכתב מאת הנשיא סאדאת

לכבי הוד מעלתו  
מנחם בגין  
ראש ממשלת ישראל

\* המכתב המוזכר הוא המכתב הניתן לפני מכתב זה בסמוך.

ג. מכתבים בדבר ירושלים

17 בספטמבר, 1978

אדוני הנשיא,

אני כותב לך כדי לשוב ולאשר את עמדתה של הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי ירושלים:

1. ירושלים הערבית היא חלק בלתי נפרד מן הגדה המערבית. יש לכבד ולהשיב זכויות ערכיות וחוקיות היסטוריות בעיר.
2. ירושלים הערבית צריכה להיות בריבונות ערבית.
3. התושבים הפלשתינאים של ירושלים הערבית זכאים להשתמש בזכויותיהם הלאומיות החוקיות, בהיותם חלק מן העם הפלשתינאי בגדה המערבית.
4. יש להתיל לגבי ירושלים את החלטות מועצת הבטחון השייכות לענין, במיוחד החלטה 242 ו-267. כל הצעדים שנקטה ישראל כדי לשנות את מעמדה של העיר הם אין ואפס ויש לבטלם.

- 5. All peoples must have free access to the City and enjoy the free exercise of worship and the right to visit and transit to the holy places without distinction or discrimination.
- 6. The holy places of each faith may be placed under the administration and control of their representatives.
- 7. Essential functions in the City should be undivided and a joint municipal council composed of an equal number of Arab and Israeli members can supervise the carrying out of these functions. In this way, the city shall be undivided.

Sincerely,  
(—)

MOHAMMED ANWAR EL SADAT

His Excellency Jimmy Carter  
President of the United States

לשכת ראש הממשלה  
PRIME MINISTER'S BUREAU

17 September 1978

Dear Mr. President,

I have the honor to inform you, Mr. President, that on 28 June 1967 — Israel's Parliament (The Knesset) promulgated and adopted a law to the effect: "the Government is empowered by a decree to apply the law, the jurisdiction and administration of the State to any part of Eretz Israel (land of Israel — Palestine), as stated in that decree."

On the basis of this Law, the Government of Israel decreed in July 1967 that Jerusalem is one city, indivisible, the Capital of the State of Israel.

Sincerely,  
(—)  
MENACHEM BEGIN

The President  
Camp David  
Thurmont, Maryland

5. לכל העמים צריכה להיות גישה חופשית לעיר והם צריכים ליהנות מחופש הסולחן והזכות לבקר במקומות הקדושים, ולעבור אליהם, בלא הבחנה או הפליה.

6. המקומות הקדושים של כל אמונה יכול שיועמדו תחת המינהל והפיקוח של נציגיה.

7. פעילויות חיוניות בעיר צריכות להיות בלתי מחולקות, ומועצה עירונית משותפת, המורכבת ממספר שווה של חברים ערביים וישראליים, יכולה לפקח על ביצוען של פעילויות אלה. בדרך זו תהא העיר בלתי מחולקת.

בכנות,  
(—)

מוחמד אנוואר אל סאדאת

לכבי הוד מעלתו ג'ימי קרטרי  
נשיא ארצות הברית

לשכת ראש הממשלה  
PRIME MINISTER'S BUREAU

17 בספטמבר, 1978

אדוני הנשיא,

אני מחבד להודיעך, אדוני הנשיא, כי ביום 28 ביוני 1967 פירסם וקיבל בית הנבחרים של ישראל (הכנסת) חוק לאומרי: "המשפט, השיפוט והמינהל של המדינה יהולו בכל שטח של ארץ ישראל שהממשלה יסבשה בכו".

על יסוד חוק זה נחנה ממשלת ישראל צו ביולי 1967, כי ירושלים הינה עיר אחת, שאינה ניתנת לחלוקה, בירת מדינת ישראל.

בכנות,  
(—)  
מנחם בגין

לכבי הנשיא  
מחנה דוד  
תורמונט, מרילנד



THE WHITE HOUSE  
WASHINGTON

September 22, 1978

Dear Mr. President:

I have received your letter of September 17, 1978, setting forth the Egyptian position on Jerusalem. I am transmitting a copy of that letter to Prime Minister Begin for his information.

The position of the United States on Jerusalem remains as stated by Ambassador Goldberg in the United Nations General Assembly on July 14, 1967, and subsequently by Ambassador Yost in the United Nations Security Council on July 1, 1969.

Sincerely,

(—)

JIMMY CARTER

His Excellency  
ANWAR AL-SADAT  
President of the Arab  
Republic of Egypt  
Cairo

C. Others

September 17, 1978

Dear Mr. President,

In connection with the "Framework for peace in the Middle East", I am writing you this letter to inform you of the position of the Arab Republic of Egypt, with respect to the implementation of the comprehensive settlement.

To ensure the implementation of the provisions related to the West Bank and Gaza and in order to safeguard the legitimate rights of the Palestinian people, Egypt will be prepared to assume the Arab role emanating from these provisions, following consultations with Jordan and the representatives of the Palestinian people.

Sincerely,

(—)

MOHAMED ANWAR EL SADAT

His Excellency  
Jimmy Carter,  
President of the United States,  
The White House,  
Washington, D.C.

הבית הלבן  
ושינגטון

22 בספטמבר, 1978

אדוני הנשיא,

קיבלתי את מכתבך מן ה-17 בספטמבר 1978, המפרט את עמדת מצרים לגבי ירושלים. אני מעביר העתק טאטו מכתב אל ראש הממשלה בנין, לידיעתו.

עמדת ארצות הברית לגבי ירושלים נשארה כפי שהצהירו עליה השגריר גולדברג בעצרת הכללית של האומות המאוחדות, ביום 14 ביולי, 1967, ולאחר מכן השגריר יוסט, כמועצת הבטחון של האומות המאוחדות, ביום 1 ביולי, 1969.

בכנות,

(—)

ג'ימי קרטר

לכבי הוד טעלתו

אנאר אל-סאדאת

נשיא הרפובליקה הערבית של מצרים  
קאיר

ג. אחרים

17 בספטמבר, 1978

אדוני הנשיא,

בקשר ל"מסגרת לשלום במזרח התיכון" אני כותב אליך מכתב זה, כדי להודיעך על עמדת הרפובליקה הערבית של מצרים לגבי ביצועו של ההסדר הכולל.

כדי להבטיח את ביצוען של ההוראות הקשורות בגדה המערבית ובעזה, וכדי להגן על הזכויות החוקיות של העם הפלסטיני, תהא מצרים מוכנה ליטול על עצמה את החסיד הערבי הנובע מהוראות אלה, בעקבות התייעצויות עם ירדן ונציגי העם הפלסטיני.

בכנות,

(—)

מוחמד אנאר אל-סאדאת

לכבי הוד טעלתו

ג'ימי קרטר,

נשיא ארצות הברית

הבית הלבן

ושינגטון, ד.ק.

THE WHITE HOUSE  
WASHINGTON

הבית הלבן  
ושינגטון

September 22, 1978

22 בספטמבר, 1978

Dear Mr. Prime Minister:

אדוני ראש הממשלה,

I hereby acknowledge that you have informed me as follows:

אני מאשר בזאת כי הודעת לי את האמור להלן:

A) In each paragraph of the Agreed Framework Document the expressions "Palestinians" or "Palestinian People" are being and will be construed and understood by you as "Palestinian Arabs."

א. בכל סקת שבמסמך המסגרת המוסכם, הביטויים "פלסטינאים" או "העם הפלסטינאי" מפורשים ומובנים, ויסורשו ויובנו, על ידך כ"ערכי ארץ ישראל".

B) In each paragraph in which the expression "West Bank" appears, it is being, and will be, understood by the Government of Israel as Judea and Samaria.

ב. בכל סקת שבה מופיע הביטוי "גדה מערבית", הוא מוכן ויובן על ידי ממשלת ישראל כיהודה ושומרון.

Sincerely,  
(-)  
JIMMY CARTER

בכנות,  
(-)  
ג'ימי קרטר

His Excellency  
Menachem Begin  
Prime Minister of Israel

לכבוד הוד מעלתו  
מנחם בגין  
ראש ממשלת ישראל



נשיא מדינת ישראל

אשור הסכמי המסגרת בין ישראל למצרים

על פי סעיף 11(א) לחוק יסוד: נשיא המדינה, תשכ"ד-1964, אני מאשר בזאת הסכמי המסגרת שנחתמו ביום 17 בספטמבר 1978 בין ישראל למצרים ושאושרו על ידי הכנסת ביום כ"ו באלול תשל"ח, 28 בספטמבר 1978.

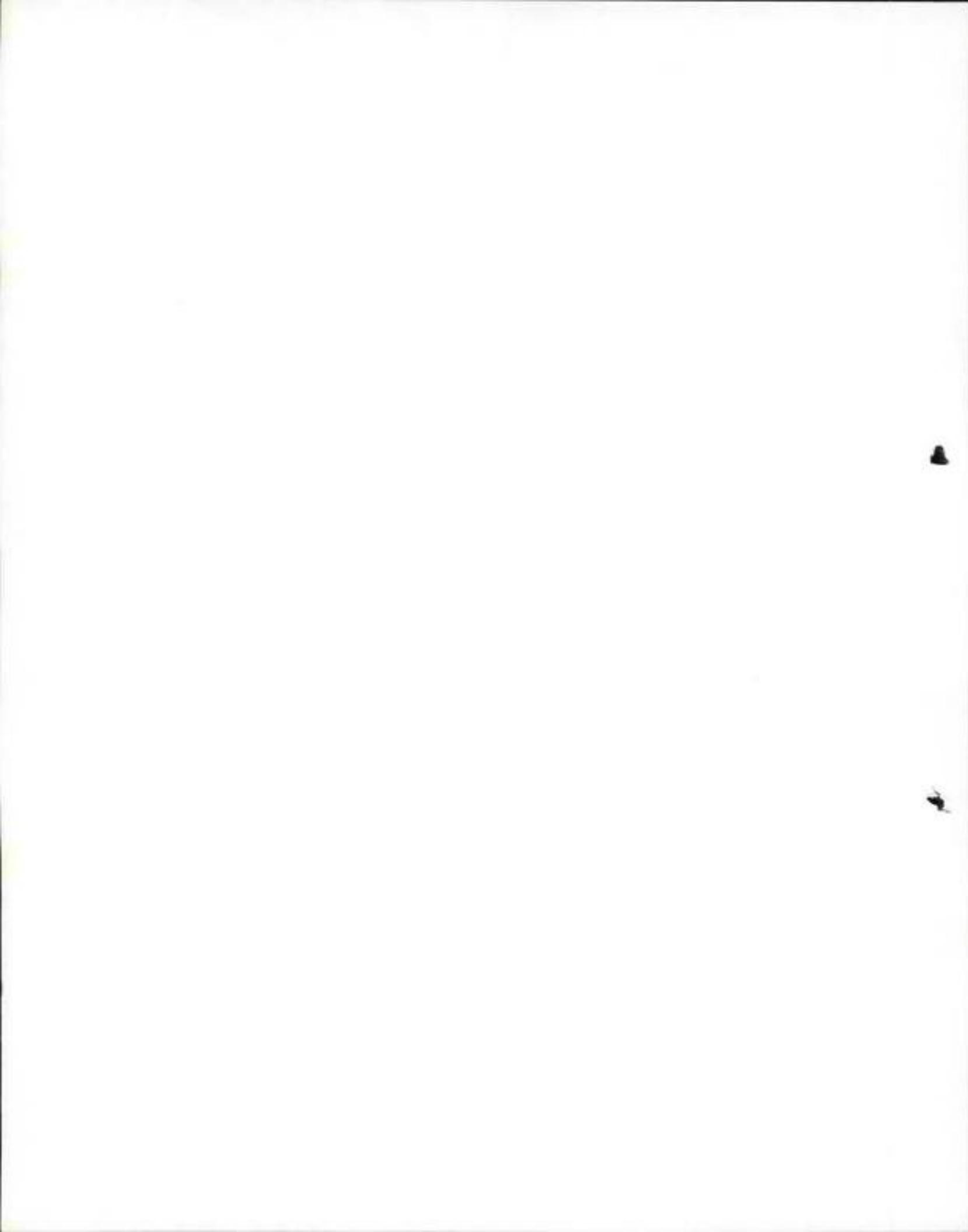
יצחק נבון  
נשיא מדינת ישראל

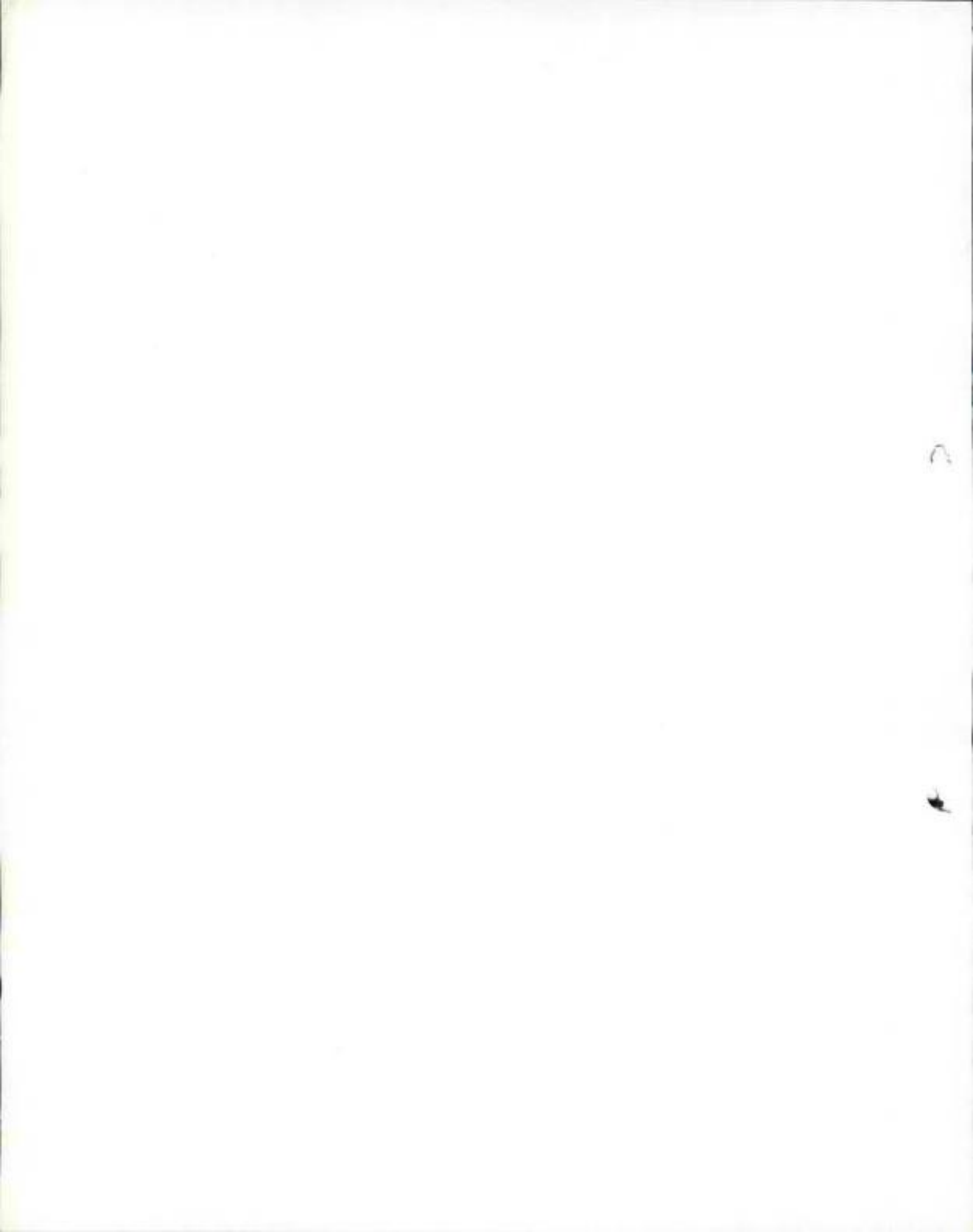
ירושלים, די בבטלר תשל"ט  
4 בדצמבר 1978





III





May 14, 1989.

INFORMAL TRANSLATION

A PEACE INITIATIVE BY THE GOVERNMENT OF ISRAEL

GENERAL

1. This document presents the principles of a political initiative of the Government of Israel which deals with the continuation of the peace process; the termination of the state of war with the Arab states; a solution for the Arabs of Judea, Samaria and the Gaza district; peace with Jordan; and a resolution of the problem of the residents of the refugee camps in Judea, Samaria and the Gaza district .
  
2. The document includes
  - a) The principles upon which the initiative is based.
  - b) Details of the processes for its implementation.
  
  - c) Reference to the subject of the elections under consideration. Further details relating to the elections as well as other subjects of the initiative will be dealt with separately.



BASIC PREMISES:

3. The initiative is founded upon the assumption that there is a national consensus for it on the basis of the basic guidelines of the Government of Israel, including the following points:
  - a) Israel yearns for peace and the continuation of the political process by means of direct negotiations based on the principles of the Camp David Accords.
  - b) Israel opposes the establishment of an additional Palestinian state in the Gaza district and in the area between Israel and Jordan.
  - c) Israel will not conduct negotiations with the PLO.
  - d) There will be no change in the status of Judea, Samaria and Gaza other than in accordance with the basic guidelines of the Government.

SUBJECTS TO BE DEALT WITH IN THE PEACE PROCESS:

4. a) Israel views as important that the peace between Israel and Egypt, based on the Camp David Accords will serve as a cornerstone for enlarging the circle of peace in the region, and calls for a common endeavour for the strengthening of the peace and its extension, through continued consultation.
  
- b) Israel calls for the establishment of peace relations between it and those Arab states which still maintain a state of war with it for the purpose of promoting a comprehensive settlement for the Arab-Israel conflict, including recognition, direct negotiations, ending the boycott, diplomatic relations, cessation of hostile activity in international institutions or forums and regional and bi-lateral co-operation.
  
- c) Israel calls for an international endeavour to resolve the problem of the residents of the Arab refugee camps in Judea, Samaria and the Gaza district in order to improve their living conditions and to rehabilitate them. Israel is prepared to be a partner in this endeavour.

d) In order to advance the political negotiation process leading to peace, Israel proposes free and democratic elections among the Palestinian Arab inhabitants of Judea, Samaria and the Gaza district in an atmosphere devoid of violence, threats and terror. In these elections a representation will be chosen to conduct negotiations for a transitional period of self-rule. This period will constitute a test for co-existence and co-operation. At a later stage, negotiations will be conducted for a permanent solution during which all the proposed options for an agreed settlement will be examined, and peace between Israel and Jordan will be achieved.

e) All the above mentioned steps should be dealt with simultaneously.

f) The details of what has been mentioned in (d) above will be given below.

THE PRINCIPLES CONSTITUTING THE INITIATIVE:

STAGES:

5. The initiative is based on two stages

a) Stage A - A transitional period for an interim agreement.

b) Stage B - Permanent Solution.

6. The interlock between the Stages is a time-table on which the Plan is built: the peace process delineated by the initiative is based on Resolutions 242 and 338 upon which the Camp David Accords are founded.

TIMETABLE:

7. The transitional period will continue for 5 years.

8. As soon as possible, but not later than the third year after the beginning of the transitional period, negotiations for achieving a permanent solution will begin.

PARTIES PARTICIPATING IN THE NEGOTIATIONS IN BOTH STAGES:

9. The parties participating in the negotiations for the First Stage (the interim agreement) shall include Israel and the elected representation of the Palestinian Arab inhabitants of Judea, Samaria and the Gaza district. Jordan and Egypt will be invited to participate in these negotiations if they so desire.
  
10. The parties participating in the negotiations for the Second Stage (Permanent Solution) shall include Israel and the elected representation of the Palestinian Arab inhabitants of Judea, Samaria and the Gaza district, as well as Jordan; furthermore Egypt may participate in these negotiations. In negotiations between Israel and Jordan, in which the elected representation of the Palestinian Arab inhabitants of Judea, Samaria and the Gaza district will participate, the peace treaty between Israel and Jordan will be concluded.

SUBSTANCE OF THE TRANSITIONAL PERIOD

11. During the transitional period the Palestinian Arab inhabitants of Judea, Samaria and the Gaza district will be accorded self-rule by means of which they will, themselves, conduct their affairs of

daily life. Israel will continue to be responsible for security, foreign affairs and all matters concerning Israeli citizens in Judea, Samaria and the Gaza district. Topics involving the implementation of the plan for self-rule will be considered and decided within the framework of the negotiations for an interim agreement.

SUBSTANCE OF THE PERMANENT SOLUTION

12. In the negotiations for a permanent solution every party shall be entitled to present for discussion all the subjects it may wish to raise.

13. The aim of the negotiations should be:

a) The achievement of a permanent solution acceptable to the negotiating parties.

b) The arrangements for peace and borders between Israel and Jordan.

DETAILS OF THE PROCESS FOR THE IMPLEMENTATION OF THE INITIATIVE

14. First and foremost dialogue and basic agreement by the Palestinian Arab inhabitants of Judea, Samaria and the Gaza district, as well as Egypt and Jordan if they wish to take part, as above-mentioned, in the negotiations on the principles constituting the initiative.
  
15. a) Immediately afterwards will follow the stage of preparations and implementation of the election process in which a representation of the Palestinian Arab inhabitants of Judea, Samaria and Gaza will be elected. This representation:
  - I) Shall be a partner to the conduct of negotiations for the transitional period (interim agreement).
  
  - II) Shall constitute the self-governing authority in the course of the transitional period.
  
  - III) Shall be the central Palestinian component, subject to agreement after three years, in the negotiations for the permanent solution.

b) In the period of the preparations and implementation there shall be a calming of the violence in Judea, Samaria and the Gaza district.

16. As to the substance of the elections, it is recommended that a proposal of regional elections be adopted, the details of which shall be determined in further discussions.

17. Every Palestinian Arab residing in Judea, Samaria and the Gaza district, who shall be elected by the inhabitants to represent them - after having submitted his candidacy in accordance with the detailed document which shall determine the subject of the elections - may be a legitimate participant in the conduct of negotiations with Israel.

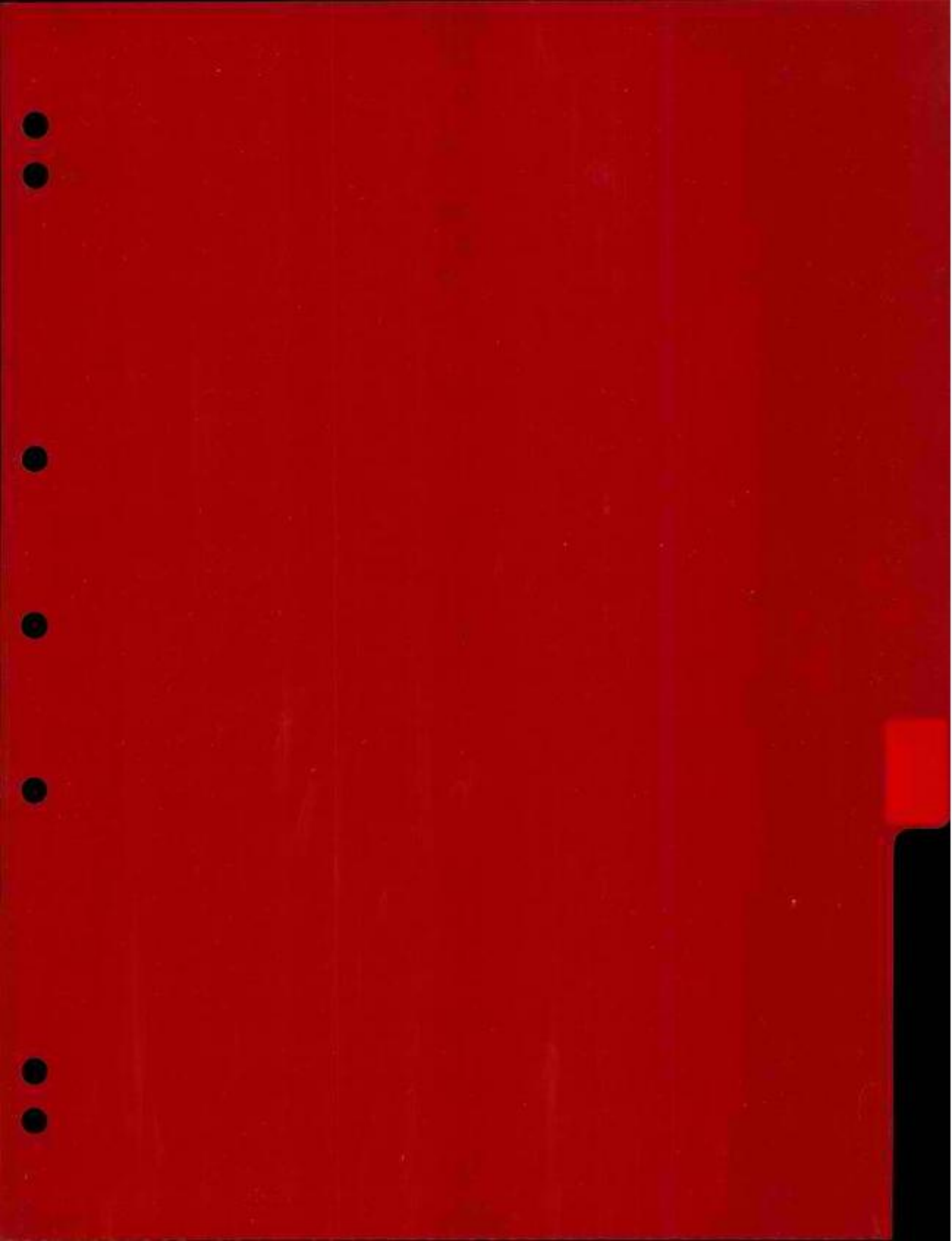
18. The elections shall be free, democratic and secret.

19. Immediately after the election of the Palestinian representation negotiations shall be conducted with it on an interim agreement for a transitional period which shall continue for 5 years, as mentioned above. In these negotiations the parties shall determine all the subjects relating to the substance to the self-rule and the arrangements necessary for its implementation.



20. As soon as possible, but not later than the third year after the establishment of the self-rule, negotiations for a permanent solution shall begin. During the whole period of these negotiations until the signing of the agreement for a permanent solution, the self-rule shall continue in effect as determined in the negotiations for an interim agreement.

CHINA



ADDRESS BY THE PRIME MINISTER OF ISRAEL, MR. YITZHAK SHAMIR,  
TO A JEWISH COMMUNITY RALLY IN GREAT NECK  
ON SUNDAY 9 DECEMBER 1990, AT 7.30 PM

Mr. Chairman, Distinguished Rabbiş and Teachers, Leaders of the Jewish Community, My Brothers and Sisters,

I am very grateful to you for your warm welcome and your strong expression of support. Our solidarity and unity are the most powerful weapons in the arsenal of the Jewish people as we struggle to realize our hopes and dreams.

I bring you greetings from Eretz Yisrael and a message from Yerushalayim - the heart and soul of the Jewish people. Twenty-three years ago Yerushalayim was united. It will never be divided again! It is the eternal capital of our State. It is your city. It is our city. Forever.

My dear friends, we are living in great times. Miraculous times. We are experiencing an event that will affect our people and country for generations and centuries to come.

In the 100 years of Zionism, our nation has laboured and suffered and fought; we have built and consolidated; we have had setbacks and great triumphs.

Our greatest achievement, of course, was the creation of the State in 1948. Since then, many wonderful things have happened. But, nothing has surpassed the miracle we now see every day, as our brothers and sisters come home from the Soviet Union, from other countries in Europe and from Ethiopia. The arrival of one and two thousand olim every day is a real Shivat Zion - the return to Zion described in Psalm 126, "when the Lord brought Zion's captives home; at first it seemed like a dream. Then our mouths filled with laughter and our lips with song."

It was not given to every generation to witness; to experience and to participate in such historic events. We - those of us who live in Eretz Israel and you, the Jews of the free Diaspora communities - have been given this privilege; this opportunity, and this challenge.

I must confess that none of us - not the idealists; not the realists, not the optimists, - could anticipate an aliya of this dimension and properly prepare for it. The Soviets first began to allow some Jews to go to Israel for family reunification around 1968. In the twenty years from 1968 to 1988 we received 180,000 Russians Jews.

My friends, the immigration figures from the Soviet Union for this one year, 1990, will be higher than the total number that came to us in all those twenty years!

If the present rate continues, we shall receive one million Jews from the Soviet Union and other countries within 3-4 years. Is it not a miracle?

This is what Zionism is about; this is Zionism in action - the return of our people to our land. Countless generations before us would have gladly given everything to live in this era and witness and participate in these momentous events.

The wheels of history will turn and the Jewish people will march to its destiny - the destiny foretold by our prophets more than 2500 years ago. There is no doubt in my mind that, before long, waves of Jews will come to us from the West as well. Israel will develop and thrive. It will become a model of social and economic development, the center of Jewish learning, the heart and soul of Jewish achievement.

Ladies and Gentlemen,

I know, you are concerned about the situation in the Gulf. But, there is no fear in Israel. In fact, there is more calm and security in Israel than in most countries of the world.

I am sure you know the meaning of the word "Davka" which is used in a spirit of defiance. Davka - because Saddam Hussein wants to frighten Jews away from Israel; Davka - because they want to drive a wedge between Israel and the rest of the world ... therefore, Davka you should come on visits at this time to show our unity and solidarity! That should be the clarion call to every Jewish community; to every congregation and to every organisation.

Saddam Hussein knows that if he harms Israel, we will respond without hesitation. He is attempting to drag us into the present conflict. He wants to fool the world into believing that he is defending the Arabs against the Zionists. But, he will not succeed. He is fooling only himself and his blind supporters.

He knows the capacity of Israel. He remembers that in June 1981 our Air Force destroyed his atomic reactor in Osirak and set back his nuclear programme for years.

At that time the United Nations General Assembly also condemned Israel; quote "for its premeditated, unprecedented act of aggression and violation of the Charter of the United Nations" unquote. Our response was that we would rather be condemned by the United Nations than be victims of a surprise attack from Iraq.

If the United Nations Organization is going to open a new chapter with the termination of the Cold War, then the first step must be to wipe away the scores of anti-Israel resolutions. First and foremost, they should remove the stain of the grotesque resolution equating Zionism with racism.

Every now and then, a new saviour rises in the Arab world; a self-appointed prophet of pan-Arabism, a leader who would take the Arab people to war and victory over their enemies. This time it is the brutal dictator of Baghdad, who used gas against the Iranians and his own Kurd population; who has conquered; destroyed and plundered Kuwait; and who has threatened to turn his weapons on us and destroy half of Israel. That is why the PLO are his staunchest ally. I wonder how much more proof the world needs to realize that the PLO should be banned from civilized society and denied participation in any process that has peace as its goal.

The incitement and violence that surges around us sometimes spills over to our borders and takes its toll of precious human lives. And yet, my friends, our people are calm and confident and the country is quiet and secure.

We know we must be strong, because there is no peace for the weak. Only when the Arabs are convinced that there is no military option will the chances of peace become real. We continue to strive for peace; despite all the difficulties and all the dangers, and to believe in the possibility of

peace and coexistence between us and our neighbours.

Many say it will be a miracle if we achieve peace with our neighbours. But we are living in an age of miracles. The first miracle is the revolutionary changes in the Soviet Union, which lifted the Iron Curtain so that practically every Jew is now free to leave.

The second miracle is that they are coming home to Eretz Israel in such large numbers.

And, the third miracle is the miracle of absorption. With your help, we will absorb them and integrate them successfully. It is a mighty challenge to the entire Jewish people - those who live in Eretz Israel and those who participate in our efforts through the United Jewish Appeal, the Bonds and business investments.

The challenge is indeed staggering. The cost of the transport, housing, education and the creation of job opportunities for one million new citizens of Israel will amount to some forty billion dollars over the next three to five years!

I don't recall such a challenge in the past. Yes, in times of war the Jewish communities responded immediately to the emergency calls from Israel. This is also an emergency - not the same kind of emergency. It is a wonderful emergency - the greatest undertaking of our people since the creation of the State in 1948. We must succeed. We will succeed.

American Jewry has helped us absorb immigration in the past. What is the difference now? The difference is the scale; the dimension of this Aliyah. There has never been anything like it. Not even in the U.S.A. The arrival of one million more Jews in three or four years means an increase of 25% in our population. It would be the equivalent of sixty million immigrants entering the United States in four years. Do you think it is possible? Is it conceivable? But, we are doing it - and will do it. The gates of Israel will be open day and night to every Jew returning home; back to his roots. That is our commitment.

And your commitment should be related directly to the dimension of this great Aliyah. It is 10 times greater than anything we have had. So should your commitment be. We must all strain our resources to the maximum to respond to this call of history.

We need to create thousands of job opportunities. We need investments. We need to expand existing industries and establish new ones. We call on every one of you who is in business or has business connections to invest in Israel; to create enterprises that will provide job opportunities. Our Government has recently undertaken unprecedented measures to encourage investments. It is the best kind of investment; an investment in skilled and highly motivated people. It is an investment in the future of our nation.

If the message goes back to Moscow and Leningrad; to Riga and Kiev, that Israel is a beautiful country - and it is; that the people receive the immigrants with open arms - and we do; that their children are integrated in the school system - and they are!; that the new immigrants, sooner or later, find good housing - much better than what they had in the Soviet Union and, above all, that they have found suitable jobs, then the hundreds of thousands who have arrived will be followed by many; many hundreds of thousands more. If you do not help us; if our people fail to rise to the challenge; if we cannot bring our brothers and sisters out as fast as is necessary; there is no way of knowing what will happen to them. We cannot afford to fail them. Failure may spell disaster.

Ladies and gentlemen, this is a turning point in the history of our nation. These are among our greatest days.

The burden is immense, but we will gladly shoulder it because we feel that the entire Jewish people is with us and behind us. United; together; we are capable of facing every difficulty; of overcoming every problem; of meeting every challenge; of moving forward to the realization of our dream.

My friends, in two days time we shall commence the Festival of Chanukah with its powerful and meaningful message. We celebrate another miracle; one that took place more than twenty-one centuries ago. It was a struggle of the few against the many; and it became the symbol and the inspiration for freedom-lovers of all nations throughout the centuries.

The miracle of Chanukah repeats itself in every age. It is repeating itself in Israel today. Together we shall marshal our national will to fight for the justice of our cause and the right of our people. With God's help - we shall triumph!



ADDRESS BY THE PRIME MINISTER OF ISRAEL, MR. YITZHAK SHAMIR  
AT THE CEREMONY OF THE AWARD OF  
THE JABOTINSKY PRIZE "DEFENDER OF JERUSALEM" TO HIM  
ON MONDAY, 10 DECEMBER 1990 AT 7 P.M.  
AT THE HYATT REGENCY HOTEL, NEW YORK

Mr. Chairman, Members of the Praesidium, Ladies and Gentlemen, Dear Friends,

I am deeply grateful to the Judges and the Board of Trustees of the Jabotinsky Foundation for their decision to honour me with the Defender of Jerusalem Award this year. I regard it as a privilege to be thus linked with the name of Ze'ev Jabotinsky, the great leader, teacher, fighter and prophet of our time.

This Annual Jabotinsky Prize - appropriately named the Defender of Jerusalem Award - is Eryk Spektor's idea. He conceived it and developed it, with the assistance of a few friends, into a tribute to men and women in Israel and abroad who have fought for the rights, the honour, the security of our people.

In the name of the former recipients of the Award and future ones, I want to thank him for his idea, for his achievement; and to wish him good health and strength to continue this noble task for many more years.

Our generation had a Jewish education and was very much influenced by the Bible, and by the drama of Jewish history. Jabotinsky's teachings gave us a modern, realistic interpretation of history and our attachment to the Land of Israel. Many of us sensed the approaching storm around us. We were convinced that our destiny was bound up with the ancient land of our people, Eretz Israel. But, we realized that this bond had to be translated into determined political action. We realized that our renewed independence and statehood would not be handed to us on a silver platter. We would have to struggle for it, fight for it, and if necessary, sacrifice for it, and we would have to secure the support of the enlightened world community for our goal.

And then we saw, heard and read Ze'ev Jabotinsky. His speeches, articles, poems, and political actions made an overwhelming impression upon us. We saw before us a man of strong will, of unshakable faith in the

justice of the Jewish people's cause. We saw a leader of courage and great determination. As we heard his words of gold and steel, we knew that his was the true way to our liberation and independence. He was a legend in his lifetime, as the founder of the Jewish Legion in World War I, which was the first Jewish military formation in the region in 1800 years.

The Jewish people, at the time, was primarily a galut people with no political objectives and ideological roots. Jabotinsky presented an ideological foundation that serves our people to this day. He raised the banner of a single goal and used all his power and talents to motivate the people and mobilise their potential for the attainment of that goal which was - a sovereign Jewish State in the land of Israel.

He called for single-minded devotion to Jewish statehood and a distancing from all other political movements and "isms" for which so many Jews were sacrificed - socialism, for example; class struggle and reliance on the favours of others.

What did this monistic ideology entail ?

It called on the People - especially the young generation - to prepare for sovereignty by physical training; self defence and the use of arms; to function on the basis of national interests and to develop alliances with countries who shared a common interest; to rid our people of the galut mentality; to develop self-reliance and the physical and spiritual power of the Jewish people.

At that time, Jabotinsky's teachings appeared like a dream; unrealistic. They were derided by his critics and fought by his adversaries. But, they were also greeted with hope and excitement by wide masses - including me.

Today we know how right he was; how true was his way. Our young generation of today - the free, sovereign generation - is, in fact, living and acting according to what Jabotinsky entrusted to us - even if they are not aware of it.

It is not generally known, today, that Jabotinsky was the first organizer of Jewish defense which developed into the Haganah in the Mandate period. He was very proud of this group of young Jews who were training to

defend the Jewish community in Jerusalem and throughout British Palestine at the time.

Already then, Jerusalem was a prime target of our enemies who fought to break the bond between the Jewish people and Jerusalem by attacking Jews in the City and preventing them from praying at the Western Wall. They did not succeed then and they will not succeed today or in the future. United Jerusalem was, and shall always be, the capital of Israel and the Jewish people; the heart and soul of our longings and prayers.

In retrospect; what the tiny community of Jews in Eretz Israel achieved at that time was close to impossible.

Their dedication and readiness for sacrifice is the hallmark of our young generation and of the Israel Defence Forces. They are the guarantee of our existence and our future. They protect our country and safeguard our citizens. In the face of provocation and fanaticism, they maintain a high moral code of conduct, unparalleled in today's armies. Their strength deters aggressors and prevents war.

Saddam Hussein of Iraq knows that Israel will not remain passive if he tries to harm us. He is trying hard to fool the world into believing that he is defending the Arabs against, what they call, the Zionist enemy. He is fooling only himself and his blind supporters. With strong will and strong nerves we shall prevail in this confrontation.

We support, wholeheartedly, the determined position of President Bush on the Gulf crisis. Saddam Hussein's aggression must be stopped. Together with the entire free world, Israel looks to the U.S. to provide the leadership and resolve that will rid the Middle East of such dangers in the future.

Israel has never been a member of a regional bloc, or part of a defence organization. It is important for us to keep our freedom of action. Nor are we part of any temporary coalition against Iraq. Yet, by our very presence in the region, we have been, and continue to be, a force for stability; a barrier that has prevented much violence and many military adventures. But for our presence, the Saddam Husseins of this world would have taken over the region long ago.

Permit me to remind you, in this city, where the United Nations Organization is situated, of the Security Council condemnation of Israel in 1981 when we destroyed Iraq's nuclear reactor at Osirak. Nobody can fail to realize how much more dangerous today's crisis in the Gulf would be if, in addition to his poison gas, and biological weapons, Saddam Hussein also had that nuclear capability.

We would eagerly join those who want the U.N. to play the role its founders and its charter intended for it. Indeed, there is hope that the end of the Cold War will usher in a new era for this world organization. But, this change can not come about as long as free and democratic states continue to cater to the pressures and threats of a group of dictatorial governments led by the PLO. Enemies of freedom, democracy and basic human rights cannot be prophets of progress. Nor can the U.N. open a new chapter as long as dictatorships like Libya and Iraq can sit in the Security Council, while Israel is the one U.N. member excluded from the Security Council.

We will not be surprised if soon a number of states, not only Arab governments, will move to appease Saddam Hussein at the expense of Israel. The well-known argument will be that Israel should make a contribution, ostensibly for the sake of world peace. Let me, therefore, state at the very outset: Israel in 1990 is not Czechoslovakia of 1938. We shall not acquiesce to any deal with enemies who wish to destroy us. We trust the American government's determined stand not to permit Saddam Hussein to link the gulf crisis with the Arab-Israel conflict and the Palestinian issue.

Jabotinsky was a great believer in democracy and liberalism. From him we learned that there is an inherent relationship between democracy and a devotion to peace. History does not know of wars that were fought between democratic nations. This truth lies at the root of the problems that beset the Middle East. As long as democracy will be absent from our region, the danger of war will continue to threaten it.

It is the devotion to democracy, more than anything else, that lies at the foundation of Israel's relations with the American people, and its government. We firmly believe that the American democracy will always stand by the Israeli democracy; and democratic Israel will always stand by democratic America. In many respects, the United States represents the vision of democracy in which Jabotinsky believed.

Our Arab neighbours must be persuaded that only one option is open to them - the option of negotiations and peace. For this message to sink in, Israel must be strong and vigilant, but always ready to negotiate peace. There is nothing we aspire to more than a meeting with our Arab neighbours. We want to sit with them, face to face, with equal resolve to wrestle with issues that divide us, and a shared determination to persist until agreement is achieved. But, for this great event to take place, the Arab leaders must divest themselves, once and for all, of the thought that Israel is a temporary phenomenon. Israel is as permanent as the granite rock in the Judean hills; as strong as the stones of the Western Wall.

But, it is not raw physical strength that is giving us the power to progress, develop and achieve our historic objectives. Our people has never glorified power, nor placed its faith exclusively in military strength. In just two days we will begin celebrating the festival of Hanukkah, whose message is that a determined few - who believe in the justice of their cause - can prevail against overwhelming odds. It was the Maccabees' determined spirit and dedication, not only force, that defeated the immense military capacity of the superpower of the day.

In modern Israel, we firmly believe that the spirit and devotion of the Maccabees is again alive. We are convinced that a period in history is being played out, with us and by us. It gives us the added assurance that had been foreseen and foretold, and the conviction that our sacrifices and burdens will lead us to the fulfilment of the longings, the prayers and prophecies that have accompanied us for centuries.

It is with this spirit that we must now perform the sacred task of fulfilling our national agenda. At the top of our priorities is the gigantic endeavour of receiving and absorbing the Jews from the Soviet Union and other countries.

The Russian Jews are arriving in Eretz Israel at the rate of between one and two thousand a day. In the month of November 27,000 of our brethren arrived. The experts predict that even more will come in December.

By the end of 1990 we could arrive at a figure of 180,000 for the year. That equals the number of all the Russian Jews who came to Israel in the twenty years from 1968 to 1988. There is now a realistic expectation

that we may, indeed, increase our population by one million in the next three to five years. This is equivalent to the United States absorbing 60 million immigrants in three to five years.

My friends, none of us - neither dreamers nor realists - can fully appreciate the meaning of these numbers. Israel was established for this very purpose - to bring the Jewish people back to its homeland, and to create a society founded on our traditions, values and culture.

It is no exaggeration to say that we are living in a time of miracles. The revolutionary change in the Soviet Union, which lifted the iron curtain so that practically every Jew is now free to leave is nothing short of a miracle. So, is the reawakening of millions of Jews to their national, cultural and religious identity. It is a mammoth undertaking to receive them and absorb them, to house, educate and provide jobs for hundreds of thousands of people. We are cutting expenditures, adding taxes, lowering our standard of living. We are mobilizing every potential, every effort, every source of support to fulfil this mission. We are determined to succeed.

The estimated cost for all this in the next three or four years is around forty billion dollars. To provide such a vast sum will require the joint effort, the aggregate strength, and the collective thinking and ingenuity of the entire Jewish people - those who live in Eretz Israel and those who are in the lands of the Dispersion.

What is happening now, ladies and gentlemen, is the realization of Jabotinsky's vision of Zionism. At the Vienna Congress of his Organization in 1935 he said, "The Jewish State is not the ultimate aim; it is merely the first step in the process of implementing greater Zionism. Then will come the second step: the return of the Jewish people to its homeland, Shivat Zion, the Exodus, the solution of the Jewish problem. Exodus is the real meaning which the Jewish people today read into the term Zionism." unquote. He advocated mass aliyah, while others spoke of limited selective immigration.

Not every generation of our people is given the privilege of witnessing the fulfilment of ancient and modern prophecy. We are witnessing it every day as our brothers and sisters come home from Moscow and Kiev and Leningrad, from Riga and Sofia, from Buenos Aires and Addis Ababa. These are

exceptional days for our people. We are seeing the emergence of the new, great people of Israel, the great Jabotinsky dream come true.

I would like to take this opportunity to place on record our peoples profound gratitude to successive US Administrations for their invaluable assistance in our efforts and struggle for the repatriation in Israel of our brethren from the Soviet Union. They made our cause, their cause and we shall never forget their steadfast support. I want to pay special tribute to President Bush for his great role in helping us bring the Ethiopian Jews home to Eretz Israel .

Every day the massive aliyah makes our nation stronger.

Every day we are encouraged by reports of economic growth and promising projections for the future.

Every day, expressions of solidarity and unity of the Jewish people warm our hearts, because this is our greatest strength. United; together; we are capable of facing every difficulty; overcoming every problem; meeting every challenge; moving forward to national consolidation.

Many have participated - and are participating - in making the fulfilment of this dream possible. Everyone, Jew or gentile, who stands up for the right of the Jewish people; for the justice of our cause; who has fought for the repatriation of our brethren from the Soviet Union; who has recognized the uniqueness of Jerusalem as the united capital of our State, contributes to the modern miracle of Israel. Everyone of them deserves the title, "Defender of Jerusalem". It aptly represents Ze'ev Jabotinsky - the man and his philosophy, who helped bring about the rebirth of our people, and who will be remembered and honoured from generation to generation.

ADDRESS BY THE PRIME MINISTER OF ISRAEL, MR. YITZHAK SHAMIR  
TO LEADERS AND MAJOR CONTRIBUTORS OF THE UNITED JEWISH APPEAL  
ON MONDAY, 10 DECEMBER 1990 AT 12.30 P.M.

Mr. Chairman, My Dear Friends,

It seems we all met in Jerusalem only a few weeks, or a few months, ago. You are our most regular and most reliable visitors who come for consultation, for inspiration, for rededication to the country and to the great cause we all serve.

I have learnt with much pleasure that you have reached your target, and are about to complete the "Operation Exodus" campaign.

This is a task well done - and you can derive much satisfaction from it. I know it was not easy to launch another campaign parallel with the regular United Jewish Appeal. The two together produced, I believe, the largest amount ever raised in the United States for our needs.

But, we cannot rest on our laurels. This is not a time to rest and to be complacent.

I am here to tell you that whatever we have done until now is only the beginning. We need a much greater effort immediately, on a new scale, which relates to the unprecedented event that is taking place in our lives. The mass immigration of our brothers and sisters from the Soviet Union is not a regular immigration - it is a population movement, the likes of which we have never known before in Israel.

Let me give you some indication of what we are facing.

On 30 October 1989, which is one year and one month ago, we held a joint meeting of representatives of the Government of Israel and of the Jewish Agency in my office. A programme for the absorption of the immigrants was discussed, agreed and formalized. It called for the absorption of 100,000 olim in a period of three fiscal years beginning with 1990/91.



The agreement goes on to say that the assistance of the Jewish people is requested in the amount of 500 million dollars over five years - one hundred million dollars a year.

But, a few weeks later it became evident that the immigration figures on which the programme was based were unrealistic and are by now irrelevant. Therefore, we have to decide, together, on most extraordinary measures.

The Jews of the Soviet Union are now reaching us at the rate of one thousand per day - even two thousand some days. Last month, in November, we received 26,000, and the expectation for December is higher than that. This will bring the total for the year 1990 to approximately 180,000 newcomers - it is six times as many as we had planned for only one year ago. Bear this fact in mind whenever you hear people say that we in Israel, and you abroad, were not ready and not prepared for this Aliyah. Could we be ready for such a development? Is there any country on earth that could be ready for such a blessed flood?

We estimate that in 1991 we shall receive between 300,000 and 400,000 new olim, and that in three or four years the total number will reach one million. This is an increase of 25% in the Jewish population of our country. It is the equivalent to the United States receiving 60 million immigrants in four years. The challenge is enormous; the burdens on our people are immense. Yet, we are ready to accept them and make the necessary sacrifice. This is what Israel is all about - to bring the Jewish people back to our own land.

We are committed to keeping the gates of Israel open day and night for every Jew that can reach the country from any part of the world.

And you know - as well as we do - that when dealing with the attitudes in Moscow, one can never be sure what tomorrow might bring. What matters is today's reality, which is that the gates are open.

And so, my friends, we have to change our thinking. We have to set new goals. We have to change our programmes. We are now preparing for one million immigrants in the same period, three fiscal years beginning with 1990/91 - in other words, ten times as many.

Let me give you a few examples of what costs are entailed.

Every day 250 new children enter our school system. From September 1 30,000 have gone into the school system this year, and 60,000 more are expected to do so till June.

In the main, the Soviet Jews have small families - an average of 2.7 per family. Therefore, we have to provide 400,000 apartments. Initially, some will be pre-fabs and caravans, but we plan to have most of them in permanent housing. In order to encourage contractors, the Government has decided to enter into risk-sharing agreements with them.

We have to create an infrastructure that will provide hundreds of thousands of new jobs for these people. Let me give you an example. It is expected that, among the one million immigrants, there will be 120,000 engineers. Right now 40,000 engineers are employed in the country. We have to create job opportunities for the newcomers, or to retrain them, and re-direct them. The same applies to doctors, to scientists and all other academicians.

It is a massive undertaking which, in total, will cost Israel and the Jewish people about 40 billion dollars over the next three to five years.

Where are we to get such an amount from?

For the first time, our State budget has placed the cost of immigrant absorption above the cost of defence. At a time of a Gulf crisis, when our Defence Forces have to maintain a higher state of alert, and because of the introduction of new sophisticated weapons in the Arab countries such a thing is truly extraordinary. But, then this whole immigration is extraordinary.

The people of Israel have opened their doors, their homes and their hearts to the new olim. They do so because they understand what such an immigration can mean to the future of our country. It will change the character of our people. It will enrich the life of the nation. It will make us a stronger, a bigger and a better nation. And they do so because every Jew in Israel - no matter what his own background, understands that Aliyah is the raison d'etre of the State. And they do so, because they realize that this is an historic opportunity which must be grasped with both hands. It is a gift from Heaven - let us be worthy of it.

Dear Friends, tomorrow we are heading for Washington to meet with President Bush and members of his Administration, as well as the leadership and members of both Houses of Congress.

The Gulf crisis is now overshadowing all other issues and problems that need to be addressed. We have expressed our total support for the American objectives. Moreover, we have kept a low profile, although our country and our people are facing a serious threat from the Iraqi dictator. We earnestly hope there will be a peaceful resolution of this crisis, one that will not only remove the Iraqi army from Kuwait, but will also put an end to the Iraqi military threat to the region, both conventional and non-conventional. In any case, if Saddam Hussein will try to attack Israel, we shall not hesitate to hit back. Our allies are aware of our position and our state of readiness.

We must think of the day after the crisis. We are ready and willing to resume the efforts toward achieving peace and stability with our Arab neighbours. Much depends, of course, on the outcome of the Iraqi aggression and its impact on the Arab world. But, we remain committed to the realization of our Government's peace initiative of May 1989, and we hope that the world will take into account the lessons of Saddam Hussein's behaviour; the identification of the PLO with his aggression, and Israel's concerns and advice on how to proceed in improving the situation in our part of the world.

These, and other issues of mutual concern, will be discussed in Washington, and we hope to conduct a cordial, warm dialogue with our friends and allies.

These are eventful days for our people. In spite of some signs of dangers on the horizon, we are looking to the future with great confidence, with real optimism and with determination to fulfil our hopes and objectives.

ADDRESS BY THE PRIME MINISTER, MR. YITZHAK SHAMIR,  
AT A LUNCHEON IN HIS HONOUR,  
HOSTED BY THE VICE-PRESIDENT OF THE UNITED STATES, MR. DANIEL QUAYLE,  
ON WEDNESDAY, 12 DECEMBER 1990

Mr. Vice-President and Mrs. Quayle, Secretary, Distinguished Guests,  
Ladies and Gentlemen,

My wife and I are most grateful to you, Mr. Vice-President, and Mrs. Quayle for your gracious hospitality, and your warm friendship. The meaningful words I heard from you now are most encouraging for me in these days of difficulty, decision-making, challenge and opportunity.

It should hardly be necessary for me to state that we fully support President Bush and his Administration in the elaborate efforts they are making to contain the Iraqi dictator, and to restore stability to the Gulf region. If only such steps had been taken when that other dictator first raised his head in Europe a little over fifty years ago! World War II might have been avoided, and mankind would have been spared the terrible catastrophe in which we were the principal victims and paid, relatively, the highest price.

It is good to feel that the lessons of history have been learnt, and that the appropriate conclusions have been drawn that the aggressor must be stopped in his tracks, and that appeasement never pays.

As the only super-power in the world today, the United States bears an awesome responsibility, not only to stop a dictator, but also to eliminate the new and growing threat of gas, chemical and biological weapons, which are being developed at an alarming pace, especially in our part of the world.

So, Mr. Vice-President, I assure you that we are with you, heart and soul, and we would like you to convey our appreciation to all the U.S. forces who are defending all that is dear to free people throughout the world.

Permit me also to state the obvious. Iraq's aggressive tendency is not something new. It has been growing for years. They began developing non-

conventional weapons - including a nuclear capability - more than a decade ago. We knew that we could be the principal target. At the time we explored every avenue, and called for help to stop that process.

At a certain point we decided to act and, you will recall that our Air Force destroyed the reactor near Baghdad. I mention this only in order to state the obvious - this present crisis would have been much more serious if, in addition to the long-range missiles, gas, chemical and biological weapons, Saddam Hussein now also had that nuclear capability.

Mr. Vice-President, the Jewish people around the world are celebrating Chanukah this week. It recalls the period of the Maccabees, the fight of the few against the many, and the miracle of the burning oil. The devotion of the Maccabees became an inspiration to people around the world who have fought for their freedom against far stronger and more numerous conquerors and oppressors.

Our nation has never bowed to the dictum that might is right. Today we are only four million people in a hostile neighborhood of twenty Arab countries with a population of nearly 150 million people. We have survived and triumphed because of our faith, our spirit, and our qualitative capacity, which you, the United States, have helped Israel develop and maintain.

Mr. Vice-President, I am very happy to meet this cross-section of the American people. America has earned the admiration of the people of Israel and of many around the world because of its democracy, its dedication to many values that are rooted in the Jewish tradition and its success in forging people of many backgrounds into one nation. We have much in common. When you come to us we shall introduce you to a cross-section of our people. We too are an accumulation of immigrants from 105 countries of the world. We, too, are determined to defend our freedom and way of life with all our power.

Mr. Vice-President, I spoke a few minutes ago about the miracle of the Festival of Lights. We are living in the midst of a miracle right now, and you have contributed to its materialization. For years we fought together to persuade the Soviet authorities to Let My People Go, and now President Gorbachev, on the urging of U.S. leaders, especially President Reagan, Secretary Shultz, President Bush and others, has opened the gates,

and they are pouring into Israel. By the time I left the country a few days ago nearly 160,000 had arrived this year alone. We expect twice that number in 1991, and are seriously contemplating the arrival of one million immigrants in the next two or three years. This represents an increase of 25% of our population. It is the equivalent of the United States taking in sixty million immigrants in three years.

Few countries on earth would contemplate such a gigantic undertaking. But, we do it with joy, and gratitude, because this is the main purpose of our State - the ingathering of the exiles, the return of our people from all the corners of the globe to our ancient land.

We are actually witnessing the fulfilment of the prophecy of Isaiah, Chapter 43, which I shall quote:

I will bring your offspring from the East  
and gather you from the West.  
To the North I will say, 'Give them up',  
and to the South, 'Do not hold them'.  
Bring my sons from far away,  
my daughters from the ends of the earth.

Yes, they are coming from the East in their tens of thousands, and they are coming from the South, and from all the corners of the world.

In conclusion, I want to thank you, Mr. Vice-President, for your support and assistance to enable us to try to cope with the immense burden and the challenges we are facing, and through you, I thank the people of the United States.

Let us go forward together. Let us resolve the immediate crisis will soon be resolved. Then we shall work together for peace, which is an integral part of the tradition and character of our people. We despise violence and war. We have great tasks to perform. We have the challenge of this blessed mass immigration. We pray for peace, we yearn for peace, and hope that, with your help, we shall attain it.

ADDRESS BY THE PRIME MINISTER OF ISRAEL, MR. YITZHAK SHAMIR,  
TO THE AMERICAN ENTERPRISE, WASHINGTON

Mr. Chairman, Ladies and Gentlemen,

It is a pleasure to be here today. I believe that few things characterize a free society more than freedom of the press, and nothing damns a non-democratic society more than its absence. As you probably know, many of the great Zionist leaders, including Theodor Herzl and Ze'ev Jabotinsky, were journalists and columnists. And, ever since the inception of Zionism, the world's press has helped us make our cause known. We cherish this institution and will continue to cherish it always.

Yesterday I had the opportunity to meet with President Bush. Our meeting was held in a very friendly atmosphere and we found agreement on a wide range of bilateral and international issues.

I conveyed to the President our unreserved support for his strong position on the Persian Gulf and the need to remove the Iraqi threat from our region. We discussed the peace process and agreed that, at the appropriate time, efforts should be made to move it forward.

We also discussed the immense challenge Israel now faces as a result of the mass immigration of Soviet Jews. The President expressed his understanding and support for this great humanitarian undertaking.

Israel finds itself today in the center of some of the most momentous events of this century. No other country outside the Eastern bloc has been more dramatically affected by the anti-totalitarian revolutions in Europe. This upheaval, initiated by President Gorbachev's glasnost, made possible an unprecedented freedom of movement in Eastern Europe and opened the Soviet Union's gates for hundreds of thousands of Jews. If the number of Jews we expect to come to their home in Israel materializes, the movement of people, per capita, will be the equivalent of 60 million immigrants entering the United States within the next three or four years.

These changes have had an impact in the political and strategic areas as well. For many years a Soviet-Arab coalition made us a primary target. Until recently the Soviets gave unreserved and irrational support to our most radical enemies, and particularly the PLO. This unholy coalition brought us not only wars and state-sponsored terrorism, but such outrages as a United Nations resolution equating Zionism with racism.

Now, we have resumed diplomatic relations with Eastern Europe and many African countries, and our relations with the Soviet Union are becoming closer every day. The democratization of the Soviet bloc has brought, what we have always claimed, democratic rule would bring: progress towards peace and amity between nations.

It would be nice to report that parallel progress is taking place in our region. But this is not yet so. For us, the Gulf crisis is not a new phenomenon. It is an extension of the naked aggression to which we have been exposed since Israel was founded. We can only hope that the universal revulsion caused by Saddam Hussein will signal the beginning of the end of such totalitarian and destabilising regimes in the region.

The crisis has helped expose the nature of this aggression, and also the true face of Saddam Hussein's closest ally: the PLO. The PLO has always served as the spearhead of those elements in the Arab world that seek our destruction. It has cemented Arab unity around the one issue on which Arab regimes could agree: the so-called holy war against Israel's existence. For the PLO to identify with an aggressor like Saddam Hussein, who made the destruction of Israel his goal; is natural. We have always known that. We hope that the world community has now also realized this.

There is too much that is positive and constructive in Arab culture for it to be represented by terrorists; kidnappers; dictators; assassins; fanatics and fundamentalists. The region is rich both in natural and human resources. Its potential is limitless. It deserves a new beginning. This will not be achieved through appeasement of dictators and the flooding of their countries with sophisticated weapon systems. It will certainly not be helped by sales of materials for the production of non-conventional weapons.

Only carefully considered steps that will combine economic with political moves can end the totalitarianism and usher in the dawn of



democracy in this part of the world. I can assure you that Israel is eager to play a role in this development. The addition of large numbers of technological experts; scientists and teachers to our ranks by the current immigration will enable us to make an even greater contribution. When peace comes, the present great immigration will prove a boon not only to Israel but to the whole region.

You notice I have said when peace comes, not if it comes. I do so because I am sure that, with the help of the democracies, and particularly the United States, we can achieve a lasting and just peace. We have been asked by many - particularly the press - if we were bringing new initiatives and proposals on this visit.

Peace plans, ladies and gentlemen, are neither fashions nor automobiles. We cannot - and we must not - produce a new, improved model every year. We believe that our 4-point plan of May 1989, which was endorsed by the Administration at the time, is a good, viable plan. Now, more than ever, we believe it can work, precisely because the Gulf crisis confirmed many of our observations and contentions.

We have also learned from the Reagan Administration and the Bush Administration that the rejection of a good plan, or parts of it, by one's adversary means neither that it is bad nor that it should be revised. We believe in this plan. The Administration believes in this plan. And if we carefully follow all its 4 points we should be on the road to peace within a very short time.

But, for one side to yearn for peace - as we do - is not enough. The Arabs must be convinced that it is in their interest, too, to end the 42-year old State of War against Israel and move towards peace.

One of the points calls for the implementation of confidence-building measures between Israel and its neighbours. Such measures proved helpful in cracking the wall of enmity between East and West in Europe. Such steps have helped develop tacit understandings between Israel and Jordan.

These steps can range from direct telephone communications between opposing military leaders in order to avoid dangerous misunderstandings, to something as simple and natural as tourism. Today, Arabs can freely cross

back and forth to our territory over the bridges of the Jordan. There is no reason why Israeli Jews should not move with equal freedom in and out of Arab countries.

We must also find ways to collaborate with our neighbours in solving the huge environment problems which do not discriminate between Arab and Jew. We are all running out of water. And while solutions exist, they can best be implemented if all of us cooperate.

The economies of all our countries will also benefit from cooperation and from the free movement of people and cargoes by land, sea and air; and, of course, from direct commerce and the exchange of knowledge. Nothing can discourage progress in this direction more than the Arab boycott against Israel. It penalizes firms throughout the world which do business with us, and even corporations whose only crime is that they are headed by Jews. Unfortunately, many major international companies have yielded to this boycott. Not all the democracies have demonstrated the resolve and decency of the United States government in combatting, what is not only a major obstacle to peace, but an ugly manifestation of racism.

In Israel we have gone further than any democratic country in legislating against religious and racial incitement. We believe the world community should treat racist boycotts; incitement to racist violence; and the support and sheltering of terrorists, with severity.

Without an international effort neither these manifestations nor the spread of non-conventional weapons will be stopped. We made detailed proposals on the subject at the United Nations General Assembly in 1987 and at the Conference in Paris in 1987. We are - as always - eager to negotiate with the Arab countries on these issues.

But, our concern is not limited to non-conventional arms. We believe the world community can, if it takes concerted action, stop the deadly arms race in our area. It is almost inevitable that the possession of huge quantities of advanced weapons will tempt ambitious despots to commit aggression. We would like to hope that in this, too, the lesson of Iraq has not been lost.

We are all praying for a positive and speedy end to the Gulf crisis. We hope that, as soon as it is over, we can resume the efforts at

implementing our peace initiative with the help of the United States. We hope that, having witnessed the PLO-Saddam Hussein alliance, the world will understand and support our determined position that the PLO shall not be involved in any peace process, directly or indirectly. We also hope that the PLO reign of terror in Judea, Samaria and Gaza, which has taken 350 Arab lives, will make Palestinians realize that the only place the PLO can lead them to is a dead end.

Finally, let me say without belabouring the point, that the whole world opposed us when we destroyed the Iraqi nuclear reactor in 1981. More recently, it not only opposed us when we warned of the seriousness of Saddam Hussein's threat but continued to feed the monster. The world was also virtually united against our assessment of the PLO. I believe history has proved that we were not wrong.

We are not infallible, but we do live in the Middle East and know the area. We may still be a little puzzled by the reason Moses chose that particular destination on leaving Egypt. But, the fact is that ever since then, Jews have lived without interruption in the Land of Israel. With all due respect, let me say that it will do the world no harm to give weight to our ideas on how to reach the peace and prosperity that all the nations of the region deserve.

Thank you.



